

ครั้งที่ ๖
 (สมัยสามัญทั่วไป)
 วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข
 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่.....(.....)

ครั้งที่..... (.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ. ....

สารบัญ
รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
- รับทราบสรุปผลงานการประชุมร่วมกัน	๑
ของรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม	
ถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ในสมัยประชุมสามัญทั่วไป	
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๒
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี	๒
เรื่องด่วน	
- เรื่องด่วนที่ ๘ ขอให้รัฐสภามีมติให้วุฒิสภา	๒
พิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ตามมาตรา ๑๓๖ (๕)	
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	
- ขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้วุฒิสภา	
พิจารณาเรื่องให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งในสมัยสามัญนิติบัญญัติได้	
(วุฒิสภา เป็นผู้เสนอ)	
ผู้อภิปราย	
- นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	๓
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๔
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๘
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช	๑๐
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๑๑

	หน้า
- นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	๑๑
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	๑๓
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๑๓
ผลการลงมติ	๑๔
- เรื่องด่วนที่ ๑ การให้ความเห็นชอบให้พิจารณา	๑๕
ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ	
และยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๕๓ วรรคสอง	
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	
ผู้อภิปราย	
- นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	๑๖, ๙๒
- นายศุภชัย ใจสมุทร	๒๐
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๒๑
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๒๔, ๘๓
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช	๒๗
- นางผุสดี ตามไท	๓๑
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๓๕
- นายมณฑิธร บุญตัน	๓๘
- นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน	๔๕, ๔๖
- นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	๔๖, ๗๓
- นายสุกิจ อัดโทปกรณ์	๔๖, ๕๒
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	๔๖, ๔๗
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๕๐, ๘๒
- นายสมชาย แสวงการ	๕๐
- คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	๕๔
- นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	๕๗
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๕๘
- นายนคร มาฉิม	๖๑
- นายฮอซาลี มาเหรัมย์	๖๔

	หน้า
- นายสถาพร มณีรัตน์	๖๖
- นายสุรียา ปันจอร์	๖๘
- นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	๗๐
- นายขจิตร ชัยนิคม	๗๕
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	๗๗
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดีเรก	๘๐
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๘๔
- นายศุภชัย ศรีหล้า	๘๖
- นายเจอะอามิง โตะตาหยง	๘๘
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๙๘
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๙๙
ผลการลงมติ	๑๐๐
- เรื่องด่วนที่ ๒ พิธีสารฉบับที่สอง	๑๐๑
เพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรี ระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐอินเดีย (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	
- เรื่องด่วนที่ ๓ หนังสือสัญญาเพื่อขอความ เห็นชอบจากรัฐสภา รวม ๓ ฉบับ	๑๐๑
- เรื่องด่วนที่ ๕ กรอบการเจรจาต่อเนื่องภายใต้ ความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยกับญี่ปุ่นสำหรับ ความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (Agreement between the Kingdom of Thailand and Japan for an Economic Partnership : JTEPA) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	
ผู้อภิปราย	
- นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	๑๐๒, ๑๐๕, ๑๔๕
- นางกฤษมาลวดี ศิริโกมุต	๑๑๑
- นายเจริญ ภัคดีวานิช	๑๑๒
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๑๕

	หน้า
- นางอนุรักษ์ บุญศล	๑๒๗
- นายสุรียา ปันจอร์	๑๓๑
- นายสงวน พงษ์มณี	๑๓๓
- นายเจตน์ ศิริธรานนท์	๑๓๕
- นายชรินทร์ หาญสืบสาย	๑๓๘
- นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์	๑๔๑
- นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	๑๔๓
- นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	๑๔๗
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๑๔๗
ผลการลงมติ (เรื่องด่วนที่ ๒)	๑๔๘
ผลการลงมติ (เรื่องด่วนที่ ๓ (๑))	๑๔๙
ผลการลงมติ (เรื่องด่วนที่ ๓ (๒))	๑๕๐
ผลการลงมติ (เรื่องด่วนที่ ๓ (๓))	๑๕๑
ผลการลงมติ (เรื่องด่วนที่ ๕)	๑๕๒
พระบรมราชโองการ ประกาศพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา สมัยประชุมสามัญทั่วไป	๑๕๔

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๐๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๖๓๙ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มีสมาชิก
รัฐสภามาลงชื่อประชุม ๕๘๓ ท่านนะครับ ครบองค์ประชุม ผมขออนุญาตดำเนินการ
ตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

รับทราบสรุปผลงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป
ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ในสมัยประชุมสามัญทั่วไป
ได้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภา จำนวน ๖ ครั้ง ดังนี้ครับ

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๑ การแถลงนโยบายต่อรัฐสภาของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๑๗๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำนวน ๑ เรื่อง

ครั้งที่ ๒ การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ความเห็นชอบ จำนวน ๔ ฉบับ บรรจุระเบียบ
วาระเพื่อรอการพิจารณา จำนวน ๑๘ ฉบับ

ครั้งที่ ๓ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อรับฟังความคิดเห็น ตามมาตรา ๑๗๙
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำนวน ๒ เรื่อง

ครั้งที่ ๔ การให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้
ให้ความเห็นชอบและยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๕๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บรรจุระเบียบวาระเพื่อรอการพิจารณา จำนวน ๑ เรื่องครับ

ครั้งที่ ๕ ญัตติขอให้รัฐสภามีมติให้วุฒิสภาพิจารณาเรื่องให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติบรรจกระเบียบวาระเพื่อรอการพิจารณา จำนวน ๑ ญัตติครับ

การดำเนินการตามข้อหารือของสมาชิกรัฐสภา

๑. จำนวนข้อหารือ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๗ ข้อหารือ
๒. ผลการดำเนินการ เรื่องที่แจ้งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการ จำนวน ๑๗ ข้อหารือ

ข้อมูลล่าสุด ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) :

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนนะครับ ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะประชุมพิจารณาระเบียบวาระ ผมขอหารือ ขอปรึกษาที่ประชุมคณะกรรมาธิการ เพื่อนำระเบียบวาระเรื่องด่วน เรื่องด่วนที่ ๘ เรื่อง ขอให้รัฐสภามีมติให้วุฒิสภาพิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ตามมาตรา ๑๓๖ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้วุฒิสภาพิจารณาเรื่องให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งในสมัยสามัญนิติบัญญัติได้ (วุฒิสภา เป็นผู้เสนอ) ขึ้นมาพิจารณาก่อน ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ และการพิจารณาของวุฒิสภาดำเนินการต่อไปได้ จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอื่นหรือเปล่าครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่น ผมถือว่าที่ประชุมมีมติตามนี้ครับ ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๘ ขอให้รัฐสภามีมติให้วุฒิสภาพิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ตามมาตรา ๑๓๖ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- ขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้วุฒิสภาพิจารณาเรื่องให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งในสมัยสามัญนิติบัญญัติได้ (วุฒิสภา เป็นผู้เสนอ)

เชิญท่านชูชัยครับ

นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร สมาชิกวุฒิสภา (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา และในฐานะเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ผมขอเสนอญัตติต่อที่ประชุมวุฒิสภา ตามข้อ ๓๑ ประกอบข้อ ๒๙ ขอให้ที่ประชุมเลื่อนระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา โดยขอให้นำระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๖.๘ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ใช้ระยะเวลาพิจารณาไม่นานนัก ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานวุฒิสภา) : ท่านชูชัยครับ เราเลื่อนระเบียบวาระอะไรต่าง ๆ เรียบร้อยแล้วนะครับ ท่านสมาชิกนำเสนอเหตุผลได้เลยครับ

นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร สมาชิกวุฒิสภา (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชูชัย เลิศพงศ์อดิศร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาและเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา

สืบเนื่องจาก นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคทรพรพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนรวม ๑๓๐ คน ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นคำร้องต่อประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๒๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ นายภักดี โพธิศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการตามขั้นตอนการปฏิบัติในการนำข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๖ ว่าด้วยการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาเทียบเคียงเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการของวุฒิสภาและเห็นว่าเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ร้องและผู้ถูกร้อง เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องมีการพิจารณาอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวมิใช่เป็นการถอดถอนให้พ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๒๗๐ วุฒิสภามีอาจพิจารณาในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติได้ โดยที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมสามัญทั่วไปในวันนี้ และจะขอเปิดสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่ กำหนดว่า หากกรณีใดที่ไม่อาจดำเนินการประชุมในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติได้ ต้องให้รัฐสภามีมติให้พิจารณาเห็นชอบ

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ดรุณี ๓/๒

ด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ในการนี้ที่ประชุมวุฒิสภาจึงเห็นชอบให้ที่ประชุมรัฐสภาได้พิจารณาและมีมติให้วุฒิสภาได้พิจารณากรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ของสภาผู้แทนราษฎร คำร้องขอต่อประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๒๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อให้วุฒิสภามีมติให้ นายภักดี โปธิศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่งในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัตินี้ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีท่านใดแสดงความเห็นหรือเปล่าครับ ถ้าไม่มีถือว่า เชิญคุณหมอลานครับ

นายชลงาน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชลงาน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อกรณีที่ท่านประธานได้บรรจุระเบียบวาระตามที่ท่านประธานวุฒิสภาได้เสนอเข้าสู่การประชุม ผมเองขออนุญาตที่จะแสดงความคิดเห็นเพื่อบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ในกรณีนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ในระเบียบวาระที่ ๘ ที่ท่านได้บรรจุและท่านประธานได้กรุณาได้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาเป็นลำดับแรก เป็นเรื่องขอให้รัฐสภามีมติให้วุฒิสภาพิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ตามมาตรา ๑๓๖ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ นะครับ ขอให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภามีมติให้วุฒิสภาพิจารณาในเรื่องนี้ได้โดยเป็นเรื่องการให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีความเห็นอยู่ ๒ ประการ

ประการแรกสุด เรื่องที่สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้จะให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งนั้น ผมคิดว่าไม่เป็นประเด็นครับ ผมก็ยินดีสนับสนุนเพื่อให้วุฒิสภาสามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะเป็นประเด็นที่จะต้องทำตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญตามอำนาจหน้าที่ของท่านตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๘ กรณีให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งตามที่ถูกร้อง ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมเป็นข้อกังวลที่อยากจะบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาดูหนังสือหรือเหตุผลที่ท่านผู้เสนอได้เสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ เป็นข้อกังวล เป็นข้อกริ่งเกรงเกี่ยวกับการแปลความในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะในมาตรา ๒๔๘ กับมาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๔ ที่ว่าด้วยการถอดถอนบุคคลให้ออกจากตำแหน่ง เป็นหมวดที่ว่าด้วยการถอดถอนบุคคลให้ออกจากตำแหน่ง มาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๔ มาตรา ๒๔๘ ว่าด้วยให้บุคคลพ้นจากตำแหน่ง ก็คือออกจากตำแหน่ง ท่านประธานครับ ข้อกริ่งเกรงผมตรงนี้นั้นก็คือว่าการแปลความลักษณะอย่างนี้ เมื่อไปดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่ ว่าด้วยเรื่องที่จะนำการพิจารณาในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งเรากำหนดครั้นว่าจะเริ่มในวันที่ ๒๑ ธันวาคม เป็นต้นไป เพราะว่ากำหนดสมัยสามัญนิติบัญญัติเป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร ปีนี้หลายท่านอาจจะเห็นว่าทำไมกำหนดไว้งั้น ทำไมเว้นเพียง ๓ สัปดาห์ก็กำหนดสมัยสามัญนิติบัญญัติแล้ว ซึ่งโดยธรรมเนียมที่เราปฏิบัติกันมาเราประชุมกัน ๑๒๐ วัน คือ ๔ เดือน เว้นไปประมาณ ๒ เดือนแล้วกำหนดสมัยสามัญนิติบัญญัติ แต่ปีนี้กระชั้นเข้ามาใช้เวลาเพียง ๓ สัปดาห์ ท่านสมาชิกหลายท่านก็มีข้อกริ่งเกรงสงสัย แต่ตรงนั้นผมคงไม่ทำความเข้าใจเพราะมีการอภิปรายในสภาแห่งนี้ไปแล้ว โดยเฉพาะสภาผู้แทนราษฎร มันเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ท่านประธานครับ ด้วยความในวรรคสี่ทำให้มีการแปลความว่า การให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งกับการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง การให้บุคคลพ้นออกจากตำแหน่ง จะเข้าข่ายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่หรือไม่ อันนั้นคือกระทำได้ การให้บุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง ให้ออกจากตำแหน่งโดยการถอดถอนสามารถนำประชุมในสมัยสามัญนิติบัญญัติได้ นั่นคือความเห็นตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แต่ความเห็นของผมท่านประธานครับ ผมเพียงแต่นำเรียนท่านประธานบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ว่าเจตนารมณ์ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะเขียนแยกเป็นหมวดเฉพาะการถอดถอนออกจากตำแหน่ง แต่ทั้ง ๒ กรณีไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๒๔๘ ที่ว่าด้วยให้กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งก็คือ

การออกจากตำแหน่ง แล้วถามว่าทำไมไม่ไปเขียนในใบทที่ว่าด้วยการถอดถอนออกจากตำแหน่ง ผมกราบเรียนท่านประธานเป็นความเห็นนะครับ ความเห็นการถอดถอนออกจากตำแหน่งนั้น เป็นกระบวนการครับ เป็นวิธีการที่ให้คุณออกจากตำแหน่ง รัฐธรรมนูญกำหนดชัดว่า กระบวนการถอดถอนนั้นต้องยื่นให้ ป.ป.ช. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติเป็นผู้พิจารณา สอบสวน พิจารณาข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ เมื่อเสร็จแล้วถึงจะส่ง ให้ทางวุฒิสภาได้ทำหน้าที่ของท่านต่อตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ส่งให้ ทางอัยการเพื่อเข้าสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาทางการเมืองต่อ อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง นั่นคือ กระบวนการ ไม่ใช่กับกรรมการ ป.ป.ช. ครับ มันไม่ใช่กับกรรมการ ป.ป.ช. เนื่องจาก กรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้สอบสวนสืบสวนเสียเอง เมื่อนำเรื่องนี้เข้าสู่กระบวนการก็เหมือนกับ ให้คุณให้โทษตัวเอง รัฐธรรมนูญเขียนแยกต่างหาก มาเขียนในมาตรา ๒๔๘ ทำไมเขียน มาตรา ๒๔๘ ก็มาตรา ๒๔๘ เป็นหมวดที่ว่าด้วยเรื่องกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งแต่มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ เป็นต้นมา มาตรา ๒๔๗ และมาตรา ๒๔๘ -----

ว่าด้วยกรรมการ ป.ป.ช. ท่านประธานครับ ความเห็นผมเพียงแต่บันทึกไว้ว่า การแปลความอย่างนี้อาจจะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติให้มีการอ้างกันต่อไปว่าเรื่องเหล่านี้จำเป็นจะต้องมาขอมติที่ประชุมร่วมกัน ซึ่งใช้เสียงไม่น้อย มากกว่ากึ่งหนึ่ง ไม่ธรรมดาท่านประธานครับ ไม่ธรรมดาแต่ผมนำเรียนท่านประธานแต่เบื้องต้นนะครับว่าผมเองเห็นด้วยกรณีถ้ามีข้อสงสัยมีข้อกริ่งเกรง และเอื้ออำนวยกับท่านทำงานได้อย่างมีอิสระ ตรงนั้นยินดี แต่อยากให้บันทึกไว้ว่าการที่เราให้ความเห็นชอบในวันนี้ะครับ อย่าได้ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติหรือเป็นมติที่จะผูกพันเกี่ยวเนื่องกันไปในอนาคต กรณีถ้ามีการตีความ มีการแปลความที่มีความเห็นแตกต่างจากตรงนี้ เราให้ เพราะว่ามีลักษณะที่มีความเคลือบแคลงสงสัย และไม่มีข้อบังคับใดที่เขียนชัดเจนไว้เท่านั้น

ท่านประธานครับ ผมมีเหตุผลอีกประการหนึ่งในเรื่องนี้ ท่านประธานไปดูบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๖ ที่ว่าด้วยกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๒๔๖ ที่ว่าด้วยกรรมการ ป.ป.ช. ที่เขียนไว้เรื่องของการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง เขียนให้นำบทมาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๑๐ มาใช้โดยอนุโลม ท่านประธานครับ มาตรา ๒๐๙ มาตรา ๒๑๐ โดยอนุโลม หมายความว่าอย่างไรครับท่านประธาน มาตรา ๒๐๙ วงเล็บท้ายสุด มาตรา ๒๐๙ (๖) มาตรา ๒๐๙ ที่ใช้โดยอนุโลมกับการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของ ป.ป.ช. ใช้มาตรานี้โดยอนุโลม แล้ววงเล็บสุดท้ายเขียนว่า วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง แปลความว่าอย่างไรครับ โดยอนุโลม เพราะฉะนั้นการให้พ้นจากตำแหน่งถึงแม้จะไม่โดยบังคับมาตรา ๒๗๔ แต่มาตรา ๒๔๘ เป็นอำนาจของวุฒิสภาที่ทำการสืบสวนสอบสวนแล้วก็มีกรออกเสียงให้พ้นจากตำแหน่งโดยวุฒิสภาเองโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการใด ๆ อันนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไว้ เพราะไม่อยากให้มีการถือปฏิบัติเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ หรือไปอ้างอิงในภายภาคหน้ากรณีที่มีความเห็นแตกต่างจากวันนี้ ไม่อย่างนั้นเราก็มีความลำบากนะครับที่จะมาขอ

ประการที่ ๒ ครับท่านประธาน เรื่องความเห็นของผมต่อกรณีบรรจญัติตินี้ เข้าสู่ที่ประชุมของรัฐสภาของเรา ท่านประธานอาศัยอำนาจของท่านประธานรัฐสภาบรรจุเข้าเป็นเรื่องด่วน ในเรื่องที่ ๘ โดยอาศัยหนังสือของท่านประธานวุฒิสภาที่ส่งให้กับประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ผมเรียนถามท่านประธานด้วยความเคารพครับว่ากรณีอย่างนี้ชอบด้วยข้อบังคับใหม่ ไม่ได้กล่าวหานั้นครับ เพียงแต่อยากให้ทำให้มันถูกต้อง เพราะว่าการบรรจุญัติติ การเสนอญัติติ การบรรจุญัติติเป็นอำนาจหน้าที่ของ

ท่านประธานรัฐสภาอยู่แล้ว แต่การเสนอญัตติเท่าที่ผมตรวจสอบอยู่ในข้อบังคับ ไม่ว่าจะป็นสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาครับ เป็นหน้าที่ของสมาชิกครับ ตามข้อบังคับเสนอญัตตินี้เข้ามา ผมคิดว่าน่าจะเป็นประการนั้น น่าจะดูเหมาะสมกว่า เป็นญัตติแบบท่านสมาชิกที่เข้าชื่อกันตามข้อบังคับ มีผู้รับรองถูกต้อง ก็เสนอให้ท่านบรรจุ ท่านบรรจุเป็นเรื่องด่วนได้ แล้วก็เสนอเป็นลายลักษณ์อักษรตามข้อบังคับเรื่องเสนอญัตติไป ผมคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ชอบกว่า ถ้าบรรจุในนามองค์กรอย่างนี้ ผมมีความไม่สบายใจท่านประธานครับ เพราะว่าในข้อบังคับมิได้ให้องค์กรใด ๆ โดยเฉพาะรัฐสภา รัฐสภาคือองค์กรหลัก ท่านประธานวุฒิสภาก็เป็นอีกส่วนหนึ่งของสถาบันเรา ท่านส่งเข้ามา แล้วท่านบรรจุ ผมเองก็อยากจะหารือ ไม่ใช่หารือครับ เป็นเชิงการให้ความเห็นว่าน่าจะไม่ชอบด้วยข้อบังคับ แต่โชคดีที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ลุกขึ้นเสนอแล้วมีผู้รับรอง นั่นก็คือเป็นการเสนอในห้องประชุมไป แต่อันนั้นคือการเสนอด้วยวาจา ผมอยากให้ท่านประธานช่วยดูในประเด็นนี้ด้วย เพื่อจะได้เป็นแบบแผนแนวทางการปฏิบัติต่อไป มิได้ขัดข้องครับ ยินดีสนับสนุนครับสำหรับการทำหน้าที่ พร้อมทั้งจะให้คะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ กระผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นต่อวาระการประชุมเรื่องนี้นะครับ -----

เรื่องที่ประชุมจะพิจารณาให้ความเห็นชอบกับวุฒิสภาในการพิจารณาให้กรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่ง ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ครับว่า เรื่องให้กรรมการ ป.ป.ช. พ้นออกจากตำแหน่งนั้นเป็นคนละเรื่องกับการถอดถอนบุคคล ออกจากตำแหน่ง กรรมการ ป.ป.ช. อาจจะถูกให้พ้นออกจากตำแหน่งได้ตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๘ ครับ ส่วนเรื่องการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งนั้น เป็นเรื่องที่บัญญัติอยู่ในมาตรา ๒๗๐ ถ้าเพื่อนสมาชิกได้กรุณาอ่านบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๒ มาตรา ที่ผมกล่าว จะเห็นเลยครับว่าข้อหาที่จะนำไปสู่การให้ ป.ป.ช. พ้นออกจากตำแหน่ง กับข้อหาที่จะให้บุคคลถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง จะเป็นคนละข้อหากัน ผลทางกฎหมาย ก็ไม่เหมือนกันท่านประธานครับ ถ้าบุคคลถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งแล้ว บุคคลนั้น จะกลายเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติต้องห้ามในการไปดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ของบ้านเมืองอีกหลายตำแหน่ง แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าเป็นกรณีให้พ้นออกจากตำแหน่งนั้นไม่มีกฎหมายเขียนให้เป็นข้อห้าม ในการขาดคุณสมบัติ นอกเหนือไปจากบทบัญญัติของทั้ง ๒ มาตรานั้นจะอยู่ในคนละหมวดกัน อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว

ยังมีข้อต่างอีกประการหนึ่งก็คือ เรื่องอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาครับ ท่านประธานครับ ถ้าเป็นกรณีถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง วุฒิสภาสามารถดำเนินการได้ แม้จะอยู่ในสมัยการประชุมนิติบัญญัติ แต่ถ้าเป็นเรื่องการพิจารณาให้บุคคลพ้นออกจากตำแหน่ง รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๒๗ ไม่ได้เขียนให้อำนาจวุฒิสภาในการที่จะพิจารณาในเรื่องดังกล่าว ในช่วงสมัยประชุมนิติบัญญัติได้ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ ครับ ด้วยเหตุผลนี้ วุฒิสภาพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้เป็นเรื่องสำคัญ และหากเราทิ้งช่วงเว้นว่าง การพิจารณาเรื่องนี้ในช่วงสมัยประชุมนิติบัญญัติ ก็จะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับทั้งผู้ร้อง และผู้ถูกร้อง เนื่องจากประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นสำคัญ การที่จะให้บุคคลสามารถปฏิบัติ หน้าที่ในฐานะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่สำคัญของประเทศชาติ ท่ามกลางข้อกล่าวหาต่อไป วุฒิสภาพิจารณาว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง จึงมีความจำเป็น ที่จะต้องขออนุญาตต่อที่ประชุมรัฐสภาโดยอาศัยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๖ (๕) ก็คือขออนุญาตต่อที่ประชุมรัฐสภาอนุญาตให้วุฒิสภาสามารถพิจารณาเรื่องอื่น นอกเหนือไปจากเรื่องต่าง ๆ ที่บัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ซึ่งถ้าที่ประชุมเห็นด้วย ก็ต้องขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกครับได้กรุณาลงมติให้ได้เสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งในการที่จะ อนุญาตให้วุฒิสภาพิจารณาเรื่องการให้กรรมการ ป.ป.ช. พ้นออกจากตำแหน่งในช่วง

การประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติได้ ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกเพื่อทำความเข้าใจเพิ่มเติมครับถึงความจำเป็น ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สมควรนะครับ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานนะครับ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในมาตรา ๑๒๗ นะครับ ในวรรคห้า ก็คือว่า ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี้โดยเฉพาะในวรรคห้านี้ นะครับ ได้มีการกำหนดชัดว่า ในสมัยนิติบัญญัตินี้ อะไรทำได้ อะไรทำไม่ได้ นะครับ ปกติแล้ว ในสมัยสามัญทั่วไปก็ทำได้ทุกเรื่อง ที่นี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีการกำหนดระบุเรื่องไว้ โดยเฉพาะในเรื่องของนิยามศัพท์ โทษที่ ไม่ใช่ นิยามศัพท์ นะครับ ประเภทของเรื่อง ผมขออนุญาตนะครับ โดยเฉพาะมีการกำหนดคำว่า การถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วถ้าเป็นเรื่องอย่างอื่นที่ไม่ใช่เรื่องการถอดถอนออกจากตำแหน่ง โดยหลักการแล้วในสมัยของนิติบัญญัตินี้ นะครับ ในการประชุมของวุฒิสภา ก็ไม่สามารถทำได้ แต่ในกรณีดังกล่าวนี้มีข้อยกเว้น นะครับ ว่า เว้นแต่ตัวสภาแห่งนี้ จะมีเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภานะครับ ในการประชุมของวุฒิสภานี้ นะครับ เรามีมติ นะครับว่า ในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นเรื่องการถอดถอน ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในมาตรา ๒๗๐ นี้ ก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ในกรณีของมาตรา ๒๔๘ ก็เป็นกรณีอีกกรณีหนึ่ง นะครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วผมคิดว่าในกรณีการดำเนินการตามมาตรา ๒๔๘ เป็นเรื่องการให้บุคคลพ้นจากตำแหน่ง -----

โดยเฉพาะในเรื่องของกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเรื่องมีความจำเป็นเร่งด่วน ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะไม่ได้กำหนดไว้เหมือนกรณีการถอดถอนที่จะต้องดำเนินการโดยด่วนนะครับ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวอยู่ในตำแหน่งอยู่ เพราะฉะนั้นเป็นความจำเป็นที่เราวุฒิสภามีการดำเนินการเอาระเบียบในเรื่องของการถอดถอนเอามาใช้โดยอนุโลม เพราะฉะนั้นในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อไม่ให้เป็นการสะดุดนะครับ ผมคิดว่าวุฒิสภาก็มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการดังกล่าวไว้ต่อเนื่อง รวมตลอดถึงผมคิดว่าตามที่ท่านชูชัยเสนอญัตติขึ้นมาแล้ว แล้วก็ดำเนินการมีผู้รับรองเรียบร้อยแล้วนะครับ ผมคิดว่าสามารถดำเนินการโดยสมบูรณ์ที่จะขออนุญาตจากรัฐสภา เพื่อขอยกเว้นนะครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตแก้ไขคำผิดที่ผมพูดไปมาตรา ๑๓๖ วรรคห้า แก้เป็น มาตรา ๑๓๖ (๕) อาจารย์พีรพันธุ์ พอแล้วกระมังครับ เชิญครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดยโสธร สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ที่ทางวุฒิสภาก็ได้เสนอมานะครับ ขอให้พิจารณาเรื่องนี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ชอบแล้ว เนื่องจากการให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔๘ ก็เหมือนกับท่านวุฒิสมาชิกที่ท่านอธิบายมาแล้ว เหตุของการเสียให้พ้นกับเรื่องของการถอดถอนเป็นคนละเรื่องกัน แล้วก็ผลของการถอดถอน กับการถอดถอน กับการให้พ้นก็คนละเรื่องกันด้วย เพราะฉะนั้นการบรรจุเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อขอให้ที่ประชุมให้ความเห็นชอบนั้น จึงเป็นเรื่องที่ถูกต้อง กระผมก็ไม่มีข้อถกเถียงทางกฎหมาย แล้วพวกผมเองก็สนับสนุนให้รัฐสภาพิจารณาเรื่องนี้ ขอให้ประธานรัฐสภาได้ดำเนินการเพื่อขอลงมติต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ไม่มีท่านใดจะอภิปราย ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ผมขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ เชิญครับ ท่านจिरายูมีอะไรครับ

นายจिरายู ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานนิดเดียวครับ พอดีเมื่อตอนประชุมช่วงเช้า ท่านประธานปิดประชุมไป

๑๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นำพร ๗/๒

เจ้าหน้าที่เก็บบัตรตามเครื่องไปหมด ผากบอกสมาชิกด้วยครับ หลายท่านหาบัตรไม่เจอ
ติดต่อบริษัทก่อนนะครับ ท่านประธานรอแป็บเดียวครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกด้วยครับ

- ๘/๑

๑๓

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นวพร ๘/๑

ท่านสมาชิกครับ วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการประชุม นะครับ แล้วเราจะมีหลายเรื่องที่ต้องลงมติ เพราะฉะนั้นขอความร่วมมือสมาชิก นะครับ ไหน ๆ ก็วันสุดท้ายแล้วครับ อย่าเพิ่งกลับ นะครับ ก็คงถึงเวลาสักช่วงบ่าย ๆ นะครับ ช่วยอยู่เพื่อลงมติด้วย นะครับ ก่อนลงมติผม ขอตรวจสอบองค์ประชุม ก่อน นะครับ ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิแสดงตนได้เลย ครับ ว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ รบกวนท่านประธานช่วยกดออกอีกสักกระยะหนึ่งได้ไหมครับ เพื่อนสมาชิกบางท่านกำลังเดินทางเข้ามาครับ ท่านครับ บางท่านก็ประชุมนอกรอบกันอยู่ครับ ท่านครับ ขอเวลานิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอเชิญสมาชิกข้างนอกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติ นะครับ ขอเชิญครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สมควรแล้ว ะมังครับ ขอตรวจสอบองค์ประชุมเลย นะครับ เสียบบัตรแสดงตนได้เลย ครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่เรียบร้อยไหมครับ ไม่เรียบร้อยยกมือเลย ครับ เจ้าหน้าที่ดูแลด้วยครับ เรียบร้อย นะครับ ส่งผลครับ ผู้เข้าร่วมประชุม ๕๒๐ ท่าน นะครับ ครบองค์ประชุมครับ

ผมขอมติเลยนะครับ ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนด้วยครับ ท่านใด
เห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย
ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยครับ มติต้องเกินกว่ากึ่งหนึ่งคือ ๓๒๕ เสียงขึ้นไปนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ เรียบร้อย
ขอปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลได้เลยครับ มติครับ เห็นด้วย ๕๒๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน
งดออกเสียงไม่มีนะครับ ไม่ลงคะแนนเสียง ๕ ท่านครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

ผมไปเรื่องด่วนที่ ๑ เลยนะครับ

๑. การให้ความเห็นชอบในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้

ให้ความเห็นชอบ และยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามมาตรา ๑๕๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เป็นผู้แถลงต่อรัฐสภา เพื่อพิจารณาญัตติการให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบและยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ตามมาตรา ๑๕๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในการนี้ กระผมในนามของคณะรัฐมนตรี ขอขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาบรรจุในวาระการประชุมรัฐสภา ตามมาตรา ๑๓๖ (๑๑) และมาตรา ๑๕๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อพิจารณาคำขอของคณะรัฐมนตรีในวันนี้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๓ วรรคสอง ได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่ค้างการพิจารณาของรัฐสภาไว้ว่า เมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป และรัฐสภามีมติเห็นชอบด้วย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ร่างพระราชบัญญัติเป็นอันตกไป

ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และมีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ต่อมาได้มีการเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งครบกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๓ วรรคสอง ในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติที่ค้างการพิจารณาของรัฐสภาแล้ว เห็นควรให้ร้องขอต่อรัฐสภา เพื่อให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไป รวม ๒๔ ฉบับ และได้มีหนังสือกราบเรียนประธานรัฐสภาเพื่อนำเสนอรัฐสภาพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ตามหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งมีรายชื่อร่างพระราชบัญญัติจำแนกตามขั้นตอนการพิจารณา ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ วุฒิสภา รวม ๒ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จแล้ว รวม ๓ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพแพทย์แผนไทย พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๓. ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๓. ร่างพระราชบัญญัติที่รอการพิจารณาในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร จำแนกออกเป็น

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี รวม ๒ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา

พ.ศ. ....

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติของศาลและองค์กรตามรัฐธรรมนูญ รวม ๑๐ ฉบับ

ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ. ....
  ๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ. ....
  ๔. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
  ๕. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
  ๖. ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในทางแพ่งเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิควบคุมดูแลเด็ก พ.ศ. ....
  ๗. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
  ๘. ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ....
  ๙. ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
  ๑๐. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ....
- ๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รวม ๗ ฉบับ ได้แก่
๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ....
  ๒. ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
  ๓. ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดผาง พ.ศ. ....
  ๔. ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
  ๕. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. ....
  ๖. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ. ....

๑๙

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๑๐/๓

๗. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ที่ได้รับผลกระทบจากระบบ
บริการสาธารณสุข พ.ศ. ....

- ๑๑/๑

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้เสนอบัญชีรายชื่อร่างพระราชบัญญัติ ขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ รวมทั้งรายชื่อผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาของรัฐสภาด้วยแล้ว ในนามของคณะรัฐมนตรีจึงขอเสนอท่านประธานรัฐสภาเพื่อนำเสนอต่อรัฐสภาได้โปรดให้มีการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒๔ ฉบับดังกล่าว เพื่อดำเนินการต่อไปได้ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะรัฐมนตรีหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเพื่อดำเนินการให้มีกฎหมายอันเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและประโยชน์ของประชาชน ตลอดจนช่วยให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : รัฐสภายินดีต้อนรับเครือข่ายคนไทยพลัดถิ่นนะครับ โดยการนำของท่านอดีต ส.ว. เตือนใจ ดีเทศน์ ครับ

ทั้งหมด ๒๔ ฉบับนะครับ ขออนุญาตพิจารณาไปในคราวเดียวกันนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจะดำเนินการตามนี้นะครับ เชิญท่านที่จะอภิปรายครับ เชิญท่านศุภชัย

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเพียงแต่จะมีคำถามไปยังรัฐบาลสั้น ๆ นะครับว่าสิ่งที่รัฐบาลได้เสนอมาเพื่อให้รัฐสภาได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ค้างการพิจารณา และให้มีการลงมติรับรองนี่นะครับ สิ่งที่ยอยากจะถามก็คือว่า เท่าที่พบปรากฏว่ามีร่างพระราชบัญญัติอยู่จำนวนมากมาย ออยากจะถามว่าร่างเหล่านั้นมันมีเหตุผลกลใดที่จู้ ๆ ท่านถึงตัดสินใจที่จะทิ้งมันเสีย เพราะผมคิดว่าถ้าที่จะมีร่างกฎหมายเสนอเข้ามามันก็ใช้กระบวนการขั้นตอนกันอยู่นานพอสมควร มีการตกลึกทางความคิดกันมากมายมหาศาล และทุกกฎหมายผมเชื่อว่าเป้าหมายก็คือการเสนอมาเพื่อจะเป็นประโยชน์ที่จะทำให้อะไรประชาชนจะได้ใช้ประโยชน์จากกฎหมายที่ได้เสนอนั้น ก็เลยอยากถามเหตุผลครับว่ามันมีร่างกฎหมายดี ๆ อยู่มากมายเลยครับ ซึ่งผมไม่อยากจะยกตัวอย่างนะครับ แต่ถามว่าเพราะเหตุใดถึงจะตัดทิ้งเสียหมด ก็ถามเหตุผลตรงนี้นะครับ เพื่ออยากได้ความกระจ่างขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพิฐุ์ เชิญครับ

๒๑

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๑๑/๒

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า สมัยประชุมที่เรากำลังจะครบวาระในวันนี้สมัยแรกสมัยนี้ครับ สภาผู้แทนราษฎรไม่ได้มีการพิจารณากฎหมายแม้แต่ฉบับเดียว เพราะฉะนั้น ๔ เดือนที่ผ่านมาเราเสียเวลากับในเรื่องอะไรไปหลายเรื่องครับ แต่เราไม่มีโอกาสได้พิจารณากฎหมายเลย ซึ่งก็คิดว่าเป็นครั้งแรกของสภาผู้แทนราษฎรก็คงจะได้ นะครับ ที่ ๔ เดือนที่ผ่านมา นั้นสมัยสามัญทั่วไป เราไม่ได้มีการพิจารณากฎหมายเลย อันนี้ก็อยากจะแสดงความเห็นต่อท่านประธานรัฐสภาว่า อยากให้รัฐบาลได้พิจารณาใส่ใจในการนำเสนอกฎหมายด้วย และประการสำคัญรัฐบาลก็นำเสนอต่อรัฐสภานี้เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ และยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ โดยได้เสนอมาในวันสุดท้ายของสมัยประชุม ซึ่งแสดงถึงความไม่ใส่ใจของรัฐบาลนะครับในการพิจารณากฎหมาย เรื่องที่ ๑

- ๑๒/๑

เรื่องที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน มีกฎหมายฉบับหนึ่งครับ ที่โดยส่วนตัวของผม ผมคิดว่าประเทศนี้มีความจำเป็นต้องประกาศใช้ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติ ก็คือกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ กฎหมายการชุมนุมในที่สาธารณะในประเทศไทยมีการเสนอมาแล้ว ๕ ฉบับด้วยกันนะครับ ครั้งแรก คณะกรรมการพัฒนากฎหมายได้มีการเสนอพระราชบัญญัติการชุมนุมในที่สาธารณะ เมื่อปี ๒๕๓๖ เพราะฉะนั้นปี ๒๕๓๖ เป็นปีแรกครับที่รัฐบาลในสมัยนั้นเห็นว่ามีความจำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ หลังจากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผมขออนุญาตเอ่ยนาม พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมในที่สาธารณะเป็นครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ เมื่อปี ๒๕๕๑ ครับ ท่าน ส.ส จุมพล บุญใหญ่ ขออภัยเอ่ยนามท่าน ท่านไม่อยู่ที่นี่ นะครับ ท่านได้เสนอกฎหมายการชุมนุมในที่สาธารณะเป็นครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ ครับ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบให้มีการเสนอกฎหมายการชุมนุมในที่สาธารณะเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ และร่างพระราชบัญญัตินี้ นะครับ ครั้งที่ ๕ ได้มีการเสนอเป็นฉบับที่ ๕ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ดอกเตอร์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา นะครับ ได้เสนอเป็นฉบับที่ ๕ ผมจำได้ว่าการเสนอกฎหมายการชุมนุมในที่สาธารณะ นะครับ ก่อนที่จะนำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายต้องเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีด้วย ผมจำได้ว่าคณะกรรมการพัฒนากฎหมายชุดที่แล้วท่านประธานครับ ชุดที่แล้วซึ่งมีดอกเตอร์ คณิต ณ นคร เป็นประธาน คณะกรรมการพัฒนากฎหมายชุดที่แล้วดอกเตอร์คณิต เป็นประธาน แล้วก็ชุดใหม่ นะครับที่เพิ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาไป ดอกเตอร์คณิต ณ นคร ก็เป็นประธานคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

กล่าวโดยสรุปก็คือ ดอกเตอร์คณิต ณ นคร เป็นประธานคณะกรรมการพัฒนากฎหมายมาแล้ว ๒ ครั้งด้วยกัน แต่ที่ผมแปลกใจก็คือ อยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อบันทึกไว้เท่านี้ นะครับว่า ในการเสนอกฎหมายการชุมนุมในที่สาธารณะ คราวที่แล้วที่ตกไปพร้อมกับการยุบสภาผู้แทนราษฎร ดอกเตอร์คณิต ณ นคร ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการพิจารณากฎหมายได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชน และนำเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากฎหมาย และมีความเห็นว่า ประเทศไทย ควรจะมีกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ แล้วก็เสนอความเห็นของคณะกรรมการพิจารณากฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็เสนอกฎหมายนี้

๒๓

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จงถนอม ๑๒/๒

ต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าล่าสุดนะครับคณะกรรมการพิจารณากฎหมายชุดล่าสุด
ซึ่งมีดอกเตอร์คณิตนี้ละครับเป็นประธานเช่นเดียวกัน ได้มีการประกาศราชกิจจานุเบกษา
ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔
มีดอกเตอร์คณิต ณ นคร เป็นประธาน ในครั้งนี้ครับที่ผมแปลกใจก็คือ ดอกเตอร์คณิต ณ นคร
เป็นประธานคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย ๒ ครั้ง ครั้งแรกท่านมีความเห็นชอบให้เสนอ
กฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ แต่เมื่อท่านมาเป็นประธานคณะกรรมการพัฒนา
กฎหมาย ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ท่านมีความเห็นว่า ประเทศนี้
ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
เพื่อบันทึกไว้เท่านั้นนะครับว่า เมื่อเวลาเปลี่ยน สถานการณ์เปลี่ยน ความคิดของคน
ก็เปลี่ยนไป แต่ว่าถ้าความคิดของบุคคลอื่นนะครับมันจะเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ผมไม่ค่อย
แปลกใจเท่าไรครับ แต่ความคิดของคนระดับดอกเตอร์คณิต ณ นคร เปลี่ยนแปลงไปภายใน
เวลา ๑ ปี เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าไม่น่าจะมีเหตุผลถึงขนาดนั้น ก็เลยกราบเรียนท่านประธาน
เพื่อบันทึกไว้ครับว่า ผมเป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย ผมในชั้นสภาผู้แทนราษฎรคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย
ผมเป็นประธานพิจารณากฎหมายฉบับนี้ เราต้องการให้คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย
นี่นะครับ ขอภัยนะครับ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนี้เป็นอิสระ สามารถใช้ดุลยพินิจ
ในการเสนอกฎหมายได้โดยอิสระ แต่ว่าผมรู้สึกไม่สบายใจที่ดอกเตอร์คณิต ณ นคร
เป็นประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ๒ ครั้ง ความเห็นของท่านเปลี่ยนไปภายใน ๑ ปี
นะครับ -----

โดยความเห็นของผม ผมคิดว่ากฎหมายการชุมนุมในที่สาธารณะจำเป็นที่จะต้องมีการรับ เพราะถ้าไม่มีกฎหมายฉบับนี้ครับ ผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหมายเขาลำบากใจครับ เวลาที่มีการชุมนุม จะใช้กฎหมายอะไรครับ จะใช้กฎหมายพระราชบัญญัติการจราจร หรือจะให้ใช้กฎหมาย ทางหลวง หรือจะใช้กฎหมายบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินนะครับ ก็ปฏิบัติยากครับ ก็เลยคิดว่าต้องมีกฎหมายกลาง ๆ คือการชุมนุมในที่สาธารณะเกิดขึ้น แต่ว่าเมื่อรัฐบาล ไม่เสนอก็ไม่เป็นอะไรครับ แต่ผมไม่เห็นด้วย ผมคิดว่าประเทศนี้จำเป็นต้องมีกฎหมาย ว่าด้วยการชุมนุมในที่สาธารณะครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอชลน่าน เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ การให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบและยังดำเนินการ ไม่แล้วเสร็จตามมาตรา ๑๕๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ผมขออนุญาตท่านประธานอย่างนี้นะครับ เบื้องต้นผมขออนุญาต ท่านประธานว่าคณะรัฐมนตรีได้เสนอพร้อมกับแนบเอกสารที่เป็นรายชื่อกฎหมาย ๒๔ ฉบับ เข้ามาอยู่ในระเบียบวาระ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมจะกราบเรียนท่านประธาน และผมจะ อภิปรายก็อยู่ในกรอบของ ๒๔ ฉบับนี้เท่านั้นครับ เพราะว่าถ้าผมเองจะไปถามถึง กฎหมายที่ค้างอยู่ในระเบียบวาระของสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ สมัยที่ผ่านมา ๒๐๐ กว่าฉบับครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าไปถามถึงเรื่องเหล่านั้นก็น่าจะเป็น การอภิปรายนอกประเด็นไป เราจะไม่แล้วเสร็จละครับ น่าจะเป็นนอกประเด็น จริงอยู่ครับ อาจจะมีเรื่องเกี่ยวเนื่องเกี่ยวพันได้กรณีถ้าใน ๒๔ ฉบับมันมีความเกี่ยวเนื่องเกี่ยวพัน ผมขอความกรุณาท่านประธานได้พิจารณาในประเด็นนี้ครับ ไม่อย่างนั้นเราจะไม่มีโอกาส อยู่ในสาระของ ๒๔ ฉบับได้เลย นั่นประการแรกสุดครับท่านประธาน

ประการที่ ๒ ในเรื่องของแนวทางการพิจารณา ผมกราบเรียนท่านประธานว่า โดยภาพที่ผ่านมา วิธีปฏิบัติเท่าที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่แล้วก็พิจารณารวมเหมือน ท่านประธานได้กรุณาขอความเห็นจากท่านสมาชิกรัฐสภา มีบางปีที่มีความเห็นต่าง ก็แยกการพิจารณาเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มไหนที่สมาชิกมีความเห็นไม่แตกต่างกันนำมาลงมติรวม แต่ถ้ากลุ่มไหนฉบับใดที่มีความเห็นต่างก็อาจจะแยกไปลงมติไป เพื่อความสะดวก

๒๕

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๑๓/๒

และความรวดเร็วของท่านสมาชิกที่จะใช้เวลา ผมขอหารือท่านประธานแล้วก็ขอกราบเรียน
ใน ๒ ประการนี้เป็นเบื้องต้นก่อนท่านประธานครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ในกฎหมาย ๒๔ ฉบับที่ท่านรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีสุรวิทย์ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านได้นำเสนอพร้อมกับ
ให้เหตุผลประกอบ ผมเองต้องขออนุญาตท่านประธานที่จะอภิปรายเพิ่มเติมในฐานะ
ที่มีส่วนร่วมในการพิจารณาเป็นคณะทำงานที่จะพิจารณากลับกรองว่าสิ่งที่คณะรัฐมนตรี
เสนอเข้ามาจะครับ สมาชิกเสนอเข้ามาให้ความเห็นมา ฉบับใดควรที่จะได้รับการร้องขอ
จากคณะรัฐมนตรีเพื่อจะให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ ท่านประธานครับ โดยเนื้อหาของ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ กฎหมายทุกฉบับตกไปครับ ตกไปครับ เพราะสมัยรัฐสภา
หมดอายุไป สมัยสภาหมดอายุไป แต่ว่าสามารถที่จะพิจารณาต่อได้ครับ กรณีถ้า ครม.
ร้องขอและรัฐสภาให้ความเห็นชอบ ต้องบวกกัน ๒ ประการนะครับ ครม. ร้องขอ
และรัฐสภาให้ความเห็นชอบ ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าแนวทาง
การอภิปราย แนวทางการพิจารณานะครับ อยากจะขอท่านประธานว่าถ้าเราจัดกลุ่มง่าย ๆ
ของ ๒๔ ฉบับแล้วเป็นแนวทางไว้ จะทำให้ท่านสมาชิกได้มีโอกาสได้พิจารณาในประเด็น
ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องข้องค่อนข้างง่าย ท่านประธานครับ ส่วนตัวผมเองผมขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานว่า ผมใช้แนวทาง ๓ แนวทางครับ

แนวทางที่ ๑ กฎหมายที่ถูกร้องขอมาจาก ครม. ที่ผมคิดว่าสมาชิกรัฐสภา
แห่งนี้สมควรให้การสนับสนุนที่จะให้ความเห็นชอบพิจารณาต่อไปได้ กลุ่มแรกสุดคือ
กลุ่มที่ถูกเสนอโดยภาคประชาชนที่เขาเข้าชื่อเสนอกฎหมายไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ชื่อ
ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ใน ๒๔ ฉบับนะครับ -----

อยู่ในวาระรอการพิจารณาในวาระแรก ๗ ฉบับ ผ่านการพิจารณาไปแล้ว ๒ ฉบับ อยู่ในชั้นของกรรมาธิการ รวมทั้งหมด ๙ ฉบับครับ ๙ ฉบับตรงนี้ถ้าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านจะได้ให้ความเห็นชอบว่าถ้าเป็นกฎหมายที่เสนอโดยภาคประชาชน ๙ ฉบับ เราเห็นพ้องต้องกันว่าไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ก็เร็วขึ้นครับ ๙ ฉบับ มีตั้งแต่ ฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๑๗ ในเอกสาร ขออนุญาตอ้างอิงตัวเลขนะครับ เพราะชื่อมันยาว ฉบับที่ ๑๙ ฉบับที่ ๒๐ ฉบับที่ ๒๑ ฉบับที่ ๒๒ ฉบับที่ ๒๓ และฉบับที่ ๒๔ เป็นกฎหมายที่ถูกเสนอโดยภาคประชาชน เราเอากระบวนการวิธีการเสนอกฎหมายเป็นหลักในการพิจารณาครับ เนื้อหาสาระดูเป็นบางส่วนเท่านั้นเอง แต่ว่าเท่าที่เสนอมาและค้างอยู่ในสภาทั้งหมดในสมัยที่ผ่านมา ๙ ฉบับ เราให้ความเห็นว่า ครม. ควรจะให้ความเห็นที่จะขอมาทั้งหมดครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เราให้เกียรติของเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง คือพี่น้องประชาชน ซึ่งมีกระบวนการการเสนอกฎหมายที่ยุ่งยากมาก ซึ่งยุ่งยากมากครับ กว่าที่จะรวบรวมรายชื่อได้ กว่าที่จะตรวจสอบรายชื่อ พอถึงสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแล้วใช้เวลาไม่น้อยกว่า เฉพาะตรวจสอบรายชื่อ นะครับ ๓ เดือน กว่าจะเสนอกฎหมายได้ ๑ ปีครับ เพราะฉะนั้นถึงแม้จะรออยู่ในวาระพิจารณาในวาระแรก ถ้าปล่อยให้กฎหมายตกไปก็เข้าไปสู่กระบวนการใหม่ กว่าที่ภาคประชาชนจะมีโอกาสได้เสนอกฎหมายเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา ใช้งบประมาณ ใช้สรรพกำลังหลาย ๆ อย่าง ซึ่งถ้าปล่อยให้ตกไป ผมเชื่อมั่นเป็นการลิดรอนอำนาจของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้น ๙ ฉบับแรก กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมคิดว่าน่าจะไม่เป็นประเด็นในการที่จะพิจารณาในชั้นของรัฐสภาของเรา

กลุ่มที่ ๒ ท่านประธานครับ เป็นกลุ่มกฎหมายที่ถูกเสนอโดยคณะรัฐมนตรีที่ผ่านความเห็นชอบของหน่วยงานแล้วสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล เนื้อหาสาระไม่มีข้อขัดแย้ง ไม่เป็นประเด็นที่จะทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม กฎหมายหลายฉบับเป็นเรื่องดีครับ แต่ว่าสาระเมื่อพิจารณาแล้วมีความเห็นต่างค่อนข้างมาก ตรงนั้นเองครับ ผมเห็น ครม. ส่งมาจะไม่มีการกฎหมายกลุ่มพวกนั้น เพราะฉะนั้นกลุ่มที่ ๒ ถ้าจัดกลุ่มอย่างนี้ ผมก็คิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติของเราจะให้ความเห็นได้ง่าย ให้ความเห็นในกลุ่มนี้นะครับ ผมยกตัวอย่างเช่น ในฉบับที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ครม. เสนอเข้ามา กฎหมายฉบับนี้ขณะนี้ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการของวุฒิสภาครับ ไกล่เสร็จครับ ครม. เสนอ

๒๗

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ภัทราวรินทร์ ๑๔/๒

เป็นกฎหมายแก้ไขปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ตรงนี้สาระสอดคล้องเป็นความต้องการ แล้วสอดคล้องกับนโยบาย นี่คือยกตัวอย่างท่านประธานครับ เป็นกลุ่มที่ ๒

กลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มที่เราให้ความเห็นที่ผ่านองค์กรรัฐอิสระ หรือองค์กร ตามรัฐธรรมนูญที่เขาเสนอกฎหมายเข้ามา เราให้เกียรติ ให้โอกาสเขา ในฐานะที่เขาเป็นผู้ได้รับโอกาสให้เสนอกฎหมายได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ นะครับ ท่านประธาน ตรงนี้เองเราก็ให้ความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องการจัดตั้งศาลนะครับ และถ้ากรอบอย่างนี้แล้วผมคิดว่าการพิจารณาน่าจะง่ายและสะดวก และใช้เวลาไม่นาน ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ส่วนมติจะลงอย่างไรนั้นก็ขึ้นกับความเห็นของท่านสมาชิกครับ แต่ความเห็นผมนะครับ เราควรจะต้องจัดกลุ่มฉบับใดที่ไม่มีข้อสงสัย ไม่มีข้อขัดแย้ง เรารวมเป็นอีก ๑ กลุ่มเลย ฉบับใดที่มีข้อสงสัย มีข้อทักท้วงมากใน ๒๔ ฉบับ เราก็แยกออกมา อาจจะแยกลงเป็นรายฉบับในกลุ่มนั้นก็ได้อีก กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. อนุรักษ์ นิยมเวช

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิก รัฐสภานะครับ ในส่วนตัวร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่นำเสนอมาให้ทางรัฐสภา ให้ความเห็นชอบนะครับ โดยหลักการแล้วก็กันไปตามเงื่อนไขที่ทางท่านสมาชิกกล่าว ก็คือเป็นไปตามมาตรา ๑๕๓ ซึ่งผมคิดว่าในกฎหมายดังกล่าว ถ้าเรานับตัว ๖๐ วันนับตั้งแต่วันที่มีการเรียกประชุมรัฐสภา ก็คือวันที่ ๑ สิงหาคม แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ได้ทำหนังสือถึงท่านประธานรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้ว กฎหมายก็มาถึงวันที่ ๒๘ กันยายน -----

เพียงแต่ว่าวันนี้อาจจะมีเรื่องของตารางเวลาในการที่จะประชุมรัฐสภา อาจจะไม่แน่นอนไปนิดหนึ่ง อันนั้นก็เพียงแต่ว่าในหลักการ แล้วกฎหมาย ๒๔ ฉบับ ผมมีข้อสังเกตดังต่อไปนี้ นะครับ ท่านประธาน

ผมเป็นประธานคณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ซึ่งผมเห็นว่าต้องขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐบาลพยายามที่จะดึงเอากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาคประชาชนเข้ามาเพื่อให้ทางรัฐสภาแห่งนี้ให้การรับรอง โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับภาคประชาชนที่เสนอเข้ามา โดยที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๑๐,๐๐๐ คน เสนอเข้ามาตามเงื่อนไขที่เขามีสิทธิตามมาตรา ๑๖๑ ของรัฐธรรมนูญ กฎหมายที่เสนอโดยภาคประชาชนทั้ง ๙ ฉบับ ประกอบไปด้วย ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพแพทย์แผนไทย พ.ศ. .... อันที่ ๑ อยู่ในชั้นวาระที่หนึ่งของวุฒิสภา อยู่ในชั้นของกรรมาธิการ แล้วก็อันที่ ๒ คือร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพแพทย์แผนไทย พ.ศ. .... ซึ่งผ่านวาระที่หนึ่งแล้ว แล้วก็กรรมาธิการของตัวสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบเสร็จไปแล้ว อีก ๗ ฉบับ ซึ่งจะอยู่ในการพิจารณาในวาระที่หนึ่งประกอบไปด้วยร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. .... โดยภาคประชาชน อันที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... อันที่ ๕ คือร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดผาง พ.ศ. .... อันที่ ๖ คือร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... อันที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติวิชาการสาธารณสุข พ.ศ. .... ๘. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ. .... ๙. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ที่ได้รับผลกระทบจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. .... เพราะฉะนั้นในกลุ่มนี้ผมคิดว่ารัฐบาลได้เห็นความสำคัญของภาคประชาชน โดยรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้กำหนดไว้ในเงื่อนไขของมาตรา ๑๖๑ โดยที่ประชาชนผู้มีสิทธิเข้าชื่อ ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งผมต้องขอขอบคุณแทนประชาชนผู้เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวที่รัฐบาลได้คอร์ (Core) กฎหมายทุกฉบับไว้ โดยเฉพาะในเรื่องของกฎหมายองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... เป็นเรื่องสำคัญที่อยู่ในวุฒิสภา ซึ่งกฎหมายดังกล่าวเป็นการออกมาตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ ซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ในวรรคสองว่า ให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็น

ในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ะครับ ก็ต้องขอขอบคุณรัฐบาลที่ดำเนินการที่จะให้ทางรัฐสภาให้ความเห็นชอบ เพราะว่าจะได้สอดคล้องกับตัวกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ โดยเฉพาะในเรื่องของตัว พ.ร.บ. สัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ถึงแม้จะไม่ได้อยู่ในตัวภาคประชาชนในการที่จะเสนอกฎหมายฉบับดังกล่าว แต่ก็ เป็นกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องสิทธิของคนไทยไร้สัญชาติที่จะดำเนินการให้เขามีสัญชาติไทย เพราะว่าเขาอาจจะมีปัญหาในเรื่องสัญชาติอยู่ เขาเป็นคนที่อยู่ในดินแดนบริเวณรอยตะเข็บ อาจจะเป็นบริเวณประเทศพม่ากับประเทศไทย ซึ่งผมมีความเห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญที่ทางคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอ

อีกประการหนึ่งท่านประธานครับ ก็คือว่าในกฎหมายดังกล่าว โดยเฉพาะกฎหมายภาคประชาชนที่ผมคิดว่าเป็นเครื่องมือและเป็นกลไกที่รัฐบาลได้ดำเนินการตั้งขึ้นมา ก็คือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยภาคประชาชน กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญที่เป็นกฎหมายประกอบมาตรา ๑๖๑ โดยปัจจุบันมันยังไม่มีกฎหมายฉบับดังกล่าว ซึ่งรัฐบาลก็ดำเนินการโดยท่านประธานรัฐสภา ก็คือว่า มีการนำกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายปี ๒๕๔๒ มาเทียบเคียงกับกฎหมายที่มีการเข้าชื่อโดยภาคประชาชนซึ่งกฎหมายฉบับดังกล่าว ผมคิดว่ามันมีอุปสรรคและมีข้อจำกัดเยอะ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้ว การเอามาใช้โดยเทียบเคียงอาจจะไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นเป็นความจำเป็นที่ต้องมีการร่างกฎหมายโดยเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับตัวรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยเฉพาะในเรื่องสาระสำคัญในการเข้าชื่อเพื่อลดความยุ่งยากซับซ้อนในเรื่องหลักฐาน ภาระค่าใช้จ่ายในการรวบรวมชื่อเพื่อเสนอกฎหมาย กำหนดระยะเวลาเป็นการแน่นอน ในการตรวจสอบรายชื่อ รวมทั้งองค์กรที่เขาให้ความช่วยเหลือประชาชนในการเข้าชื่อและร่างกฎหมาย จึงเห็นว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่สำคัญที่รัฐบาลให้ความสำคัญในการตั้งกฎหมาย เพื่อให้เป็นเครื่องมือของภาคประชาชนในการที่จะเสนอกฎหมายภาคประชาชนในอนาคตต่อไป โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญนี้ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน ๕๐,๐๐๐ คน สามารถดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ เพราะฉะนั้นโดยหลักแล้วกฎหมายฉบับดังกล่าวก็จะเป็นเครื่องมือ นอกจากตัว ส.ส. หรือคณะรัฐมนตรีจะเสนอร่างพระราชบัญญัติได้แล้ว ก็ยังให้ภาคประชาชนสามารถเสนอกฎหมายได้ ถึงแม้จะเป็นการเสนอกฎหมาย ---- - ๑๖/๑

ในหมวดว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และหมวดว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐ แต่ก็เป็น การเริ่มต้นในการใช้สิทธิของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองนะครั้บ ผมก็ขอกราบขอบคุณไว้ในกฎหมายฉบับดังกล่าว ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่รัฐบาล เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

ในกฎหมายฉบับอื่น ๆ นั้นนะครั้บ โดยหลักการแล้วที่มีการดึงมาแล้ว เพื่อที่จะให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ ส่วนใหญ่แล้วก็เป็น การนำเสนอโดยหน่วยงาน องค์กรอิสระ ตัวอย่างเช่น ของศาลปกครอง ๓ ฉบับ ประกอบด้วย ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองฎีกेत พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชบุรี พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ. .... เป็นการนำเสนอโดย คณะรัฐมนตรี โดยศาลปกครอง หรือโดยศาลฎีกา ๑ ฉบับ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... หรือโดยศาลยุติธรรมอีก ๑ ฉบับ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และโดยองค์กรอัยการอีก ๑ ฉบับ ก็คือร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่าง ประเทศในทางแพ่งเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิควบคุมดูแลเด็ก พ.ศ. .... นะครั้บ อีก ๑ ฉบับ ก็เป็นหน่วยงานองค์กรอิสระก็คือ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๑ ฉบับ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และผลประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการ แผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเป็นร่างเดิมโดยองค์กรอิสระ สุดท้ายก็เป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ๑ ฉบับ ซึ่งยังไม่ได้มีการร่างกฎหมายออกมาสอดคล้องกับตัวรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งรัฐบาลก็ให้ ความสำคัญในองค์กรอิสระต่าง ๆ ที่เสนอขึ้นมา ไม่ได้มีการแบบไม่ยอมดึงเอากฎหมาย ที่เสนอโดยองค์กรอิสระนะครั้บ ก็คือร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ พ.ศ. .... รวมตลอดถึงกฎหมายฉบับสุดท้ายก็คือ ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่เป็นกฎหมายออกมาตามรัฐธรรมนูญ ฉบับเก่า ซึ่งรัฐบาลก็ให้ความสำคัญในกฎหมายที่เกี่ยวกับทั้งตัวองค์กรอิสระและองค์กรอื่น ตามรัฐธรรมนูญนะครั้บ ผมก็คิดว่ามันก็เป็นเรื่องที่สำคัญที่รัฐบาลได้พยายามดึงกฎหมาย ดังกล่าวขึ้นมาพิจารณา

สุดท้าย ก็คือประเด็นที่ว่ามีกฎหมายบางฉบับที่ทางรัฐบาลไม่ดึงมา ซึ่งตัวผมเอง ผมก็เห็นสอดคล้องกับแนวความคิดนะครับ โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติการชุมนุม ในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ผมคิดว่ากฎหมายฉบับดังกล่าว ถึงแม้จะออกมาตามเงื่อนไข ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ นะครับ แต่ขณะเดียวกันในภาคประชาชน ไม่ว่าจะคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนหรือคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีความเห็นตรงกันว่า รวมทั้งในความคิดเห็น ของผมว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวมันยังมีปัญหาอยู่ ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นที่ ๑ กฎหมายดังกล่าวเป็นกฎหมายที่อำนาจศาลยุติธรรมมีอำนาจ พิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับการชุมนุมว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอาจจะ ขัดหลักการกับการแบ่งแยกอำนาจตามรัฐธรรมนูญนะครับ ซึ่งเท่ากับให้ศาลเป็นคนไปตัดสิน ว่าการชุมนุมชอบหรือไม่ชอบนะครับ ซึ่งผมเห็นว่าควรจะแบ่งแยกอำนาจกันระหว่าง ฝ่ายบริหารกับฝ่ายตุลาการออกจากกันนะครับ ตลอดถึงเป็นการกำหนดอำนาจให้ผู้ที่ชุมนุม สาธารณะซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิมากกว่าที่จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้เกิดการชุมนุม ในสาธารณะ ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญ และขณะเดียวกันถึงแม้ไม่มี กฎหมายฉบับนี้ดังกล่าวในปัจจุบัน การรักษาความสงบเรียบร้อยของการชุมนุมสาธารณะ รัฐมีเครื่องมือทางกฎหมายหลายฉบับอยู่แล้วในการบังคับใช้ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายเป็นปกติ หรือกฎหมายพิเศษ แต่อย่างไรก็ตามท่านประธาน ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะต้องมีนะครับ แต่ควรจะต้องมีในกรอบและกติกาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขมาตรา ๖๓ นะครับ ไม่ใช่เป็นการที่จะ ไปลักษณะเป็นการที่ให้ศาลเข้าไปเป็นคู่กรณีกับอีกฝ่ายหนึ่งว่าการชุมนุมชอบไม่ชอบให้ศาล เป็นคนตัดสิน ผมคิดว่าไม่ถูกต้อง ต้องมีการแยกอำนาจกันระหว่างฝ่ายยุติธรรมกับ ฝ่ายบริหาร และผมเห็นด้วยกับทางฝ่ายบริหารที่ไม่ดึงกฎหมายฉบับดังกล่าวขึ้นมา เพราะว่า มีหลาย ๆ หน่วยงาน ไม่ว่าจะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ได้มีข้อทักท้วงต่าง ๆ รวมตลอดถึงรายงานฉบับนี้คณะกรรมการปฏิรูปเห็นชอบด้วย กับการที่คณะรัฐมนตรีไม่เสนอกฎหมายฉบับนี้ดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาครับ ฉะนั้นผมมีข้อสังเกตดังกล่าวตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้สดี ตามไท

นางผู้สดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ผู้สดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ก่อนอื่นดิฉันขออนุญาตเห็นชอบ

๓๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ฉบับชญา ๑๖/๓

ในความเห็นของคณะรัฐมนตรีที่นำเสนอมาสู่สภาเพื่อที่จะยืนยันกฎหมายทั้ง ๒๔ ฉบับ
แต่ดิฉันขออนุญาตผลักข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปดังนี้คะ

ในเรื่องที่ ๑ ดิฉันต้องขอขอบพระคุณทางรัฐบาลที่ได้เห็นความสำคัญ
และให้คุณค่าของความพยายามที่จะเสนอกฎหมายของภาคประชาชน ซึ่งท่านก็ได้ยืนยัน
มาทั้งหมดนะคะ

- ๑๗/๑

ในส่วนที่ ๒ มีกฎหมายที่สำคัญยิ่งอยู่ ๑ ฉบับ โดยเฉพาะคือเรื่อง
ของร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคอยกันมานาน พี่น้องคนไทยถิ่นพลัด
คอยมา เดินเท้ามา มาถึงวันนี้ก็ยังมาคอย ดิฉันเพียงแต่เสียใจว่าเข้าไปนิดหนึ่ง แต่ก็เข้า
ยังดีกว่าไม่มาเลย เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานไปอย่างนี้
ได้ไหมคะว่า แม้ท่านจะยืนยันมาแล้ว แต่การที่ยืนยันตรงนี้ก็ไม่ได้มีอะไรรับประกันว่า
จะเร่งให้กฎหมายฉบับเหล่านี้ไปได้เร็วมากน้อยเพียงใด เพราะฉะนั้นก็ขอให้ทางรัฐบาลนั้น
ได้ช่วยเร่งในทุกรูปแบบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างกฎหมายที่เสนอมานี้โดยภาคประชาชน
อาจจะมีร่างของคณะรัฐมนตรีประกบหรือไม่ก็ตาม แต่ดิฉันคิดว่าตรงนั้นมีความจำเป็น
จะเร่งให้กฎหมายที่ภาคประชาชนเสนอมานี้ไปได้เร็ว

ในข้อสังเกตต่อไป ท่านประธานคะ ดิฉันก็คิดว่าทางคณะกรรมการปฏิรูป
กฎหมายได้เสนอความเห็นมายังท่านประธาน และยังพูดถึงเรื่องร่างกฎหมายที่สำคัญ
และจำเป็นที่สมควรให้พิจารณาต่อไป แต่เผชิญคณะรัฐมนตรีไม่ได้ยืนยัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. ....
ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี และจริง ๆ ก็ได้พิจารณาไปเสร็จแล้วในชั้นกรรมาธิการ
ของสภาผู้แทนราษฎร กฎหมายฉบับนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มีความจำเป็นอย่างยิ่ง
และประเทศไทยก็ได้เผชิญกับปัญหามาแล้วเช่นที่มาบตาพุด เป็นต้น เพราะฉะนั้นดิฉัน
ก็คิดอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อที่จะให้ทางคณะรัฐมนตรีได้เร่งกฎหมาย
ฉบับนี้เพื่อที่จะเป็นเครื่องรับประกันว่าการพัฒนาต่อไปของประเทศนั้นมีกฎหมายรองรับ
อย่างดี นั่นก็กฎหมายฉบับที่ ๑

ฉบับที่ ๒ คือเรื่องร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ....
เราก็มีการทวงถามจากภาคประชาชนอยู่เสมอถึงเรื่องของภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
ทำอย่างไรถึงจะให้มีการเก็บภาษีที่ดินสิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นธรรมมากขึ้น น่าเสียดาย
ท่านประธานคะ ที่คณะรัฐมนตรีไม่ได้ยืนยันกฎหมายฉบับนี้

ฉบับต่อไปท่านประธานคะ เป็นฉบับที่ดิฉันเป็นห่วงเป็นเวลานานมาก
นั่นก็คือ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. .... เสนอไป
โดยคณะรัฐมนตรีชุดที่แล้ว และรวมทั้งเสนอไปทั้งของซีกรัฐบาลแล้วก็ฝ่ายค้านในขณะนั้น
ก็คือโดยดิฉันเองกับคณะ แล้วก็ท่านรองประธานปัจจุบัน คือท่านเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ
ท่านประธานคะ กฎหมายฉบับนี้มันเป็นกฎหมายที่ยืนยันถึงเรื่องของหลักการพื้นฐาน

ที่เป็นรากฐานจริง ๆ ของสังคมประชาธิปไตย นั่นก็คือความเสมอภาคความเป็นธรรมให้กับผู้คนที่หลากหลาย และซึ่งหลัก ๆ ในโลกนี้ ในประเทศนี้ก็มีเพศหญิง เพศชาย กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่ง ท่านประธานคะ จริง ๆ แล้วหัวใจของมันก็คือเรื่องของคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน และได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๓๐ และรวมไปถึงรัฐธรรมนูญในหมวดที่เป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๘๐ (๑) ที่บอกไว้ชัดเจนเช่นเดียวกันว่า รัฐต้องส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย ท่านประธานคะ ปัญหาหลายอย่าง ปัญหาทางสังคมที่เราเผชิญอยู่ในทุกวันนี้ก็มีรากเหง้ามาจากตรงนี้ล่ะค่ะ เราเติบโตในวัฒนธรรมที่ให้คุณค่าของชายเป็นใหญ่ เพราะฉะนั้นวันนี้เราถึงยังต้องเผชิญกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาความรุนแรงที่เกิดกับผู้หญิงและเด็ก หรือผู้ที่อ่อนแอกว่า แล้วก็รวมไปถึงการคุกคามทางเพศทั้งในที่สาธารณะ ในที่ทำงาน และทุกแห่ง รวมไปถึงเรื่องการเลือกปฏิบัติอื่น ๆ ด้วย ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบนะคะ ให้ กรม. ได้ช่วยชุดคีย์ร่างกฎหมายฉบับนี้ และที่สำคัญก็คือว่าภาคประชาชนเขาได้ดำเนินการเพื่อที่จะไปเสาะแสวงหาความเข้าใจและข้อคิดเห็นในเรื่องนี้จากประชาชนทั้งหลายในทุก ๆ ภาคมาแล้วนะคะ เราก็ได้นำเสนอให้ในตอนช่วงที่แล้วจึงขอความกรุณาจริง ๆ ว่าช่วยทีเถอะนะคะ ไปรื้อกฎหมายฉบับนี้ และดิฉันจะขอบพระคุณมากเลย แล้วก็แทนกับประชาชนในส่วนอื่น ๆ ที่เขาได้ทำงานหนักมาด้วยนะคะ

ในอีก ๒ ร่าง ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะพูดถึง แล้วก็บังเอิญ ครม. ไม่ได้ ยืนยัน ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่แล้ว รวมไปถึงเรื่องของร่างพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ท่านประธานคะ กฎหมาย ประเภทอย่างนี้ล่ะคะที่ดิฉันอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า มันเป็นกฎหมาย ที่สะท้อนถึงความเข้าใจในความเป็นมนุษย์ของคนไม่ว่าเขาจะเป็นอย่างไรก็ตาม และวันนี้ คุณค่าของคนนั้นสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ดิฉันคิดว่าท่านประธานคงต้องเร่งรัดอยากจะให้ คณะรัฐมนตรี ดิฉันดีใจนะคะที่ท่านรัฐมนตรียังนั่งอยู่ ฝากได้ไหมคะ ช่วยไปหยิบกฎหมาย เหล่านี้ขึ้นมาเพื่อจะส่งเสริมให้มนุษย์ทุกคนที่อยู่บนผืนแผ่นดินนี้จะได้มีโอกาสที่จะมีชีวิต อยู่อย่างเสมอภาค เป็นธรรมและสันติ ความปรองดองนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยเงื่อนไขเหล่านี้ เป็นเบื้องต้น และความปรองดองเป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลชุดนี้ เพราะฉะนั้นดิฉัน ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฝากไปถึงคณะรัฐมนตรีให้ช่วยหยิบกฎหมายเหล่านี้ มาพิจารณาอย่างเร่งด่วนด้วย ขอบพระคุณคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิรพันธุ์ พาลุสุข

นายพิรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม พิศพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดยโสธร ท่านประธานครับ ผมไปดูการประชุมรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างกฎหมาย ที่ยังค้างอยู่ในรัฐสภาครับ ครั้งสุดท้ายที่มีการพิจารณาทำนองนี้ก็คือสมัยปี ๒๕๔๔ สมัยนั้น รัฐบาลหลังจากการเลือกตั้งได้เสนอขอความเห็นชอบจากรัฐสภาให้ความเห็นชอบที่จะให้ กฎหมายที่ค้างอยู่นั้นดำเนินการต่อไปเพียง ๒๗ ฉบับ ผมก็มาตรวจดูต่อไปว่าทั้ง ๆ ที่ กฎหมายค้างอยู่จำนวนเยอะ ทำไมรัฐบาลสมัยนั้นจึงขอความเห็นชอบจากรัฐสภา มาเพียงเท่านี้ ก็ทราบว่าคุณหมายที่มันค้างอยู่ทั้งหมดโดยหลักการแล้วต้องตกไป แต่เนื่องจากคณะผู้ที่ยกร่างรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๔๐ เห็นว่าประเทศไทยกระบวนการ นิติบัญญัติมันล่าช้ามาก ยืดยาวมาก บางครั้งการแก้ไขเพียงกรรมกรมเดียวจากกรมหนึ่ง เป็นอีกกรมหนึ่งใช้เวลาเป็น ๒ ปี แล้วก็หลายเรื่องที่เสนอไปมีการยุบสภาบ่อย เปลี่ยนคณะกรรมาธิการบ่อย ทำให้มันล่าช้า ก็เลยมีการคิดกันว่าจะทำอย่างไร ก็เลยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ว่าบรรดากฎหมายที่ยังค้างอยู่นั้นที่ตกไป ถ้าคณะรัฐมนตรีร้องขอ และรัฐสภาให้ความเห็นชอบ ก็ให้ดำเนินการต่อไปได้ตามข้อบังคับ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อต้องการ

ให้เร่งรัดการพิจารณากฎหมายที่มันจำเป็นเร่งด่วนดำเนินการต่อไป ถ้าท่านประธานไปดูข้อบังคับของการประชุมของแต่ละสภาก็จะเห็นว่า กฎหมายที่ค้างอยู่นี้ค้างอยู่วาระไหน ก็ต่อไปจากวาระนั้นไปเลย อย่างนี้ก็จะทำให้กระบวนการพิจารณามันรวดเร็วขึ้น หลักก็เขาจะให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ร้องขอ เขาไม่ให้สภาเป็นผู้ร้องขอ เพราะฉะนั้นถ้าพวกเราจะไปถามว่าฉบับโน้นฉบับนี้ทำไมไม่เอามา มันก็คงจะยึดเยื้อกันมาก เพราะว่าทั้งหมดนี้ค้างอยู่เยอะ โดยเฉพาะในการเลือกตั้งก่อนการยุบสภานะครับ ถ้าตรวจดูแล้วที่ค้างอยู่คราวนี้ทั้งหมด ๓๐๒ ฉบับ เยอะมากครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ก็ต้องมาตรวจดูว่าเอาละกฎหมายที่มันค้างอยู่นี้พิจารณาอย่างไรครับ ก็พิจารณาว่า ๑. มันเร่งด่วนไหม ๒. สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลชุดใหม่หรือไม่ ๓. มีข้อขัดข้องทางกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมอย่างไรหรือไม่

สุดท้าย ผมก็ทราบว่ารัฐบาลก็ขอความเห็นชอบร้องขอมาเพียง ๒๔ กว่าฉบับเท่านั้น เมื่อเสนอมาแล้วทำไมจะต้องให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบ ก็เป็นอำนาจนิติบัญญัติเนื่องจากพวกเรามาใหม่ ถึงแม้ผมจะเป็นคนเดิมมาใหม่ก็ต้องถือว่าเป็นสภาคนละชุด เพราะฉะนั้นถ้าจะดำเนินการต่อไป ไม่เริ่มต้นนับหนึ่งใหม่ทุกอัน ก็ต้องให้รัฐสภาชุดนี้ให้ความเห็นชอบมาก่อนเพื่อจะให้ดำเนินการตามแต่ละขั้นตอนที่ยังค้างอยู่กันต่อไป อันนี้คือเหตุผลหลัก ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าเมื่อรัฐบาลไปดูแล้ว ที่รัฐบาลเองก็คงจะได้ถามความเห็นของสังคมหลายส่วนที่มีความเห็น บางเรื่องที่เราเห็นว่าดี แต่ก็ทราบว่า มีข้อขัดแย้งในกลุ่มสังคมต่าง ๆ มาก เช่น -----

เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน ปรากฏว่ากลุ่มนั้นได้ กลุ่มนี้ไม่ได้ รัฐบาลก็คงจะยังไม่เลือกเสนอเพื่อเป็นเรื่องด่วนในขณะนี้ รวมแล้วนี่ท่านประธานครับ ถ้าที่เสนอมาบังเอิญพวกผมเองก็มีส่วนร่วมในการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ด้วย ก็ทราบว่ารัฐบาลเลือกเสนอมาเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ

กลุ่มที่ ๑ ก็คือกฎหมายที่เสนอโดยภาคประชาชน เหตุผลจำนวนนี้ก็ถือเป็นฉบับที่ภาคประชาชนเข้าชื่อกันเสนอมา กว่าที่ภาคประชาชนจะรวบรวมรายชื่อได้เป็นหมื่น ๆ คน ใช้เวลาตรวจสอบ ใช้เวลานานมาก ทั้งหมดที่ยังค้างอยู่นี้ยังอยู่ในวาระที่หนึ่งอยู่เลยครับท่านประธาน เนื้อหาสภายังไม่ได้เริ่มต้น รัฐบาลก็เลยคิดว่า เอาละ เมื่อประชาชนเสนอมาอย่างนี้ ก็ควรจะรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ถ้าไม่ร้องขอมากฎหมายเหล่านี้ก็จะตกไป และถ้าประชาชนจะไปเริ่มขอใหม่ก็ต้องไปเริ่มต้นรวบรวมรายชื่อใหม่อีกเป็นหมื่น ๆ คน ก็จะยุ่งยากมากสำหรับภาคประชาชน รัฐบาลก็เลยเลือกเสนอ ทุกฉบับผมดูแล้วทั้งหมด ๙ ฉบับ ตั้งแต่ฉบับที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑๗ ฉบับที่ ๑๘ ฉบับที่ ๑๙ ฉบับที่ ๒๐ ฉบับที่ ๒๑ ฉบับที่ ๒๒ ฉบับที่ ๒๓ ฉบับที่ ๒๔ รวมเป็น ๙ ฉบับที่เสนอโดยภาคประชาชน ถ้ารัฐสภามีความคิดเห็นเหมือนที่รัฐบาลขอมาบอกว่า เอาละ เมื่อภาคประชาชนขอมา เข้าชื่อกันมา พวกเราให้ดำเนินการต่อไปได้เลยตามที่มันค้างอยู่ในรัฐสภา อย่างนี้ก็จะเป็นการให้ความสำคัญกับภาคประชาชนให้เขาได้มีส่วนร่วม ผมก็เลยอยากเสนอว่าใน ๙ ฉบับนี้ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น พวกเราให้ความเห็นชอบกันไปเลย อย่างนี้ก็จะทำให้การพิจารณารวดเร็วขึ้น

ส่วนที่ ๒ คือฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๔ ฉบับที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑๖ รวม ๕ ฉบับ เป็นกลุ่มที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี และบางฉบับก็มีสมาชิกรัฐสภาร่วมเสนอด้วย แล้วก็หน่วยงานเสนอมาด้วย อันนี้ก็สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลไม่มีข้อโต้แย้ง เมื่อไม่มีข้อโต้แย้ง ไม่มีขัดแย้งในสังคม การพิจารณามันก็จะง่ายขึ้น มันค้างอยู่วาระที่สองก็ต่อไป ค้างอยู่วาระที่สามก็ต่อไป เพียง ๕ ฉบับ อันนี้ก็จะทำให้การพิจารณาในเนื้อหามั่นรวดเร็วขึ้น

ส่วนกลุ่มที่ ๓ ทั้งหมดประมาณ ๑๐ ฉบับ เสนอโดยองค์กรอิสระ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็ผ่าน ครม. มาด้วย ดูแล้วก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเกิดมีปัญหอะไร เช่น ฉบับที่ ๕ ฉบับที่ ๖ ฉบับที่ ๗ ฉบับที่ ๘ ฉบับที่ ๙ ฉบับที่ ๑๐ ท่านประธานลองดูนะครับ ฉบับที่ ๕ ขอจัดตั้งศาลปกครองที่ภูเก็ต ฉบับที่ ๖ จัดตั้งศาลปกครองที่เพชรบุรี ฉบับที่ ๗ จัดตั้งศาลปกครองที่นครสวรรค์ ฉบับที่ ๘ ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม เนื้อหานิดเดียวครับ ฉบับที่ ๙ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธี

พิจารณาความอาญาในศาลแขวง ฉบับที่ ๑๐ ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในทางแพ่งเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิควบคุมดูแลเด็กนาระดับ ฉบับที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน ฉบับที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ก็พอแบ่งเป็นเรื่อง ๆ อย่างนี้ การพิจารณามันก็จะเร็วขึ้น และทำให้เห็นว่าถ้ากลุ่มเหล่านี้ไม่มีผู้ใดมีข้อคิดเห็นเป็นอย่างอื่น แล้วถ้ารัฐสภาให้ความเห็นชอบก็เดินหน้ากันต่อไปได้ทันที

ส่วนกฎหมายที่ ครม. ไม่ได้ขอมา ผมเข้าใจว่ายังมีปัญหาที่จะต้องไปพิจารณา เพื่อให้รอบคอบขึ้น ความคิดเห็นของผู้คนในสังคมที่ยังไม่ตกลงกัน ที่ยังขัดแย้งกันอยู่ ก็ไปพิจารณาใหม่ เรื่องเหล่านี้ ครม. เข้าใจว่าถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในนโยบายของรัฐบาล รัฐบาล คงจะเร่งเสนอมานะเร็ววัน แต่ทั้งหมดนี้ถ้าพวกเราที่เป็นสมาชิกถ้าเห็นว่ากฎหมายไหน ที่อยากจะได้ พวกเราเองก็มีสิทธิเสนอได้อยู่แล้ว ผ่านการพิจารณาของแต่ละพรรคมา ก็จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำให้การพิจารณามันรวดเร็วขึ้น ฉะนั้นผมจึงอยากจะเสนอ ต่อท่านประธานนะครับว่า คือเนื่องจากเป็นการพิจารณารวม แต่ว่าเพื่อให้การพิจารณา แต่ละฉบับ แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ อย่างนี้ แล้วก็แยกกันลงมติไป ก็จะทำให้พิจารณา การให้ความเห็นชอบทั้ง ๒๔ ฉบับนี้เป็นไปด้วยความรวดเร็วขึ้น ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านมณฑะเชียร บุญตัน ครับ

นายมณฑะเชียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ กระผม นายมณฑะเชียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่น กระผมต้องขอขอบพระคุณที่ได้มีโอกาสให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติ -----

ซึ่งโดยแท้แล้วได้ตกไปแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ แต่ทางคณะรัฐมนตรีท่านได้กรุณา เสนอยืนยันเข้ามาอีกทีหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยเนื้อหาสาระในฉบับใดผมอาจจะมีความเห็นแตกต่างอยู่บ้าง แต่ผมคิดว่าเป็นการเร่งกระบวนการนิติบัญญัติ โดยส่วนตัวแล้วผมจะสนับสนุนให้ผ่านความเห็นชอบทุกฉบับครับ ส่วนในเรื่องเนื้อหาสาระในรายละเอียดนั้นก็ไปพิจารณากัน ในขั้นกรรมาธิการต่อไป เพื่อไม่หยุดยั้งกระบวนการกฎหมายซึ่งมันมีจุดตั้งต้นอยู่แล้วครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฉบับที่ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนได้รอมาเป็นเวลานาน ในวันนี้ พี่น้องประชาชนชาวไทยพลัดถิ่นก็ได้มาเยือนรัฐสภา ผมคิดว่าพระราชบัญญัติสัญชาตินั้น เป็นกฎหมายที่ยังมีปัญหาไม่จบสิ้นครับ ท่านเชื่อไหมครับว่าบุคคลที่เกิดในช่วง ๒๕๑๕-๒๕๓๕ ในประเทศไทยนะครับ หลายคนไม่ได้การรับรองสัญชาติเป็นคนไทย แม้ว่าจะมีเรื่องของหลัก ดินแดน จะมีเรื่องของหลักสายเลือดอย่างไรก็ตามนะครับ อันนี้ก็คงจะต้องไปพิจารณากัน ในรายละเอียดต่อไป ผมก็หวังว่าคำว่า พี่น้องชาวไทยพลัดถิ่น นั้นจะหมายรวมถึงพี่น้องคนไทย ที่อยู่ในทุกพื้นที่ท้องถื่นของประเทศไทย และมีชาติพันธุ์ที่อาจจะไม่สะท้อนถึงวัฒนธรรม กระแสหลักนะครับ ที่ผมว่าวัฒนธรรมกระแสหลักนี้ผมหมายถึงกระแสหลักที่นับเนื่องมาจาก กรุงศรีอยุธยา เพราะผมคิดว่ามีพี่น้องชาวไทยที่อยู่ตอนเหนือ พี่น้องชาวไทยที่อยู่ตอนใต้ ที่มีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านที่อาจจะไม่ได้นับเนื่องวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับกระแสหลัก แต่ก็ถือว่าเป็นคนไทยครับ ภาษาโดยส่วนใหญ่ก็ยังคงอยู่ในตระกูลไทยครับ เพราะฉะนั้น ผมก็หวังว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้จะครอบคลุมถึงพี่น้องคนไทยทุกกลุ่มครับ ส่วนร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในการพิจารณาอยู่แล้ว เช่น องค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคนั้น ผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในใจของพี่น้องประชาชนซึ่งควรจะต้องได้รับการเร่งพิจารณา ขณะนี้ มีคดีเกี่ยวกับเรื่องผู้บริโภคอีกมากมายมหาศาลที่ไม่ได้รับการแก้ไขครับ แม้ว่าเราจะได้มี วิธีพิจารณาคดีเกี่ยวกับผู้บริโภคออกไปแล้วเมื่อ ๒-๓ ปีที่ผ่านมาแล้วครับ แต่ก็ปรากฏว่า กลับเป็นปัญหาต่อผู้บริโภคและเปิดช่องให้ผู้ให้บริการหรือเจ้าของกิจการนั้นสามารถ ที่จะฟ้องกลับหรือเอาไปหาประโยชน์ แล้วในท้ายที่สุดคนที่เสียเปรียบก็ยังคงเป็นผู้บริโภค เช่นเดิม

มีเรื่องที่ต้องขอประทานอนุญาตท่านประธานนะครับว่าโดยส่วนตัวผมเอง ก็ไม่สบายใจ แล้วก็จริง ๆ แล้วก็ไม่อยากพูดถึงแต่ว่าจำเป็นต้องพูดถึงครับ เพราะว่าผมเอง เป็นคนเดียวในสภานี้ที่เป็นตัวแทนพี่น้องคนพิการ แล้วก็ก็เป็นจำนวนพลเมืองที่จะมีมากขึ้น เรื่อย ๆ นะครับ ตามอัตราส่วนของผู้สูงอายุ ขณะนี้เรามีคนพิการทั้งที่จดทะเบียนแล้ว

และไม่ได้จดทะเบียน อยู่ประมาณร้อยละ ๑๐ ของประชากร และจะต้องเพิ่มขึ้น
อย่างแน่นอน ไม่ว่าจะท่านจะรักหรือไม่รัก ชอบหรือไม่ชอบก็ตาม คนพิการจะมีเพิ่มขึ้น
ในทุกสังคมครับ ยิ่งเราอายุยืนขึ้นเท่าไร ตายช้าเท่าไร ตายยากเท่าไร เราก็จะมีคนพิการ
มากขึ้นเรื่อย ๆ ครับ ยิ่งเรามีภัยพิบัติมากเท่าไร ยิ่งเรามีอุตสาหกรรมพัฒนาไปมากขึ้นเท่าไร
เราก็จะมีคนพิการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ครับ แต่อย่างว่านะครับ มีผู้นำคนพิการซึ่งกระผมเอง
มีโอกาสดูได้ไปร่วมประชุมในองค์การสหประชาชาติเมื่อปีที่ผ่านมานะครับ เขากล่าวเป็นภาษาอังกฤษ
น่าฟังนะครับ ผมจะขออนุญาตบังอาจพูดภาษาที่ไม่ใช่ภาษาพ่อแม่ แล้วจะแปลเป็น
ภาษาไทยนะครับ เขาบอกว่า -----

เพอร์ซัน วิธ ดิสซะบิลลิตี้ ออน เดอะ เฟิร์ส ทู บี ฟอรั๊กทเทิน แอนด์ เดอะ ลาสท์ ทู บี ริเมมเบอะ (Person with disability on the first to be forgotten and the last to be remember) ในสภาวะที่คนมีความสุขบ้างทุกข์บ้างในสภาวะปกติ คนพิการก็ยังคงเป็นกลุ่มแรกที่ถูกลืมและเป็นคนกลุ่มสุดท้ายที่คนนึกถึง เดอะ เฟิร์ส ทู บี ฟอรั๊กทเทิน เดอะ ลาสท์ ทู บี ริเมมเบอะ และยิ่งในสภาวะที่เกิดภัยพิบัติครั้ง โดยเฉพาอย่างยิ่งที่เห็นกันดำตาอยู่นี้ะครับ มหาอุทกภัย ๒๕๕๔ คนพิการก็ยังคงครองแชมป์ (Champ) การเป็น เดอะ เฟิร์ส ทู บี ฟอรั๊กทเทิน แอนด์ เดอะ ลาสท์ ทู บี ริเมมเบอะ

ท่านประธานที่เคารพครับ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นั้นผ่านร้อน ผ่านหนาว ผ่านชั่วคราวเมือง ผ่านพรรคการเมือง มามากมายครับ เริ่มกร่างกันตั้งแต่หลังปีคนพิการสากล ก็คือปีพุทธศักราช ๒๕๒๔ เกือบจะผ่านความเห็นชอบในสมัยรัฐบาล ฯพณฯ พลเอกชาติชาย ขอบพระทานโทษนะครับ ที่ต้องเอ่ยนาม แต่ก็เกิดอุบัติเหตุทางการเมือง มาผ่านความเห็นชอบในสมัยรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ครับ ผมเองโดยส่วนตัวก็ไม่ได้นิยมรัฐประหารอะไรเลยนะครับ แต่ไม่รู้เป็นเจ้ากรรมนายเวรอะไรนะครับ กฎหมายด้านสังคมหลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายคนพิการนี้ในระดับพระราชบัญญัติไม่เคยผ่านความเห็นชอบจากสภาในสมัยรัฐบาลประชาธิปัตย์เลยครับ เป็นที่น่าน้อยใจเหลือเกิน ต้องรอให้มีรัฐประหารเสียก่อนจึงจะผ่านครับ กฎหมายฉบับดังกล่าวชื่อว่า พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ครับ มีความบกพร่องอยู่พอสมควร แต่ก็ยังดีกว่าไม่มีสมัยนั้นได้ถือว่าเป็นกฎหมายด้านสังคมที่เปิดศักราชใหม่ของประเทศไทย ใช้มา ๑๐ ปีครับ มีข้อเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยอาศัยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ครับ สมัยนั้นท่านนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ได้กรุณาแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาร่างกฎหมายฉบับปรับปรุง ซึ่งขณะนั้นท่าน ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ ผมเองก็อยู่ในอนุกรรมการดังกล่าวด้วย การพิจารณาร่างปรับปรุงฉบับนั้นทำควบคู่ไปกับการที่ประเทศไทยได้ส่งผู้แทนไปเจรจากร่างและพิจารณาร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการครับ ซึ่งกระผมเองก็ได้รับความไว้วางใจมอบหมายให้ไปเป็นผู้แทนประเทศไทย เป็นคนพิการคนแรกในที่ประชุม คณะกรรมการเฉพาะกิจที่กร่างที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้แทนจากรัฐบาล เพราะฉะนั้น หลักการของกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ทั้งที่เป็นกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมาย

ภายในประเทศ จึงได้มีการแลกเปลี่ยนผสมผสานกลับไปกลับมาจนกระทั่งประเทศไทย ได้ชื่อว่าเป็นแกนนำในการยกร่างอนุสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนด้านคนพิการฉบับแรกของโลก มีประเทศไทยเป็นแกนนำครับ เผอิฐร่างพระราชบัญญัติฉบับปรับปรุงก็คือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นั้นร่างเกือบเสร็จแล้ว ก็มีอุบัติเหตุทางการเมืองเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน แล้วไปผ่านความเห็นชอบเป็นกฎหมายออกมาในสมัย สนช. สมัยท่านนายกรัฐมนตรีสุรนัย เห็นไหมครับ ผ่านการเมืองแทบจะเรียกว่าทุกฝ่าย ทุกขั้วเลยครับ แล้วไม่มีใครตั้งข้อรังเกียจใด ๆ ทั้งสิ้นครับ เนื่องจากว่าประเทศไทยนั้นได้เป็นผู้ยกร่างร่วมพิจารณาอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการตั้งแต่ต้น จึงมีเสียงเรียกร้องว่าทำไมประเทศไทยจึงไม่ให้สัตยาบัน เรามีประเพณีที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศเสียก่อน และช่วงระยะเวลานั้นเมื่อผ่านร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งขณะนั้นต้องรีบเอาเข้าสภา เพราะวากลัวว่าเมื่อเลือกตั้งแล้วกฎหมายฉบับนี้จะผ่านยากอีก ก็เลยต้องรีบพิจารณา มีข้อบกพร่องบางประการเกิดขึ้นครับ -----

เพราะว่าการพิจารณาในช่วงท้ายสุดมีปัญหาบางประการ แต่ว่าเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จึงต้องรีบเสนอเสียก่อน และก็ได้รับการพิจารณาเห็นชอบไป ประเทศไทยจึงพร้อม และให้สัตยาบันในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเป็นลำดับต้น ๆ เช่นกัน ในสมัย ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครรับ และเมื่อได้ให้สัตยาบันแล้ว ในสมัยท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ก็ได้มีการอนุมัติตาม ได้มีการเร่งออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ เพื่อให้เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เมื่อใช้มาแล้ว ๓-๔ ปี เราก็พบว่าสิ่งที่มันเป็นข้อบกพร่อง มันจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขจริง ๆ ครับ เช่น กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นนิติบุคคล มีความ ไม่คล่องตัว มีความยุ่งยาก ใช้ระบบราชการเข้ามา มันก็ไม่เกิดมรรคผลในการพิจารณา ในการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทางรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ก็เตรียมเสนอร่างเข้ามาครับ โดยทางกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ระดมความเห็นจากภาคส่วนทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการทั่วประเทศได้ร่วมกัน พิจารณา เสร็จเรียบร้อยแล้วครับ เสนอเข้ามาแล้วครับ ผ่าน ครม. เรียบร้อยแล้วครับ จ่อจะ เข้าสภาเรียบร้อยแล้วครับ ข้างฝ่าย ส.ส. พรรครัฐบาลขณะนั้นคือพรรคประชาธิปัตย์ ต้องขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยพรรค ชื่อบุคคลมากมายนะครับ โดยท่าน ส.ส. อรรถวิรัช ก็ได้กรุณารวบรวมรายชื่อเสนอภาคของ ส.ส. เข้ามาด้วย ก็เผชิญได้มีเหตุเภทภัยเกิดขึ้นครับ มีการยุบสภา ซึ่งก็ทำให้ร่างทั้งของรัฐบาลและของ ส.ส. ตกไปครับ กระผมเองเผชิญมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับท่าน ส.ส. พิษณุ หัตถสงเคราะห์ ซึ่งปัจจุบันท่านอยู่ในวิปรัฐบาล ต้องขอประทานโทษต้องเอ่ยชื่อท่านอีกแล้วครับ ท่านก็บอกว่าไม่เป็นอะไรอาจารย์เดี๋ยวผม จะเตรียมยื่นเสนอให้ นะครับ แต่อย่างไรก็ตามทางรัฐบาลเองก็ต้องยืนยันนะ ครับ เพราะร่างรัฐบาลควรจะเป็นร่างฉบับหลัก คนพิการเราก็เป็นแพนพรรคการเมืองทุกพรรคละครับ ในส่วนที่จะต้องเดินทางไปพบกับพรรคการเมืองแต่ละพรรคก็ไปกันครับ รวมทั้งไปพบกับ หน่วยงาน นายกรัฐมนตรีในขณะที่ท่านกำลังหาเสียงอยู่ ท่านก็บอกยินดีสนับสนุน เมื่อท่านชนะ การเลือกตั้งแล้วท่านก็ยังบอกอีกครับว่ายินดีสนับสนุน คนพิการก็ยินดีครับ แต่ปรากฏว่า ใจจดใจจ่อรอคอยจนถึงเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ก็ได้พบว่าร่างฉบับที่รัฐบาลบอกว่ายินดี สนับสนุนมันไม่ปรากฏใน ๒๔ ฉบับ จากความดีใจเป็นความเศร้าครับ ไม่รู้จะต้องรอให้มี รัฐประหารอีกหรือเปล่ากฎหมายแบบนี้จึงจะเข้าสภานะครับ ก็ต้องขอร้องกันละครับว่า ไหน ๆ ท่านพิษณุท่านก็เสนอแล้วในภาคของ ส.ส. ท่านนายกรัฐมนตรีได้ช่วยกรุณา

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นวพร ๒๒/๒

ลงนามด้วยครับ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับการเงินอย่างไรท่านนายกรัฐมนตรี
ต้องลงนามครับ แล้วขอความกรุณาเถอะครับว่ารัฐบาลก็กรุณารับส่งเข้ามาเถอะครับ
กฎหมายฉบับนี้มีแต่คุณ ไม่มีโทษครับ ประเทศไทยกำลังจะได้รับการยอมรับทั่วโลก
ในเรื่องสิทธิมนุษยชนก็เรื่องด้านคนพิการนี่ละครับ เพราะว่าเรื่องสิทธิมนุษยชนในสาขาอื่น
ประเทศไทยไม่ค่อยได้รับการยอมรับครับ ทางพรรคประชาธิปัตย์ ผมก็ยังเชื่อว่าท่านก็ยังคง
เสนอเข้ามาครับ เพื่อให้มีความหลากหลาย และเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมว่ากฎหมาย
ด้านคนพิการนั้นเป็นกฎหมายที่สะท้อนความหลากหลายทางการเมือง เห็นพ้องต้องกันครับ
ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ท่านก็ได้กรุณาบอกผมว่ายินดีสนับสนุนตั้งแต่ที่พบท่าน
ที่พัทลุงเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ก็ขอความกรุณาว่าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้โปรดเสนอเข้ามาด้วยครับ
อีกไม่กี่ปีเราจะมีผู้สูงอายุเป็นร้อยละ ๒๐ -----

และผู้สูงอายุนี้แหละครับจะมีความพิการเป็นจำนวนมาก ถ้าเราไม่เตรียมโครงสร้างพื้นฐานเอาไว้ในปัจจุบันนี้ ถ้าเราไม่เตรียมระบบบริการสาธารณะที่ครอบคลุมไว้ตั้งแต่วันนี้ เราจะมีปัญหามากครับว่าจะมีคนตกหล่น จะมีการเลือกปฏิบัติ จะมีหลายมาตรฐานในการให้บริการประชาชน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ หลังน้ำลด ระบบข้อมูลข่าวสารที่สื่อกันไม่รู้เรื่องก็เพราะว่าเรามีฟอร์แมท (Format) ของระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์หลากหลายเหลือเกินไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันครับ ต้องอาศัยกฎหมายในการบังคับใช้ เราจะต้องมีมาตรฐานการก่อสร้างที่เป็นสากลครับ สิ่งเหล่านี้อยู่ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ท่านทั้งหลายที่กำลังนั่งอยู่ ยังอยู่ในวัยรุ่นหนุ่มสาวอาจจะไม่คิดอะไรครับ แต่เมื่อท่านแก่ตัวลงเมื่อหูดตาฝ้าฟาง ขยับร่างกายก็ไม่ค่อยสะดวก ท่านจะกลับไปนอนหยอดข้าวต้มให้ลูกหลานเลี้ยงหรือว่าท่านจะมีชีวิตอยู่อย่างสง่าผ่าเผยจนลมหายใจเฮือกสุดท้ายของชีวิต ท่านจะเอาแบบไหนครับ ถ้าท่านต้องการที่จะมีชีวิตอย่างมีคุณภาพต่อไป ไม่ว่าท่านจะอายุ ๗๐ ปี ๘๐ ปี หรือ ๙๐ ปี ขอโอกาสให้กฎหมายด้านคนพิการเถอะครับไม่ต้องรอให้มีรัฐประหาร เพราะผมไม่อยากให้มีอีกแล้ว ผมไม่อยากให้มีสิ่งเหล่านั้นอีกแล้วครับ ไม่ต้องรอให้มีอีกแล้วครับ เสนอเข้ามาในรัฐบาลประชาธิปไตยชุดนี้ละครับ แล้วผมจะรอจะรอพิจารณาพร้อมกับพี่น้องในวุฒิสภา จะรอพิจารณาพร้อมกับพี่น้องในรัฐสภาแห่งนี้ครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก ชีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เพื่อนสมาชิกครับ ขณะนี้มีท่านสมาชิกที่แสดงความจำนงจะขออภิปรายอีก ๑๕ ท่านนะครับเฉพาะเรื่องนี้ ผมขอหารือเพื่อนสมาชิกว่าเราควรจะทำหนดเวลาสักเท่าไรดีครับต่อท่าน เชิญนะครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ผมว่าเรื่องเรามันมากนะครับแล้วก็ก็เป็นวันสุดท้าย ผมอยากจะเสนอท่านประธานว่าสักท่านละ ๗ นาทีได้ไหมครับ เสนอท่านละ ๗ นาทีครับ ท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเสนอ ๗ นาที มีท่านอื่นเชิญครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานครับ อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
จากพรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าด้วยความเคารพนะครับ อยากจะให้กฎหมายได้ผ่านไปเร็ว
เหมือนกัน ผมคิดว่าไม่เกินท่านละ ๕ นาที ก็น่าจะเพียงพอแล้วกระมังครับท่านประธาน
เสนอแนะครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอลครับ

นายสุกิจ อัดไถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม หมอสุกิจ จากจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ
ผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ เพราะฉะนั้นผมว่าให้เวลาสักหนึ่งครั้ง ๑๐ นาที
กำลังเหมาะครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐ์ครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับท่านอรรถวิชช์ที่เสนอ ๕ นาทีนะครับ ก็เห็นด้วยครับ
เพราะว่าเรามีเรื่องพิจารณาเยอะเกินครับ ท่านที่จะอภิปรายก็ช่วยกระชับนะครับ
ผมคิดว่าเป็นไปได้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐ์ พันธุ์วิชาติกุล
ครับ

นายพิเชษฐ์ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม พิเชษฐ์ พันธุ์วิชาติกุล ครับ ผมจะขอประทานความกรุณาจากท่านประธาน
นิดหนึ่ง เนื่องจากผมต้องกลับไปทำหน้าที่ในห้องประชุมงบประมาณในช่วงบ่ายโมง
แต่ผมมองไปข้างหลังผมแล้วคนไทยพลัดถิ่นกลุ่มหนึ่งที่นั่งอยู่ตรงหน้าท่านประธานนะครับ
ผมคิดว่าผมคงไม่สบายใจถ้าผมต้องกลับไปโดยไม่มีโอกาสพูดถึงเรื่องคนเหล่านี้ ผมจะขอเวลา
ท่านประธานสัก ๕ นาทีสั้น ๆ ก่อนผมจะไปทำงานในหน้าที่ต่อไปครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ส่วนใหญ่ก็คง ๕ นาที
มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เอา ๕ นาทีก่อนแล้วกัน
นะครับ ถ้าหากว่าจำเป็นต้องเกินก็ไม่เป็นไรนะครับ ผมขอเป็น ๕ นาทีก่อนนะครับ

เชิญท่านพิเชษฐครับ ท่านอยู่ในคิวหรือเปล่าครับนี่

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับ
ผมอยู่ในคิว แต่ผมจะขอความกรุณาว่าถ้าท่านประธานจะกรุณาผมจะรีบกลับไปทำงาน

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับ
เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม มีคนไทยกลุ่มหนึ่งมาชุมนุมกันอยู่ที่หน้ารัฐสภาจำนวนหลายพันคน

คนเหล่านี้เดินเท้ามาจากด่านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นระยะทาง ๓๐๐ กว่ากิโลเมตร มาขอความเป็นธรรมจากรัฐสภาเป็นที่พึ่ง มาถึงหน้ารัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ท่านประธานครับ โปสเตอร์ (Poster) ที่ถือมาหลายอย่างว่า ไทยพลัดถิ่น ทำให้ถิ่นไทยพลัดไป ทำให้คนไทยต้องพลัดถิ่น ๑๐๐ ปีที่เสียดินแดน ลูกหลานไทยแต่ไร้สัญชาติ เดินเท้าเข้าสภา เพื่อทวง พ.ร.บ. สัญชาติว่าด้วยการคืนสัญชาติให้คนไทยพลัดถิ่นเหล่านี้ ลาด่านสิงขร ลาพม่า เพื่อกลับมาตุภูมิ เมื่อแดนเหล่านั้นกลายเป็นสมรภูมิสนามรบ

ท่านประธานครับ ผมก็เลยขอให้ข้อมูลคนเหล่านี้สักนิดหนึ่งว่า คนเหล่านี้เป็นคนไทยแท้ ๆ ครับ เชื้อสายพันธุ์ไทยแท้ ๆ เคยอยู่ที่เมืองมะริด เคยอยู่ที่ตะนาวศรี เคยอยู่หลายแห่งที่เป็นดินแดนของไทย แต่ต่อมาเนื่องจากว่ามีสงครามเผ่าพันธุ์ในประเทศพม่า แล้วก็มีการแบ่งแยกดินแดนบางส่วนตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ โดยไทยเราต้องเสียดินแดนส่วนหนึ่งออกไป ดินแดนที่คนไทยเหล่านี้อยู่ก็ถูกขีดเส้นเป็นดินแดนพม่าไป พม่าก็ไม่ยอมรับ เพราะถือว่าเป็นคนไทย ถูกข่มขู่ข่มเหงจากพม่าสารพัด ในที่สุดจำนวนหนึ่งก็ได้หนีกลับมาสู่ มาตุภูมิ มาอยู่ตามแถวจังหวัดพังงา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ บางส่วนอยู่ที่จังหวัดตราด อยู่ที่เมืองชายแดนหลายส่วน แต่กลับกลายเป็นคนต่างด้าว คนไทยไม่ยอมรับว่าคนเหล่านี้เป็นคนไทย ทั้งที่เขามีเชื้อสายไทยแท้ ๆ นะครับ เขาสูญเสียสิทธิหลาย ๆ อย่างนะครับ ตั้งแต่แรกเข้ามา ไม่มีสิทธิในการแจ้งเกิด ไม่มีสิทธิในการแจ้งตาย ไม่มีสิทธิในการออกบัตรประชาชน เลยไม่มีสิทธิในการทำงาน ขาดซึ่งสิทธิมนุษยชนทุก ๆ อย่าง ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นคนไทยแท้ ๆ สายพันธุ์ไทย พูดภาษาไทย สำเนียงปักซีใต้ครับท่านประธาน เขาต่อสู้อมา ๔๐ ปีเต็ม ๆ เลยครับ จากคนหนุ่มคนสาวกลายเป็นคนแก่ไปแล้ว จากเด็กก็กลายเป็นคนหนุ่มไปแล้ว คนเกิดใหม่อีกจำนวนมากนะครับ ขณะนี้ตั้งแต่แรกก็มีอยู่สักประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน แต่ก็รวมตัวเป็นเครือข่ายสมาชิกประมาณ ๕,๕๐๐ คน วันนี้มีปัญหาเรื่องสัญชาติอยู่ ๓,๗๐๐ กว่าคน เนื่องจากว่าเกิดในแผ่นดินไทย พม่าก็ไม่ยอมรับ คนไทยก็ไม่ยอมรับ กลับมาพึ่งแผ่นดินแม่ก็มีปัญหาเหล่านี้ เพราะปัญหาเรื่องสัญชาติอย่างเดียวครับ ท่านประธานครับ ขณะนี้เราจะเจอว่า ต่างประเทศนานาชาติ ไม่ว่าจะญี่ปุ่น ไม่ว่าจะอังกฤษ ไม่ว่าจะสหรัฐอเมริกา ทุ่มทุนจำนวนมหาศาลในการติดตามคนของเผ่าพันธุ์ของตนเองที่ต้องเสียชีวิตที่ต้องสูญหายจากสงครามทั่วโลก โดยถือหลักคิดว่า สิ่งมีชีวิตทั้งหลายต้องถูกระบุสัญชาติดั้งเดิม โดยถือมติว่ามนุษยชนต้องได้รับการฟื้นฟูสิทธิตามสัญชาติและเผ่าพันธุ์เพื่อศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ ทั้ง ๆ ที่คนอื่นเมืองไทยวันนี้เรามายาไปด้วยคนต่างสัญชาติ

มากมายไปด้วยคนเขมร คนลาว คนสารพัดมาทำงานอยู่อย่างมีความสุขในประเทศไทย แต่คนไทยเหล่านี้เป็นสายพันธุ์ไทยแท้ ๆ เขาขอเพียงแค่พระราชบัญญัติสัญชาติ เพื่อพิสูจน์ความเป็นคนไทยของเขา เพื่อให้สิทธิของเขา เพื่อให้เขาได้กลับมาอยู่บนแผ่นดินแม่ด้วยความสงบสุข เพื่อให้ลูกไทยเชื้อสายไทยทั้งหลายที่เกิดมาวันนี้ได้สิ้นจากปัญหาทั้งหลายที่ท่านประสบอยู่ ผมเลยฝากรัฐสภาเราวันนี้ขอความกรุณาช่วยพิจารณาเพื่อหลายท่านนะครับ ที่มองเห็นอยู่ข้างบนครับ ประมาณสัก ๕,๐๐๐ กว่าคน วันนี้มีชีวิตเป็นคนไทยที่ไม่สามารถอยู่ในแผ่นดินไทยได้ ไม่ได้รับการยอมรับ กลับไปอยู่พม่าก็ถือว่าคนเหล่านี้เป็นคนไทย มีแต่ถูกข่มเหงรังแกตัดสิทธิหลายประการทั้งหลายนะครับ ท่านประธานครับ ผมขอใช้เวลา ๕ นาที ขอฝากรัฐสภาเราได้โปรดพิจารณาคืนให้ความเป็นธรรมกับคนเหล่านี้ด้วยครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านไพจิต ศรีวรขาน ครับ
ท่านไพจิตไม่อยู่ใช่ไหมครับ ต่อไปเป็นท่าน เชิญท่านพิระพันธุ์มีอะไรครับ

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๒๕/๑

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตใช้เวลาภายในระยะเวลาสั้น ๆ ๕ นาทีตรงนี้นะครับ เพื่อขออนุญาตกราบเรียนสอบถามทางท่านรัฐมนตรี ปัญหาหนึ่งของประเทศซึ่งเป็นปัญหา

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตนะครับท่าน ท่านจะกรุณาหรือว่าจะจนถึงคิวของฝ่ายค้านได้ไหมครับ เพราะว่าต่อจากนี้ไปก็จะเป็นฝ่ายรัฐบาลไม่อยู่ก็จะเป็นฝ่าย ส.ว. นะครับ เชิญท่านสมชาย แสวงการ ครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก็คงขอคุณรัฐบาลที่นำร่างกฎหมาย ๒๔ ฉบับ กลับเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาอีกครั้งหนึ่งนะครับ แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายที่กฎหมายซึ่งผ่านขั้นตอน โดยเฉพาะผ่านจากสภาผู้แทนราษฎร ในขณะที่ท่านเองถึงแม้จะเป็นพรรคฝ่ายค้านแล้ววันนี้มาเป็นรัฐบาลก็ตาม ก็ถือว่าสภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านรับหลักการวาระที่หนึ่ง วาระที่สอง วาระที่สาม ไปเรียบร้อยแล้ว กฎหมายก็มาอยู่ในชั้นวุฒิสภา ๖ ฉบับ ซึ่งก็มีการตั้งคณะกรรมการดำเนินการในวาระที่หนึ่งไปแล้ว ๒ ฉบับใน ๖ ฉบับที่ท่านเอากลับเข้ามานั้นก็เป็นประโยชน์ครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ พ.ร.บ. องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็ตามด้วยกฎหมายเรื่องสัญชาติ แต่ก็เสียดายอีก ๔ ฉบับที่รัฐบาลควรจะได้นำกลับเข้ามาด้วย โดยเฉพาะกฎหมายสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของร่างพระราชบัญญัติองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ซึ่งที่ผ่านมาเราก็จะพบปัญหามากมายนะครับ และวันนี้ก็ยังเป็นปัญหาอยู่ ฟัน้องที่ได้รับผลกระทบจากนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด วันนี้ผมก็อยากเรียนถามรัฐบาลว่าการเยียวยา การดูแลรักษา การช่วยเหลือเขาไปถึงไหน หรือว่าสะดุดหยุดลง ร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่ต้องทำตามรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามก็ต้องฝากท่านประธานไปยังคณะรัฐบาลนะครับ ว่าขอให้ได้โปรดนำกลับเข้ามา ท่านจะเสนอร่างมาใหม่หรืออย่างไรนะครับ ถึงแม้ขั้นตอนตรงนี้มันหายไป ในอนาคตก็ต้องมีนะครับ ก็กราบฝากเรียนด้วยว่าเรื่องนี้สำคัญและจำเป็นต่อการแก้ปัญหาเรื่องนี้

ประการถัดมา ก็คงเป็นเรื่องของร่างพระราชบัญญัติที่น่าเสียดายฉบับหนึ่ง ก็คือ พ.ร.บ. การชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ต้องเรียนตามตรงว่าขณะนี้สถานการณ์

๕๑

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๒๕/๒

การเมืองถึงแม้จะเข้าที่เข้าทางมาระดับหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงคาดว่าจะเกิดการชุมนุม แล้วก็เกิดปัญหาเช่นนี้อีก เราคงไม่อยากเห็นประเทศเป็นอนาธิปไตย ตอนนี้ใครไม่ชุมนุม ใครไม่ปิดถนน ใครไม่เรียกร้อง นั่นหมายความว่าบ้านท่านก็ต้องน้ำท่วม ท่านก็ไม่ได้รับการเหลียวแลจากสื่อมวลชน ท่านก็ไม่ได้รับการช่วยเหลือจาก ศปภ. วันนี้หมู่บ้านเมืองเอก คุณต คลองสามวา แจ้งวัฒนะ ๑๔ หรือทุก ๆ ที่ในเมืองนนท์ บางบัวทอง ต้องชุมนุม ต้องประท้วง ต้องปิดโทลล์เวย์ (Tollway) ปิดถนน ท่านต้องการอย่างนั้นใช่ไหมครับ ผมว่า ยังมีพี่น้องอย่างน้อยในเขตรอบนอก ไม่ว่าจะเป็นด้านฝั่งตะวันตกนะครับ อย่างทวีวัฒนา หรือพี่น้องที่ศาลายา ที่นครปฐม เราต้องปิดถนนกันอีกไหม อะไรเหล่านี้ผมคิดว่่าก็คงไม่อยากจะทำว่่าลงมาพูดกันตรงนี้ แต่ต้องบอกว่่าก็ขอให้รัฐบาลและ ศปภ. เร่งระดม เครื่องมือความช่วยเหลือทั้งหมด เพราะปัญหานั้นอยู่ในวงจำกัดแล้ว ไม่ว่าจะเป็่นเครื่องสูบน้ำ เครื่องผลักดันน้ำ แล้วก็เครื่องจักรหนัก แทนที่ท่านจะไปกู้เงินอุดสาหกรรมอยู่ ท่านต้องกู้บ้านเรือนราษฎรในขณะนี้ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือ ผมขออนุญาตไปนอกเรื่อง แต่ทั้งหมดที่ต้องพูดเพราะว่า ณ วันนี้เราได้รับรัฐบาลท่ามกลางการชุมนุมที่มาจาก การชุมนุม แล้วก็กลายเป็นประเพณีนิยมก็ต้องชุมนุม ต้องเรียกร้อง ต้องปิดถนนแล้วเราจึงจะได้สิ่ง ที่เรียกร้อง มันจะกลายเป็นวัฒนธรรมที่อันตรายในอนาคต ผมเห็นว่ากฎหมายที่รัฐบาลที่แล้ว แล้วก็เข้าในชั้นวุฒิสภาแล้ว -----

นั่นคือ พ.ร.บ. การชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. .... นั้นมีลักษณะการส่งเสริมประชาธิปไตย มีลักษณะการควบคุมให้มีวินัยในระดับหนึ่ง มีความรับผิดชอบในระดับหนึ่ง ถึงแม้จะมีข้ออ่อนอยู่บ้างซึ่งวุฒิสภากำลังพิจารณา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้อำนาจศาลในการหยุดยั้งการชุมนุม ซึ่งอาจจะเป็นการก้าวล่วงหรือดึงอำนาจตุลาการเข้ามาเกี่ยวก็ตาม ตรงนั้นเป็นข้อเล็กน้อยซึ่งผมคิดว่าแก้ในหลักการบางส่วนได้ แล้วก็ทำให้กฎหมายนั้นเดินทางต่อไป แต่คำถามที่ผมค้างคาอยู่ในใจก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวรัฐบาลกลับไม่รับรอง นั้นหมายความว่าในอนาคตถ้าเราเกิดการชุมนุมเกิดขึ้น ไม่ว่าจะการชุมนุมทางการเมืองที่อาจจะเกิดเพราะความขัดแย้ง ไม่ว่าจะเกิดเพราะการที่จะมีการนิรโทษกรรม หรือการกระทำใด ๆ เพื่อให้บางคนพ้นผิดนั้น ท่านจะใช้กฎหมายอะไรครับ ท่านจะใช้การปราบปรามหรือไม่ อันนี้เป็นคำถามที่ค้างคา อยากรู้ตามที่ฝากเรียนนะครับว่ารัฐบาลควรเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเข้ามาสู่สภาใหม่โดยเร็ว นอกเหนือจากที่ท่านรับรองในเรื่องของ พ.ร.บ. องค์การอิสระคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งจะเป็นประโยชน์ เพราะเป็นกฎหมายที่ประชาชนเสนอแล้ว แล้วก็กฎหมายอื่น ๆ แล้ว ที่เหลือผมคิดว่ารัฐบาลต้องรีบดำเนินการ อย่าให้เรารอนาน แล้วผมคิดว่าสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นมันไม่รอ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ตอนนี้มีเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านยังไม่ได้พูดอีกเยอะเลยนะครับ แต่ฝ่ายรัฐบาลเหลือท่านเดียวแหละครับ ผมขอให้ฝ่ายค้าน ๒ ท่านติดกันเลยนะครับ มีท่านสุกิจ อัถโถปกรณ์ แล้วก็ท่านคุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ครับ เชิญครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตริง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ได้เห็นการยืนยันร่างกฎหมายของรัฐบาลแล้วนะครับ หลายท่านพยายามจะพูดว่าที่จริงแล้วกฎหมายพวกนี้ตกไปแล้ว ซึ่งทำให้เราเห็นว่าพยายามที่จะบอกว่า นี่เป็นบุญคุณของรัฐบาลนะที่ได้เอากฎหมายพวกนี้กลับเข้ามาอีก จริง ๆ แล้วมันไม่ใช่อย่างนั้นครับ เพราะว่าเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ไม่ยากให้กฎหมายที่มันผ่านขั้นตอนของสภาไปแล้วตกนะครับ เพราะถือว่าได้รับการรับรองจากสภาไปแล้ว แต่ก็เมื่อมาเห็นการยืนยันของรัฐบาลในครั้งนี้อันแล้วผมก็รู้สึกผิดหวัง ถ้ากฎหมายที่ยังไม่เข้าสู่การพิจารณาที่ไม่เป็นไรครับ แต่บางฉบับผ่านสภาไปแล้ว ๓ วาระครับ ท่านก็ไม่เอา ซึ่งถ้าผมเห็นด้วยกับท่านถือว่าผมดูถูกตัวเอง ถือว่าผมดูถูกสถาบัน

๕๓

ร. ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จงถนอม ๒๖/๒

ของตัวเอง ถือว่าถูกลงสถาบันรัฐสภา และต่อไปในภายภาคหน้าพี่น้องประชาชน เขาก็จะกลับมาถามว่า แล้วกฎหมายทั้งหลายที่มันผ่านสภาไปแล้วมันผ่านกันอย่างไรถูกต้องหรือ ทำไมขนาดอันนี้ผ่านแล้วเขาถึงไม่เอานะครับ ที่จริงแล้วผมมีเรื่องจะพูดเยอะแต่ก็จะตัดให้สั้นลงตามเวลาที่ท่านประธานต้องการนะครับ สำคัญก็คือเหตุผลของท่านที่เอามาอ้างในการไม่เอากฎหมายบางฉบับนี้มันข้าง ๆ คู ๆ ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนนะครับ อย่างเช่นพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. .... กฎหมายฉบับนี้ผ่าน ๓ วาระของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วนะครับ แล้วผ่านวาระแรกของวุฒิสภาไปแล้ว ท่านไม่เอาครับ ทั้ง ๆ ที่ตอนผ่านสภาทุกขั้นตอนผมยืนยันได้ว่าแทบจะไม่มีคนค้านเลย แทบจะมีคนเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลยก็ว่าได้

แล้วที่สำคัญก็คือเหตุผลที่ท่านบอกว่าท่านไม่เอา ผมจะอ่านให้ฟังนะครับ ท่านประธานครับ บอกว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ยังคงมีปัญหาในหลักการและในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าถึงสิทธิบางประการ เวลาจะไม่เอาก็อ้างอย่างนี้แหละครับ จริง ๆ แล้วไม่ใช่ครับ กฎหมายฉบับนี้แก้ไขประชาชนเข้าถึงบริการของรัฐ เวลาที่เขาเจ็บป่วยหรือว่าได้รับอันตรายจากการทำงานได้ง่ายขึ้น เดิมทีเมื่อก่อนเวลาเจ็บป่วยหรือว่าได้รับอันตรายไปได้ที่เดียวคือห้องที่ของตัวเอง หลังจากพวกเราทำการแก้ไขนะครับสามารถไปได้ทุกที่ครับ
ไปได้ในสำนักงาน -----

ติดต่อไปแจ้งเรื่องได้ที่สำนักงานทุกแห่งของประกันสังคม ถือว่าเป็นการให้ความสะดวกเพิ่มขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่มาอ้างข้อแรกนี้ไม่จริงครับ แล้วบอกว่าเป็นกฎหมายที่มีความสลับซับซ้อน สมควรได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ และมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม กฎหมายฉบับนี้กว่าจะได้แก้ตั้งหลายปีครับ เดิมก็คือร่างกฎหมายเดิม พ.ศ. ๒๕๓๗ ใช้เวลาตั้งหลายปีกว่าจะได้แก้ครับ ได้ผ่านการพิจารณา ได้ผ่านการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชนมาอย่างมากมาย แล้วก็ไม่ได้มีความสลับซับซ้อนอะไรเลยครับ เทียบกับพระราชบัญญัติงบประมาณที่พวกผมกำลังพิจารณาอยู่วันนี้ เทียบกันไม่ติดเลยครับ ไม่ได้เป็นเหตุผลที่ควรจะมาอ้างเลยว่าจะไม่เอากฎหมายฉบับนี้ และจริง ๆ แล้วผมขอเรียนนะครับว่าพี่น้องประชาชน พี่น้องผู้ใช้แรงงานทั้งหลายคงไม่มีโอกาสได้รู้ละครับว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ให้ประโยชน์กับเขามากมายขนาดไหน เพิ่มขึ้นจากเดิม อย่างเช่น เมื่อก่อนนี้เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย หรือว่าได้รับอันตรายจากการทำงาน เขาได้รับชดเชยแค่ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ กฎหมายฉบับนี้ขยายให้เป็น ๘๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ หลังจากผ่านวาระที่สามของสภาไปแล้ว เดิมทีเมื่อก่อนเมื่อถึงแก่ความตายหรือสูญหายก็จะได้ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ตอนนี้ก็ได้ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้น ๒๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ และเดิมได้รับชดเชยแค่ ๑๒ ปี ฉบับใหม่แก้ไขให้เป็น ๑๕ ปีนะครับ ผมว่าสิ่งเหล่านี้พี่น้องผู้ใช้แรงงานคงไม่รู้ และกฎหมายฉบับนี้จริง ๆ แล้วมันก็ไม่ใช่เป็นกฎหมายเฉพาะผู้ใช้แรงงานเป็นกฎหมายของคนทั่วไปนะครับ ที่คนที่เขาจะก้าวเข้ามาสู่แรงงานอีกจำนวนมากมาย ผมถึงรู้สึกผิดหวังกับวิจาร์ณญาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือการไม่ให้เกิดภัยกับสถาบันรัฐสภา นะครับ เพราะว่าได้ผ่านความเห็นชอบ ๓ วาระแล้วนะครับ ก็ต้องเรียนถามสมาชิกรัฐสภาทุกท่านเลยครับ ว่าในเมื่อเรามีความเห็นอย่างนี้เราจะเอาอย่างไรครับ เราจะยอมให้เขามาคุกคามวิจาร์ณญาณของพวกเรา คุกคามการทำงานของพวกเราหรือ เพราะฉะนั้นในบางส่วนผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วยกับการพิจารณากฎหมาย การยืนยันกฎหมายของรัฐบาลในวันนี้ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ครับ

คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาคะ ท่านประธานคะ ต่อกรณีที่รัฐบาลส่งร่างกฎหมาย ๒๔ ฉบับให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบนั้น ดิฉันได้อ่าน

จดหมายแล้วก็อ่านหนังสือเอกสารประกอบของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้วยแล้ว จึงมีข้อสงสัยมากกว่า ทำไมกฎหมายที่ทางคณะปฏิรูปเสนอว่าเป็นร่างกฎหมายที่สำคัญและจำเป็นที่สมควรให้พิจารณาต่อไป แต่ไม่ได้รับการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลนี้นั้นก็คือ กฎหมายร่างพระราชบัญญัติองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ดิฉันแปลกใจแล้วก็เสียตาย แล้วก็เสียใจมาก เพราะดิฉันเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แล้วก็สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันด้วย กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีประโยชน์หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามที่สมาชิกได้พูดไปแล้ว ได้ผ่านสภาไป ๓ วาระแล้ว อยู่ที่วุฒิสภาคะ ก็เช่นเดียวกันคะจะเป็นการดูถูกสภาผู้แทนราษฎรไม่ให้ความสำคัญ แล้วก็ก็เป็นกฎหมายที่จะต้องออกอนุวัตตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ -----

และเป็นกฎหมายที่ป้องกันประชาชนและชุมชนเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เป็นการปกป้องและฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของประเทศ ท่านประธานคะ เรื่องนี้เหมาะแล้วก็เข้ากับ เหตุการณ์ในปัจจุบัน ดิฉันเสียใจมากที่รัฐบาลนี้ไม่เห็นความสำคัญของเศรษฐกิจของประเทศ อย่างน้ำท่วมคราวนี้เวิลด์แบงก์ (World Bank) หรือว่าธนาคารโลกก็ประเมินว่าประเทศไทย ได้สูญเสียมูลค่าทางเศรษฐกิจถึง ๑.๔ ล้านล้านบาท อันนั้นประการที่ ๑ ที่ ๗ นิคมอุตสาหกรรม เสียหาย รวมถึงอุตสาหกรรมที่มีคนลงทุนเงินค่ามหาศาลเป็นแสนแสนล้านบาท ถูกอุทกภัย ครั้งนี้ทำลายโดยสิ้นเชิง มนุษย์ บ้าน ที่อยู่ของคนจำนวนมากนับล้านถูกกระทบ รัฐบาลนี้ ไม่ให้ความสำคัญทั้ง ๒ ประการ คือทั้งเศรษฐกิจแล้วก็มนุษย์ด้วยคะ จึงจะเป็นอย่างอื่น ไปไม่ได้ว่ารัฐบาลไม่ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจของประเทศ และความมั่นใจกับนักลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงสุขภาพของประชาชนซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งยวด กฎหมาย ฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการที่จะ มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อประชาชนและชุมชน แล้วท่านไม่ให้ความสำคัญมาบตาพุด รัฐบาลของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ได้แก้ปัญหาบตาพุดโดยการตั้งคณะกรรมการชั่วคราว องค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้แล้ว แต่ถ้ากฎหมาย ฉบับนี้ไม่ออกมา โครงการใหญ่ ๆ อย่างน้อยที่สุด ๑๑ ประเภทก็จะถูกกระทบ ไม่ทราบว่าจะ เป็นลูกผีหรือลูกคน จะทำได้หรือไม่ได้ทำ กฎหมายฉบับนี้จะช่วยทำให้เกิดความมั่นใจ ดอกเตอร์โกร่งและคุณกิตติรัตน์ก็คงไม่ต้องวิ่งแจ้นไปที่ญี่ปุ่นไปขอให้คนมาลงทุน ถ้ารัฐบาล ไม่ได้แสดงหรือส่งสัญญาณว่ารัฐบาลให้ความสำคัญและมีความชัดเจนเกี่ยวกับโครงการที่มี ผลกระทบรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพของประชาชนให้ชัดเจน วิ่งไปอีก ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ก็คงไม่มีประโยชน์คะ ในระยะยาวนะคะ

ท่านประธานคะ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้รับการพิจารณาในเร็ว ๆ นี้ ก็ไม่คาดหวังว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยจะฟื้นได้หลังจากอุทกภัยครั้งใหญ่หลวงครั้งนี้ ของประเทศ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานไปถึงรัฐบาลว่า กฎหมายฉบับนี้อันุวัต ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ วรรคสอง แล้วก็ก็เป็นกฎหมายที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมของประเทศ แล้วก็รักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยเอาไว้ แล้วก็ สุขภาพของประชาชนเป็นที่ตั้งคะ อย่างที่อภิปรายเมื่อวานนี้ก็จะเห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่มีใจที่จะ สนใจสุขภาพหรือความเป็นอยู่ของประชาชนเลยแม้แต่น้อย ขอขอบคุณคะ

๕๗

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ภัทราวรินทร์ ๒๘/๒

พลเอก อีรเดซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสิทธิ์ วุฒินันชัย ครับ
นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ วันนี้ต้องขอกราบขอบคุณไปยังคณะรัฐมนตรี
ที่ให้ความสนใจกฎหมายสำคัญ ๆ ถึง ๒๔ ฉบับ ที่ได้นำเข้าสู่สภาเพื่อขอความเห็นชอบ
ในวันนี้ กระผมขอหยิบยกร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. .... ที่สำคัญที่เสนอด้วย
ประชาชนถึง ๑๐,๐๐๐ กว่าท่านด้วยกัน -----

- ๒๘/๑

ในวันนี้ร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. .... นั้น มีความสำคัญมากครับ ท่านประธานที่เคารพ จังหวัดฝางที่จะตั้งใหม่นั้นซึ่งแยกมาจากจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ นั้นซึ่งเป็นจังหวัดที่ใหญ่รองจากกรุงเทพมหานคร แต่ทำไมพี่น้องในอำเภอฝาง อำเภอแม่ฮาด อำเภอไชยปราการ จึงมีความจำเป็นที่ขอแยกตั้งเป็นจังหวัดฝางละครับ เพราะอำเภอฝาง อำเภอแม่ฮาด อำเภอไชยปราการนั้นอยู่ในหุบเขาค้างคาง แยกจากจังหวัดเชียงใหม่ชัดเจนครับ มีความจำเป็นมากที่จะตั้งเป็นจังหวัดฝาง เพราะห่างจากตัวศูนย์ราชการนั้นถึง ๑๕๐ กว่ากิโลเมตร การเดินทางสัญจรไปมาที่จะไปถึงศูนย์ราชการนั้นลำบากมากครับ เพราะเป็นเขาสูงชันครับ ทางคดเคี้ยว กว่าที่จะถึงได้นั้นต้องใช้ระยะเวลาเดินทางถึง ๓-๔ ชั่วโมงด้วยกันครับ ผมต้องขอกราบขอบพระคุณทางคณะรัฐมนตรีที่ให้ความสำคัญกับร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. .... ในวันนี้ ต้องขอกราบขอบพระคุณล่วงหน้ากับสมาชิกรัฐสภาที่จะให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. .... ในวันนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันก่อนครับว่า ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้สืบเนื่องมาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ ที่บัญญัติเกี่ยวกับผลการยุบสภาต่อกรณีบรรดาร่างกฎหมายที่ค้างการพิจารณาอยู่ในชั้นรัฐสภา ชั้นสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ชั้นวุฒิสภา ผมกราบเรียนท่านประธานก่อนครับว่า ผลการยุบสภานั้นไม่ได้ทำให้กฎหมายที่ค้างอยู่ทั้งหมดตกไป แต่กฎเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญก็คือให้เวลารัฐบาล ๖๐ วันที่จะเป็นคนที่ใช้ดุลยพินิจในการที่จะเลือกยืนยันร่างกฎหมายฉบับใดให้กลับมาสู่การพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติได้ หลังจากนั้นจึงมีผลให้กฎหมายที่ฝ่ายรัฐบาลมิได้ยืนยันเป็นอันตกไป

ประเด็นที่ผมจะต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีก็คือว่า สำหรับ ๒๔ ฉบับที่ท่านยืนยันมานั้น แน่แน่นอนผมเห็นด้วย แต่ประเด็นคำถามก็คือ สำหรับฉบับที่ท่านไม่ยืนยันมา ซึ่งมีผลทำให้กฎหมายต้องตกไป เพราะเหตุการณ์ที่รัฐบาลมิได้ใช้สิทธิยืนยันภายใน ๖๐ วันนั้น มีหลายฉบับที่ผมต้องขออนุญาตสอบถามผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีเพื่อให้ท่านชี้แจงทำความเข้าใจกับ

พี่น้องประชาชนที่หลายคนเขาตั้งความหวังไว้กับกฎหมายที่จะเป็นเครื่องมือเครื่องมือสำหรับพี่น้องประชาชนในการที่จะใช้สิทธิตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เวลาที่ให้ผมนั้นผมไม่เพียงพอที่จะอธิบายสำหรับร่างกฎหมายหลายฉบับ ก็ขออนุญาตเพียงบางฉบับดังนี้ ท่านประธาน

ฉบับแรกก็คือ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. .... เพื่อนสมาชิกหลายคนก็อธิบายประเด็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับนี้ว่ามีความสำคัญมาก อย่างน้อยที่สุดประการแรกก็เป็นกฎหมายที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ วรรคสอง เขาเขียนไว้ว่า ให้เป็นหนึ่งในกลไกของการที่จะช่วยกันคุ้มครองพิทักษ์รักษาเรื่องของคุณภาพอนามัย เรื่องของสิ่งแวดล้อม โดยให้โครงการที่อาจมีผลกระทบต่อด้านดังกล่าวนั้นต้องผ่านการทำความเห็นขององค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ผมเชื่อว่าท่านประธานและท่านรัฐมนตรีคงจำเหตุการณ์การฟ้องร้องเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้กิจการโรงงานอุตสาหกรรมที่มาบตาพุด ๗๖ โครงการต่อศาลปกครอง และที่สุดมีการสั่งระงับโครงการต่าง ๆ ไว้เป็นการชั่วคราว ถ้ามองว่าส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติหรือไม่ แน่แน่นอนส่งผลกระทบต่อประเด็นที่เขาฟ้องกันก็คือผลบังคับใช้ของมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญนั้นมีผลบังคับใช้แล้วหรือยัง ในขณะที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม แต่รัฐบาลนี้กำลังจะทำให้สิ่งที่คลุมเครืออยู่นั้นคลุมเครือต่อไปด้วยการไม่ยืนยันร่างกฎหมายฉบับนี้ นี่คือการประเด็นที่ผมอยากจะให้ท่านช่วยกรุณาชี้แจง

ผมดูในสิ่งที่ท่านแถลงนโยบายไว้จะครับ เกี่ยวกับนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้แถลงไว้ในคำแถลงนโยบาย ข้อ ๕.๓ ซึ่งเป็นนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๓ ท่านพูดอย่างนี้ครับว่า รัฐบาลจะผลักดันกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ก็แปลว่าท่านมิได้ปฏิบัติตามคำแถลงนโยบายที่ท่านแถลงไว้ต่อรัฐสภาในเรื่องของนโยบายด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่จะผลักดันกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ด้วยการที่ท่านปฏิเสธไม่ยืนยันร่างกฎหมายฉบับนี้ ผลเป็นอย่างไรรับท่านประธานครับ ผลก็คือ รัฐบาลกำลังจะมีได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ ที่บอกไว้ว่า การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลมีหลักสำคัญ ๒ ประการที่รัฐบาลทุกรัฐบาลต้องปฏิบัติก็คือ

ประการแรก ท่านต้องบริหารราชการแผ่นดินตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ประการที่ ๒ รัฐบาลต้องบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา เมื่อท่านแถลงไว้ต่อรัฐสภาว่าจะผลักดันเร่งรัดกฎหมายด้านองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม แต่ท่านกลับมิได้ประพฤติปฏิบัติตามที่ท่านแถลงไว้

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปและพัฒนากระบวนการยุติธรรม กฎหมายฉบับนี้ท่านประธานครับ เป็นอีกหนึ่งในกฎหมายที่รัฐธรรมนูญบังคับไว้ต้องมีครับ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ (๔) ในหมวดแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม บังคับไว้เลยครับในมาตรา ๘๑ (๔) ของรัฐธรรมนูญว่า รัฐจะต้องไปจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม กฎหมายฉบับนี้ก็กฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเขาให้ความเห็นว่าควรที่จะต้องยืนยัน แต่รัฐบาลนี้ก็กลับไม่ยืนยัน ท่านประธานครับ ผมขอเวลาอีก ๑ นาทีนะครับ ถามว่าถ้าผลของการไม่ยืนยันกฎหมายฉบับนี้เป็นเช่นไร ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ผมก็มาดูในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ที่ได้แถลงนโยบายไว้เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ท่านแถลงไว้ในหน้าที่ ๔๒ นโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม

ข้อแรกเลยท่านประธาน รัฐบาลแถลงไว้ในข้อ ๘.๒.๑ ว่า จะปฏิรูประบบกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทั้งระบบให้มีความทันสมัย แต่ปรากฏว่าท่านไม่ยืนยันกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิรูปและพัฒนากระบวนการยุติธรรมแห่งชาติแล้วเช่นนี้จะให้ผมมั่นใจได้อย่างไรว่ารัฐบาลชุดนี้กำลังปฏิบัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและคำแถลงนโยบายที่ท่านแถลงไว้ต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ทำให้ผมอดคิด

๖๑

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ธนัชญา ๓๐/๒

ไม่ได้ว่า ท่านกำลังไม่ทำตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในการบริหารราชการแผ่นดิน กล่าวคือ ไม่บริหารราชการแผ่นดินตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และคำแถลงนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา ก็ขอความกรุณา ผมจะนั่งรับฟังคำชี้แจงจากท่านนายกรัฐมนตรีนะคะ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไรครับ เชิญครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : นิดหนึ่งนะครับ ผมกำลังจะเรียนว่า ต่อไปฝ่ายค้านก็ขอ ๒ ท่านนะครับ มีท่านนคร มาฉิม กับท่านฮอชาติ มาเสริมเชิญครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นผมต้องขอถือโอกาสนี้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการหยิบยกร่างพระราชบัญญัติที่ยังไม่ผ่านความเห็นชอบของรัฐบาลที่นำโดย ฯพณฯ ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เพื่อขอความเห็นชอบของรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้พูดถึงการบริหารจัดการที่ดิน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและธรรมชาติ แต่ว่ากฎหมายหลายฉบับที่สภาชุดที่แล้ว ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ ได้พิจารณาในวาระที่หนึ่ง วาระที่สอง และวาระที่สาม จนไปถึงการนำเสนอต่อสมาชิกวุฒิสภา แต่ว่าน่าเสียดายท่านไม่ได้หยิบยกขึ้นมาเพื่อขอความเห็นชอบต่อการพิจารณาของรัฐสภาในครั้งนี้อย่างนโยบายที่ท่านได้แถลงไว้เลย แต่ที่ท่านได้หยิบยกขึ้นมา ๒๔ ร่างพระราชบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ มันจำเป็นอยู่แล้วที่จะต้องหยิบยกขึ้นสู่การพิจารณา เพราะกฎหมายทั้ง ๒๔ ฉบับ มีความจำเป็นที่จะต้องให้การขับเคลื่อนในการบริหารราชการแผ่นดินจะต้องเดินหน้าต่อไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสัญญาชาติ เรื่องศาล หรือองค์กรอิสระอื่น ๆ รวมไปถึงกฎหมายที่ทางภาคประชาชนได้เสนอชื่อเข้ามา ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกฎหมายหลายฉบับที่สภาผู้แทนราษฎรได้หยิบยก ผมงกตัวอย่าง เช่น ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการที่ดินสงวนหวงห้ามของรัฐ พ.ศ. .... ที่รัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ ผมเสียดายเหลือเกินท่านประธานครับที่สภาชุดที่แล้ว เพื่อน ส.ส. พรรคฝ่ายค้านในขณะนั้นซึ่งตอนนี้ท่านกลับมาเป็นฝ่ายรัฐบาล หลายท่านให้ความเห็นชอบ สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบเกือบเป็นเอกฉันท์ แต่กลับไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลชุดนี้ให้หยิบยกขึ้นมา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก็คือ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการที่ดินสงวนหวงห้ามของรัฐ พ.ศ. .... ที่รัฐไม่ได้ใช้ประโยชน์ มีหลักการสั้น ๆ ง่าย ๆ เท่านั้นเอง ที่มีผมคนหนึ่ง ท่านอาจารย์ผ่องศรี ธาราภูมิ ท่านอดีต ส.ส. สุวโรช พะลัง แล้วก็พรรครัฐบาลที่ในขณะนั้นท่านเป็นฝ่ายค้านอยู่ ท่านได้ร่วมกันเสนอ แล้วก็สภาแห่งนี้เห็นชอบเกือบเป็นมติเอกฉันท์ต้องการที่จะให้ราษฎรได้เป็นสิทธิในที่ดินที่ตนเองทำกิน อยู่ตั้งแต่บรรพบุรุษ เป็นกรรมสิทธิ์ เป็นมรดก เป็นหลักทรัพย์ เป็นหลักประกัน เพื่อที่จะให้ประชาชนได้มีหลักทรัพย์ มีหลักประกัน แล้วก็เอาไปเป็นมรดกถึงลูกถึงหลาน สร้างความมั่นคง ลดความเหลื่อมล้ำให้กับสังคม ส.ส. หลายท่านที่อยู่ในซีกของรัฐบาลในปัจจุบันก็ปรารภกับผม แล้วก็พูดกับผมมาหลายท่าน ผมงกตัวอย่างเช่น ท่านอำนาจ คลังผา อย่างนี้นะครับ ท่านก็เป็นผู้เสนอร่างคนหนึ่ง ปรากฏว่าเสียดายที่รัฐบาลไม่ให้ความสำคัญในเรื่องการแก้ไข ปัญหาทรัพยากรที่ดินให้กับพี่น้องประชาชน ไม่ได้หยิบยกขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่วุฒิสภาเหลืออีกนิดเดียว

ก็จะผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว กฎหมายอีกหลายฉบับที่เป็นทิศทางในการบริหาร นโยบายเกี่ยวกับทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ เช่น กฎหมายภาษีที่ดินอัตราก้าวหน้า กฎหมาย ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายในเรื่องการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้ครับที่จะเป็นทิศทางบ่งบอกให้เห็นถึง ความจริงใจ ถึงความตั้งใจของรัฐบาลที่ได้รับฉันทานุมัติ ได้รับอำนาจจากพี่น้องประชาชน มาว่ามีความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาลดความเหลื่อมล้ำให้กับประชาชนคนในประเทศอย่างไร มีความตั้งใจและจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนและประเทศชาติอย่างมั่นคง และยั่งยืนอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลไม่ได้หยิบยกเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้มา ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

ท่านประธานครับ อีกอันหนึ่งที่ผมจะต้องขออนุญาตพูดถึง ก็คือปัญหา ความเหลื่อมล้ำ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคมในปัจจุบัน คนจนยิ่งจนลง มีภาระหนี้สิน มากขึ้น ยิ่งประสบกับอุทกภัยในช่วงที่ผ่านมาและปัจจุบันก็ยังดำรงอยู่ ประชาชนเดือดร้อนครับ มองไม่เห็นถึงโอกาสว่าจะแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ เหล่านี้ได้อย่างไร ท่านประธานครับ รัฐบาลจะต้องชี้ให้เห็นว่ามีความจริงใจ -----

ที่จะวางระบบในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ วางระบบในการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ของประเทศ และเดินไปข้างหน้าเพื่อความเป็นอยู่ที่ดี ประโยชน์สุขของคนในชาติ และประเทศอย่างแท้จริง ก็ขอถือโอกาสนี้รอคำตอบ รอคำชี้แจงจากรัฐบาลว่าความชัดเจนในด้านนโยบายต่าง ๆ เหล่านี้ท่านมีอย่างไรบ้าง กราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านฮอซาลี มาเสริม ครับ

นายฮอซาลี มาเสริม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตุล) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายฮอซาลี มาเสริม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ การที่รัฐบาลได้บรรจุวาระของการประชุม ขอให้ที่ประชุมของรัฐสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังไม่ให้ความเห็นชอบ ซึ่งท่านได้นำเสนอหยิบยกขึ้นมาให้ที่ประชุมของรัฐสภาแห่งนี้ได้เห็นชอบ ๒๔ ฉบับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ในเนื้อหาสาระของทั้ง ๒๔ ฉบับนั้น โดยส่วนตัวผมเองก็เห็นด้วยที่ทางคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายซึ่งมีบทบาทสำคัญในการที่จะเสนอความเห็นให้รัฐบาลได้เห็นชอบในกฎหมายเหล่านี้ แต่ในฐานะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมแล้วก็มีส่วนสำคัญในการที่จะร่วมกันผลักดันกฎหมายที่สำคัญอย่างน้อย ๒ ฉบับ แต่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากทางรัฐบาล โดยคณะกรรมการซึ่งดูแลเรื่องของกฎหมายตรงนี้ นั่นก็คือร่างพระราชบัญญัติการใช้กฎหมายอิสลามว่าด้วยครอบครัว มรดก และการพิชิตคดี พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ. .... ซึ่งผมเองและเพื่อนสมาชิกได้ร่วมกันเสนอได้ร่วมกันผลักดันในสมัยของสภาคราวที่แล้ว และได้ผ่านการเซ็นรับรองจากอดีตท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ถือว่ารอที่จะพิจารณาในวาระแรก แต่ไม่ได้รับการหยิบยกในช่วงนี้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอเรียนว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญมาก ไม่ได้เป็นการดำเนินการโดยพรรคการเมือง แต่เราได้พิจารณาร่วมกันในกรรมาธิการ ซึ่งก็มีอดีตประธานกรรมาธิการที่ร่วมกันผลักดันกฎหมายนี้ ผมขอเอย่ยนาม ท่านทศศักดิ์ เล็กอุทัย แล้วก็ ๗พณฯ วิรุฬ เตชะไพบูลย์ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และผมเองก็ได้เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการกิจการศาสนาอิสลาม แล้วก็ได้ร่วมกับทุกฝ่าย ได้พิจารณาผลักดัน แล้วก็ทำประชาพิจารณ์ขอความเห็นจากท่านจุฬาราชมนตรีทุกภาคส่วนและได้รับความเห็นชอบแล้วก็เสนอเข้ามาในรัฐบาลคราวที่แล้ว และได้รับการเซ็นรับรองเป็นกฎหมายที่เข้าสภาไป เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายตรงนี้ผมอยากจะเห็นว่าเป็นความต้องการ

ของคนในสังคมที่มีความหลากหลายในสังคมของประเทศ พี่น้องมุสลิมในประเทศไทยเขาก็อยากที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้กันมานานประมาณ ๖๐ กว่าปีที่แล้วมาในยุคที่ พ.ศ. ๒๕๕๔ สังคมเปลี่ยนแปลง กระบวนการของสังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นอยากจะมีการปรับปรุงกฎหมายที่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องมุสลิม แต่ต้องอาศัยการผลักดันจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกลไกของรัฐสภา แล้วก็ผ่านการพิจารณาจากทุกฝ่าย เห็นชอบกับทุกฝ่ายแล้ว ก็คือพระราชบัญญัติการใช้กฎหมายอิสลามว่าด้วยครอบครัว มรดก และการพิจารณาคดี พ.ศ. .... ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้เฉพาะใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่พี่น้องมุสลิมซึ่งอยู่ทั่วประเทศเขาก็อยากที่จะมีส่วนในการใช้กฎหมายนี้ด้วย พี่น้องมุสลิมใน กทม. ในจังหวัดเชียงใหม่ ในจังหวัดชัยภูมิ ในทุกภาคส่วนพื้นที่ที่เป็นพี่น้องมุสลิมเขาอยากจะมีการใช้กฎหมายนี้ด้วย เราก็เลยเสนอกฎหมายนี้ขยายพื้นที่ออกมาเพื่อที่จะให้คนไทยได้มีส่วนในกฎหมายนี้ แต่ปรากฏว่าก็เป็นที่น่าเสียดายไม่ได้ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ แต่ก็ไม่ทำให้พวกผมซึ่งเป็น ส.ส. เกิดความท้อถอย เพราะว่ายังคงจะต้องผลักดัน ยังคงจะต้องเสนอกฎหมายเข้าไปใหม่ตามสิทธิของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และอีกกฎหมายหนึ่งครับท่านประธานครับ ก็คือกฎหมายพระราชบัญญัติกิจการฮัจญ์ พ.ศ. .... ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะการที่ชุมชนมุสลิมไปอยู่รวมกันกับพี่น้องมุสลิม -----

หลาย ๆ ประเทศทั่วโลกที่ชาวดืออาระเบียนั้น ทุกประเทศเขาก็จะมีผู้นำในระดับรัฐมนตรี แต่ของเรานั้นยังเป็นแค่ระดับเจ้าหน้าที่ของกระทรวง กรมการศาสนาแค่นั้นเอง เพราะฉะนั้น ศักดิ์ศรีการเจรจา การต่อรองสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่คนมุสลิมจะไปอยู่ในพื้นที่ตรงนั้น ทำให้ขาดการต่อรองตรงนี้ เราก็เลยเสนอกฎหมายเข้าไป เพื่อที่จะให้มันเป็นสำนักกิจการฮัจญ์ เป็นการเฉพาะ แล้วก็อยู่ภายใต้การดูแลของท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ มีบอร์ด (Board) มีคณะทำงานที่เป็นรูปแบบ และมีกองทุนส่งเสริมให้พี่น้องได้มีการออมในเรื่องของฮัจญ์ด้วย เพราะฉะนั้นก็ขอฝากรัฐบาล ถ้าหากว่ากระทรวงจะเสนอเข้ามาหรือเพื่อนสมาชิกจะร่วมกัน เสนอต่อไป ก็ขอให้เป็นการได้เสนอเข้าไปนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสถาพร มณีรัตน์ ครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา ขอแสดงความคิดเห็นในการยื่นร่างกฎหมาย ๒๔ ฉบับของรัฐบาลที่ได้เสนอต่อรัฐสภา สิ่งหนึ่งที่เป็นความหวังของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ก็คือ ลำดับที่ ๒๑ คือพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ท่านประธานครับ โดยสาระของพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่เสนอโดยนางสาววิไลวรรณ แซ่เตีย กับประชาชนและผู้ใช้แรงงานที่มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๔,๒๖๔ คนนั้น ถือว่าเป็น กฎหมายที่มีประโยชน์ และมีสาระที่จะเข้าไปบริหารจัดการกองทุนประกันสังคม ซึ่งมีวงเงิน อยู่หลายแสนล้านบาท และจะเป็นกองทุนที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง กรณีที่ผู้ใช้แรงงาน ประสบกับวิกฤติเรื่องภัยธรรมชาติก็ดี เรื่องวิกฤติมหาตภัยน้ำท่วมก็ดี เพราะฉะนั้น โดยสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้จะกลายเป็นกฎหมายที่สามารถเยียวยา เป็นตาข่ายดัก ความเจ็บปวดของผู้ใช้แรงงาน สิ่งที่ต้องการเห็นก็คือว่า อยากจะให้สภาแห่งนี้เร่งรัดพิจารณา ร่างกฎหมายฉบับนี้โดยเร็ว เพื่อที่จะทันเยียวยาผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเชื่อแน่ว่ามีถึง ๕๐๐,๐๐๐- ๖๐๐,๐๐๐ คน ที่จะมีส่วนในการที่จะประสบปัญหาความเดือดร้อนในเรื่องของการถูกเลิกจ้าง ก็ดี ในเรื่องของการจะต้องใช้เงินกองทุน และในเรื่องของการจะนำเงินกองทุนเข้าไป ช่วยจัดการเยียวยา เพราะฉะนั้นท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังรัฐบาล ผ่านไปยังสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรว่า เราจะมีมาตรการอย่างไรที่กฎหมาย ๒๔ ฉบับนี้ครับ เพราะสมัยหน้า ก็จะเป็นสมัยสามัญนิติบัญญัติ ควรหรือไม่ครับที่จะเรียงลำดับความสำคัญของกฎหมาย ๒๔ ฉบับนี้ให้เป็นวาระต้น ๆ และที่สำคัญเพื่อที่จะทำให้พี่น้องประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย

ได้รับประโยชน์จากกฎหมายที่ได้รับการยืนยันจากรัฐสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ
ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ที่ผมยกขึ้นมาขอแรงสนับสนุนเร่งรัด
ให้รัฐบาลและสภาแห่งนี้ เนื่องจากว่าเป็นที่เข้าใจกันดีว่าสภาวะวิกฤติ ผู้ใช้แรงงาน นายจ้าง
ลูกจ้าง ตลอดจนถึงรัฐบาล กระทรวงแรงงาน จำเป็นที่จะต้องดำเนินการหามาตรการ ไม่ว่าจะ
การฝึกอาชีพ ไม่ว่าจะการเยียวยา ไม่ว่าจะการที่จะชดเชยที่ถูกเลิกจ้าง เพราะฉะนั้นผมยังยืนยันว่า
โดยสาระของร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่เสนอโดยผู้ใช้แรงงาน
และพี่น้องประชาชน เป็นร่างกฎหมายที่เป็นความต้องการของเขาจริง ๆ สภามีหน้าที่
กลั่นกรอง มีหน้าที่ในการตัดสินใจในเรื่องของข้อขาดตกบกพร่องในเนื้อหาสาระด้านกฎหมาย
แต่ความต้องการของพี่น้องผู้ใช้นั้นเป็นความต้องการที่อยากเห็นกฎหมายฉบับนี้นั้น
มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องนำเอาเรื่องร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... มาบังคับใช้โดยเร็ว -----

วันนี้การประกันสังคมเรามันไม่เอื้ออำนวยให้กับผู้ประกันตน ไม่ว่าจะการเข้าหากองทุน ไม่ว่าจะ การที่มีฝ่ายรักษาพยาบาลที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเรื่องของประสิทธิภาพในการบริหาร กองทุน ไม่ว่าจะเรื่องของคณะกรรมการกองทุนต่าง ๆ และอยู่ในประกันสังคม เราถึงจะได้เห็นว่า กองทุนประกันสังคมจะมีข่าวเนื่อง ๆ เรื่องความโปร่งใส เพราะฉะนั้นถ้าเราเร่งรัด สภาแห่งนี้เร่งรัดในการให้รับเร่งพิจารณากฎหมายพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่พี่น้องประชาชนผู้ใช้แรงงาน พี่น้องประชาชนที่เสนอชื่อเข้ามา ๑๐,๐๐๐ กว่าชื่อ ถ้าเร่งรัดได้แล้วก็มีผลสภาพบังคับใช้มันก็จะ เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้น ผมนำเรียนสภาแห่งนี้ว่า ๒๔ ฉบับนี้เราจะเอาฉบับไหนที่มาเรียงลำดับ ๑ ๒ ๓ ให้ความสำคัญอย่างนั้น ผมเห็นว่าพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ทันยุค ทันสมัยและเป็นประโยชน์ในแง่ของผู้ใช้แรงงานที่จะใช้ประโยชน์กับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ผมสนับสนุนให้เร่งรัดในการที่จะนำร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่สภาโดยเร็วครับ กราบขอบคุณครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปอีก ๔ ท่านนะครับ จะได้เตรียมตัวนะครับ ท่านสุรียา ปันจอร์ ท่านสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล ท่านอรรณวิชช์ สุวรรณภักดี และท่านขจิตร์ ชัยนิคม นะครับ เชิญท่านสุรียา ปันจอร์ ครับ

นายสุรียา ปันจอร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตุล) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรียา ปันจอร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอร่วมแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกฎหมาย ซึ่งทางคณะรัฐมนตรีโดยการพิจารณาเห็นชอบของคณะกรรมการปฏิรูป กฎหมายนำเสนอมา ๒๔ ฉบับ แล้วที่เห็นชอบเพียง ๑๙ ฉบับ ส่วน ๕ ฉบับนั้นเห็นว่าไม่ควรที่จะ นำเสนอเข้าสภาในโอกาสต่อไป

ก่อนอื่นท่านประธานครับ กระผมอยากจะขอแสดงความชื่นชมยินดี กับรัฐบาลที่ยังเห็นความสำคัญ ร่องรอยของรัฐบาลที่ผ่านมา โดยการหยิบยกกฎหมาย ที่มีความสำคัญต่อพี่น้องประชาชนมากล่าวและพูดถึงและนำเข้าสู่สภาในโอกาสต่อไป มีหลายฉบับด้วยกัน แต่มีบางฉบับที่ผมรู้สึกเสียดาย โดยเฉพาะที่ตกไป ซึ่งมีข้อความว่า ไม่ควรนำเสนอเข้าที่ประชุมสภาในโอกาสต่อไป มี ๕ ฉบับด้วยกัน

ฉบับแรกก็คือร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมในที่สาธารณะ พ.ศ. ....

ฉบับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ก็เรื่อง เกี่ยวกับการประกันสังคม

ท่านประธานครับ เรื่องการประกันสังคม จริง ๆ แล้วมีสาระดี แต่เข้าใจว่า คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายวิตกกังวลในกฎหมายฉบับดังกล่าว เกรงกลัวว่าจะมีปัญหา ก็เลยตัดออก ทั้ง ๆ ที่มีสาระดี นี่คือประเด็นที่อยากจะแสดงความรู้สึก

ประเด็นต่อไปที่อยากจะเรียนตรงนี้ก็คือ ขอโทษที่ต้องเอ่ยชื่อของท่านฮอซาลี มาເຮີມ ที่ท่านได้กล่าวอ้างถึงกฎหมาย ๒ ฉบับ ซึ่งไม่ได้ผ่านการพิจารณา แล้วก็ไม่ได้นำมา กล่าวตรงนี้ นั่นก็คือ ร่างพระราชบัญญัติบริหารกิจการฮัจญ์ พ.ศ. .... กับร่างพระราชบัญญัติ กฎหมายอิสลามว่าด้วยเรื่องครอบครัว มรดก และการพิจารณาคดี พ.ศ. .... ท่านประธานครับ ฉบับที่ ๒ เป็นฉบับที่มีความสำคัญและเป็นฉบับที่เรียกร้องมานานับเป็น ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๔๐ ปีที่ผ่านมา แต่ว่าในขณะนี้กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้อยู่ใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมุสลิมในจังหวัดอื่น ๆ แม้แต่จังหวัดสงขลา อำเภอนาทวี อำเภोजะนะนะ อำเภอสะบ้าย้อย ก็ยังไม่มีโอกาสได้ใช้ กฎหมายฉบับนี้ -----

ถามว่ากฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญอย่างไร ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า กฎหมายที่เกี่ยวกับครอบครัวและมรดก กับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ บรรพ ๖ มีข้อแตกต่าง ถ้าไปศึกษารายละเอียดแล้วมีข้อแตกต่างถึง ๒๔ ประเด็น ๒๔ ประเด็นนี้ ดูเหมือนว่าขัดด้วยหลักการของศาสนาอิสลามด้วย แต่พอไปดูในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๗ ผมขออนุญาตที่จะอ่านในวรรคสองเพื่อที่จะได้ทบทวน เพื่อที่รัฐบาลจะได้ทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ในวรรคสองเขียนอย่างนี้ครับท่านประธานครับ

ในการใช้เสรีภาพตามวรรคหนึ่ง บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกระทำการใด ๆ อันเป็นการรอนสิทธิหรือเสียประโยชน์อันควรมีควรได้ เพราะเหตุที่ถือศาสนา นิกายของศาสนา ลัทธินิยมในทางศาสนา หรือปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือ แตกต่างจากบุคคลอื่น

ท่านประธานครับ การชี้ขาดโดยใช้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องของมรดกและครอบครัว ผมขออนุญาตที่จะย้าว่ามีข้อแตกต่างถึง ๒๔ ประการด้วยกัน จะทำอะไรครับอย่าให้รัฐต้องไปลิดรอนสิทธิซึ่งแย้งกับมาตรา ๓๗ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ กระผมเชื่อว่าในโอกาสต่อไปคณะกรรมการสิทธิฯ ขอประธานโทษ คณะกรรมการที่เคยกว้างชุดนี้คงจะต้องดำเนินการต่อไป แล้วก็ขอฝากรัฐบาลว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้เข้าสภา ท่านจงให้ความสำคัญเถอะครับ ต้องคำนึงถึงมาตรา ๓๗ กฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วท่านจะเป็นที่ชื่นชมยอมรับของสังคมครับ ขอขอบคุณมากครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมบурณ์ อุทัยเวียณกุล ครับ

นายสมบурณ์ อุทัยเวียณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมบурณ์ อุทัยเวียณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กฎหมายที่ทางรัฐบาลได้ยื่นยื่นเข้ามาสู่รัฐสภานะครับ วันนี้เพื่อให้รัฐสภาของเราไม่ต้องเริ่มต้นหนึ่งใหม่นั้น ผมอยากจะแสดงความคิดเห็นใน ๔ กฎหมายด้วยกันครับ

กฎหมายแรก ก็คือกฎหมายเรื่องที่ดินที่ ส.ส. นครได้กล่าวถึงท่านประธานครับ แปลกใจว่าทำไมรัฐบาลไม่เห็นถึงปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่มีปัญหาเรื่องที่ดินกันทั่วประเทศครับท่านประธานครับ บัดนี้ที่ดินที่รัฐรุกที่ของชาวบ้านหลายแห่งด้วยกัน ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ โดยเฉพาะท่านสุวัธน์ พะลัง ท่านเคยเป็นประธานคณะกรรมการ

นี่เข้าไปตรวจสอบ ไปทำกฎหมายจนใกล้จะสำเร็จแล้ว พี่น้องประชาชนอยู่กันอย่างยากลำบากครับ ทำมาหากินก็ไม่ได้ เป็นพื้นที่ของรัฐ ซึ่งบางครั้งรัฐเพิ่งไปประกาศทับที่เขา กฎหมายอย่างนี้ครับ รัฐบาลกลับไม่เสนอเข้ามา ไปห่วงเรื่องประชาชนบางคนที่ไม่ได้อยู่เพียงแค่มนุษย์คนเดียว รีบทำกันอยู่นะครับ

กฎหมายที่ ๒ ก็คือ ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยเฉพาะที่ท่าน ส.ว. มณฑิร บัญญัติ ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานเมื่อไม่กี่เดือนที่แล้ว ท่านประธานครับ นักกีฬาคนตาบอดตกตีเก็บตัวนักกีฬา เป็นเรื่องน่าเศร้าครับท่านประธานครับ คนพิการแทบจะไม่ได้รับการดูแล โดยเฉพาะจากรัฐบาลนี้เลย ดูจากตรงไหนครับท่านประธาน แม้แต่นโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือดูแลเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ท่านประธานเห็นไหมครับ เป็นนโยบายเกทับของพรรคประชาธิปัตย์จากที่ท่านชวนเคยให้ ๒๐๐ บาทต่อเดือน ท่านชวนเพิ่มมาเป็น ๓๐๐ บาทต่อเดือน แล้วท่านพลเอก สุรยุทธ์ เพิ่มมาเป็น ๕๐๐ บาทต่อเดือน แต่ได้ไม่ครบทุกคน พอรัฐบาลอภิสิทธิ์เพิ่มมาเป็น ๕๐๐ บาทต่อเดือน -----

เป็นนโยบายที่พี่น้องประชาชนผู้สูงอายุชอบใจมาก รัฐบาลก็เกทับที่ครับ ผู้สูงอายุให้ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท ๘๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท แต่คนพิการครับ ไม่ได้ขยับเลย วันนี้เป็นการเรียกร้องโดยเฉพาะหลายเรื่องของคนพิการ กฎหมายอย่างนี้ครับ ท่านต้องรีบนำเข้ามา อย่างมองว่ามันอาจจะเป็นเสียงข้างน้อย มันอาจจะเป็นเสียงที่ไม่เพียงพอที่จะมาตั้งรัฐบาล ดูแลเขาให้ดีเถอะครับ

กฎหมายฉบับที่ ๓ ที่อยากจะพูดถึงก็คือ ร่าง พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... ท่านประธานครับ แปลกใจมากทำไมกฎหมายฉบับนี้ซึ่งเสนอด้วยทุกพรรคการเมืองเมื่อในสมัยรัฐบาลที่แล้ว ทำให้ราคายางสูงขึ้นในช่วงระหว่างการพิจารณากฎหมายอยู่หรือคิดว่าเป็นกฎหมายของคนภาคใต้ เป็นกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการปลุกยางต้นแรกที่บ้านจังหวัดตรังบ้านผม อย่าสร้างความแตกแยกอีกเลยครับ วันนี้คนปลุกยางกันทั่วประเทศครับ ท่านประธาน ๖๕ ล้านคน กฎหมายบางตัวครับมันจะต้องแก้ไข เช่น เงินที่เก็บจากเงินเชสส์ (Cess) ภาษีส่งออกยางพารา ซึ่งเก็บกิโลกรัมละ ๕ บาท ถ้ากรณียางสูงเกิน ๑๐๐ บาท และขณะนี้เก็บอยู่ประมาณ ๓ บาทครับ เนื่องจากราคาอยู่ในประมาณ ๘๐ บาท ท่านประธานครับ เขาเก็บไปเสร็จแล้ว เขาไปให้ สกย. บริหาร เขาไปทำการวิจัยนะครับ ในส่วนนี้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วน ๘๕ เปอร์เซ็นต์ เงินเชสส์นะครับเขาเอาไปสำหรับการสงเคราะห์ปลูกแทนอย่างเดียวนะครับท่านประธาน กฎหมายเดิมมันทำอยู่อย่างนี้สงเคราะห์ปลูกแทนเพื่ออะไรครับ เพื่อเกษตรกรจะได้โคนยาง และมีเงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกทดแทนขึ้นมาใหม่ ปัจจุบันนี้ได้ไร่ละ ๑๖,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ เป็นการควบคุมการผลิตด้วย ปีหนึ่งประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ ใช้เงินประมาณ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท แต่ตอนนี้เขาเก็บเงินเชสส์กันอยู่เท่าไรครับท่านประธานปีละประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท เงินส่วนที่เหลือ เนื่องจากกฎหมายมันเพียงแค่ว่าสำหรับการปลูกแทนเท่านั้น วันนี้ราคายางลดลงครับ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน มันลงมาเหลือ ๕๐ กว่าบาท จะเอาเงินนี้มาแทรกแซงราคา จะเอาเงินนี้มาสร้างเสถียรภาพราคายางทำไมได้ครับ กฎหมายเกือบจะเสร็จแล้วครับ อยู่ในขั้นวุฒิสภาแล้ว แต่ท่านไม่เอากลับมา ผมเลยแปลกใจมากครับ

มีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งครับ ฉบับที่ ๔ ก็คือ ร่าง พ.ร.บ. ควบคุมการใช้สารต้องห้ามทางการกีฬา พ.ศ. .... นี่ละครับกฎหมายที่ผมเห็นว่ารัฐบาลนำกฎหมายฉบับนี้เข้ามาเป็นสิ่งที่ถูกต้องครับ เหตุผล เพราะว่ารัฐบาลเดิมได้ให้ ครม. ออกกฎหมายฉบับนี้มา เพราะว่าท่านประธานครับ เดียวนี้สมาคมส่งนักกีฬาไปแข่งขันนะครับ เพื่อตัวเองจะได้มีชื่อเสียง

ก็เลยไปโกงนักกีฬา เช่น มีการฉีดสารสเตียรอยด์ (Steroids) ทำให้กล้ามเนื้อใหญ่ ฉีดฮอร์โมนทำให้เพศหญิงกลายเป็นเพศชายครบท่านประธาน สุดท้ายได้เป็นแชมป์ ได้มีชื่อเสียง แต่ต้องถูกยึดเหรียญ สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศนะครับ เหมือนกัน มันเป็น อุทาหรณ์ให้กับคนในประเทศครับว่า อย่ารวบด้วยการโกงนะครับ เพราะถ้าเกิดเขาจับได้ ถูกยึดทรัพย์และอย่าหวังจะมาแก้กฎหมายด้วยกฎหมายนิรโทษกรรม กฎหมายฉบับนี้ ผมจึงสนับสนุนครบท่านประธาน ขอขอบคุณมากครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอรรถวิรัช สุวรรณภักดี ครับ

นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถวิรัช สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร จากพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ เป็นประเพณีปฏิบัติโดยขั้นตอน ตามกฎหมายอยู่แล้วว่า กฎหมายที่ถ้ามีการยุบสภาหรือมีการเปลี่ยนสมัยของสภาผู้แทนราษฎรไป ก็ต้องมีกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีนั้นจะต้องทำการหยิบยกขึ้นมา แล้วก็ต้องผ่าน ครม. สุดท้ายแล้วก็จะนำไปเลือกว่ากฎหมายฉบับไหนที่ค้างอยู่ระหว่างการพิจารณาบ้าง แล้วก็นำมา ผ่านเข้า ครม. เลือกเสร็จเรียบร้อยก็ส่งมายังรัฐสภา ซึ่งวันนี้ก็ถึงในขั้นตอนที่ ครม. ได้คัดสรรแล้วว่ากฎหมายฉบับไหนที่เห็นด้วยกับรัฐบาลในอดีตก็เอามาเสนอต่อ ก็ดูว่ากฎหมาย ในเรื่องของภาคประชาชนที่เสนอมารัฐบาลนี้ก็ขานรับทั้งหมด ซึ่งก็เห็นด้วยแล้วก็สอดคล้อง ครับ เพราะว่ากว่าจะรวบรวมรายชื่อให้ครบ ๑๐,๐๐๐ รายชื่อของภาคประชาชนนั้น มีความยากลำบาก ต้องขอขอบพระคุณรัฐบาลที่ได้ดำเนินการแบบนี้ครับ ซึ่งถ้าพวกผมเอง เป็นรัฐบาลก็คงจะดำเนินการในลักษณะเดียวกัน แต่มีกฎหมายหลายตัวที่ท่านนั้น ได้ออกออกไปครับ แล้วขั้นตอนปฏิบัติต้องมาเริ่ม ๑ สตาร์ท (Start) กันใหม่ เริ่มกันใหม่ -----

อันนี้แหละคือสิ่งที่ผมไม่เข้าใจว่าทำไมท่านถึงดำเนินการแบบนั้น ได้รับคำชี้แจงจากรัฐบาลว่า ส.ส. เองสามารถที่จะเข้าชื่อแล้วก็เสนอชื่อเป็นกฎหมายได้อยู่แล้ว ก็อยากจะให้เสนอกันใหม่ ท่านพูดเหมือนกับท่านไม่ได้อยู่ในวงการการเมืองเลยครับ กฎหมายว่าจะมาเรียงลำดับ เสนอชื่อจนกระทั่งพิจารณาออกเป็นกฎหมายใช้เวลาเป็นปีครับ ท่านทำให้กฎหมายหลายฉบับ ที่ผ่านกระบวนการมาตั้งเยอะแล้วครับ ย้อนกลับไปเริ่มใหม่ แล้วมันมีกฎหมายอยู่ฉบับเดียว ซึ่งผมจะไม่เปลืองเวลาสภาแห่งนี้ กฎหมายฉบับนี้เป็นฉบับที่ผมเสนอครับ แล้วท่านก็ได้ยกเลิก มันไปครับ ก็คือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. .... ท่านครับ กฎหมายฉบับนี้พูดในเรื่องเนื้อหาสาระในการช่วยเหลือคนพิการ ไม่ว่าจะเป็นการให้ คณะกรรมการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีโดยตำแหน่ง นั่งเป็นประธาน มีอำนาจในการที่จะเข้าไปช่วยเหลือคนพิการที่ไม่ได้มีทะเบียนบ้าน ที่ไม่ได้ อยู่ในทะเบียนราษฎรนะครับ นั่นหมายความว่าปกติวันนี้ช่วยคนพิการก็ช่วยกันอยู่ในวง ของคนพิการที่อยู่ในทะเบียนบ้านครับ แต่กฎหมายฉบับนี้จะเพิ่มให้ท่านสามารถเข้าไปดูแล คนพิการที่ไม่ได้อยู่ทะเบียนราษฎรได้ด้วย ทำไมถึงบอกว่าไม่ได้อยู่ในทะเบียนราษฎรครับ คนพิการพูดตรง ๆ ครับ ท่าน ส.ว. ท่านพูดดีมากครับ เป็นคนแรกที่ถูกลืมและคนสุดท้าย ที่ถูกจำได้ ท่าน ส.ว. มณเฑียรท่านบอกแบบนั้นครับ นี่คือน่าเสียดใจนะครับ เวลาคนพิการ บางคนเกิด คุณพ่อคุณแม่ไม่ได้ไปแจ้งให้อยู่ในทะเบียนครับ ก็คือเกิดกันแบบตามมีตามเกิดแหละ พูดกันตรง ๆ นี่ครับ กฎหมายฉบับนี้ก็เปิดโอกาสให้สามารถที่จะเข้าไปดูแลคนพิการ ที่ไม่ได้อยู่ในข้อมูลทะเบียนราษฎรได้ โดยให้คณะกรรมการท่านที่นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ท่านเป็นประธานเข้าไปดูแลได้ และถ้าผมเข้าใจไม่ผิดครับ มาวันนี้จนถึงการดำรงตำแหน่ง ๔ เดือนกว่าของท่านไม่เคยเข้าไปประชุมคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการเลย

ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้ยังมีการเพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการ ให้ช่วยเหลือคนพิการได้เพิ่มมากขึ้น มีเรื่องเกี่ยวกับการมอบอำนาจของทะเบียนกลาง หรือทะเบียนจังหวัดให้สามารถมอบอำนาจต่อไปเพื่อให้ทำบัตรคนพิการได้เร็วสะดวก มากยิ่งขึ้น เรื่องดีเยอะมาก จริง ๆ ผมเสียดายมากนะครับ เรื่องนี้ท่าน ส.ว. มณเฑียรที่ท่าน ติดตามตลอด ท่านมาคุยกับผม ขออนุญาตเอ่ยนามครับ เรื่องนี้เรื่องดี เรารวบรวมรายชื่อ ส.ส. ของพรรคประชาธิปัตย์ด้วยความรวดเร็วเสนอกฎหมายนี้ แล้วก็ท่านเชื่อใหม่ ว่า ความยากลำบากในการคุยกับวิปรัฐบาลก็มี แต่ท่านประธานวิปรัฐบาลในขณะนั้น

ของพรรคประชาธิปัตย์ก็ให้ความกรุณาในการนำกฎหมายฉบับนี้ผ่านเข้ามาและบรรจุอยู่ในระเบียบวาระของสภาผู้แทนราษฎร มาถึงวันนี้ครับ นอกจากท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์เองท่านไม่ให้ความสนใจมากนักแล้ว ยังถอยหลังอีกครับ กฎหมายฉบับนี้ถ้าต้องเสนอกันใหม่ใช้เวลาเป็นปีกว่าจะกลับมาอนุมัติ นี่ครับ มันเลียดูเหมือนกับที่ท่านส.ว. มณเฑียรท่านบอกเอาไว้ว่า คนพิการดูเหมือนเป็นคนแรกที่ถูกลี้มและคนสุดท้ายที่ถูกจำวันนี้รัฐบาลของพรรคเพื่อไทยตัดกฎหมายคนพิการออกไป ผมขอแสดงความเสียใจเรื่องนี้อย่างยิ่งและถ้าเป็นไปได้ขอให้ท่านนั้นรับดำเนินการครับ แก้วตัวยังทนครับ รับดำเนินการนำเรื่องนี้บรรจุเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง แล้วขอให้ผ่านกระบวนการของวิปรัฐบาลของพรรคเพื่อไทยของท่านโดยเร็วครับ ขอขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านขจิตร์ ชัยนิคม ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ผมต้องขอขอบคุณรัฐบาลแล้วที่ท่านได้พิจารณาเสนอรับรองกฎหมายมา ๒๔ ฉบับ ที่ขอบคุณเพราะว่าโดยมารยาทแล้วมันต้องหมดไปพร้อมกับสภาชุดที่แล้วท่านก็ยังมีใจที่จะให้มา ๒๔ ฉบับนะครับ เพราะโดยมารยาทท่านก็ต้องเสนอใหม่ทั้งหมดแต่กฎหมายเขียนมา ท่านประธานครับ ในกฎหมาย ๒๔ ฉบับนี้ รัฐบาลยังใจกว้างเอากฎหมาย ครม. ชุดคณะรัฐมนตรีชุดที่แล้วมา ๑๕ ฉบับ เอาองค์กรอิสระมา ๑ ฉบับ และกฎหมายของประชาชน ๘ ฉบับ -----

ใน ๒๔ ฉบับนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วก็ขอแสดงความดีใจกับผู้เกี่ยวข้อง ก็คือฉบับที่ ๑ รัฐบาลให้การรับรองให้โอกาสกับคนไทยซึ่งหลงเหลืออยู่มาเป็นร้อยปี ตั้งแต่สมัยเปลี่ยนแปลงดินแดน ด้วยความเห็นใจลูกหลานคนไทยอยู่พม่าเขาก็ว่าเป็นคนไทย กลับมาเมืองไทยก็ไม่ได้เป็นคนไทย วันนี้มีกฎหมายที่จะรับรองบุคคลเหล่านั้น ผมเห็นอกเห็นใจผมไม่ได้เป็นกรรมการชุดนี้แต่ผมติดตามเรื่องนี้นะครับ กฎหมายที่ ๒ ที่ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วก็แสดงความดีใจกับผู้เกี่ยวข้องคือ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... แล้วก็ฉบับที่ ๑๗ ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพแพทย์แผนไทย พ.ศ. .... ไม่มีเวลาอธิบายครับ แต่ในกฎหมาย ๒๔ ฉบับนี้ ผมมีข้อกังวลกับรัฐบาลที่จะฝากก็คือ ฉบับที่ ๒๓ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ. .... กฎหมายฉบับนี้โดยหลักการเสนอโดยประชาชนอาจจะรวบรวมยาก แต่ไม่ได้หมายความว่ากฎหมายประชาชนเสนอจะสมบูรณ์พร้อม กฎหมายฉบับนี้พูดเรื่องการคุ้มครองประชาชนแต่ละเลยคุ้มครองระบบการรักษาพยาบาล และบุคคลซึ่งจะมาทำการรักษาพยาบาล ได้แก่ แพทย์และพยาบาลทั่วไปซึ่งได้รับการคัดค้านจากผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ ผมเป็นห่วงรัฐบาลซึ่งอยู่ระหว่างกลางระหว่างประชาชนที่ต้องการ ผมไม่ปฏิเสธนะครับ ผมมีความเห็นว่าประชาชนต้องได้รับการคุ้มครอง แต่ว่าทำอย่างไรถึงจะพอดี ผมเห็นด้วยที่จะต้องเอาออกไปแล้วร่างหลักการกันใหม่ให้คุ้มครองทุกส่วน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ และระบบการให้บริการของประเทศนี้ ซึ่งถ้าท่านเอาไว้นี้ไม่ได้เพราะหลักการข้อนี้มันไม่ได้คลุมถึง ๓ เรื่องนี้ ท่านประธานครับ ในกฎหมายที่รัฐบาลไม่ได้รับรอง ผมขออนุญาตพูดเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วก็ให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจที่มีสมาชิกหลายท่านพูดถึง ประมาณ ๒-๓ ฉบับครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่รัฐบาลไม่รับรองร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. .... เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านมานี้เสนอโดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มันไม่ใช่ส่งเสริมการชุมนุมสิทธิเสรีภาพของประชาชน เป็นกฎหมายห้ามการชุมนุม ซึ่งไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ผมเห็นชอบกับรัฐบาลที่ไม่ผ่านเข้ามานะครับ

อีกอันหนึ่งครับ กฎหมายซึ่งมีการอ้างกันว่าร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. .... ที่มีปัญหาเรื่องผู้ประกอบการจริง ๆ แล้วใน ๖๐-๗๐ โครงการไม่ได้มีปัญหาเลย พอเข้าไปมีปัญหาเฉพาะรัฐบาลที่แล้วไม่ได้ออกระเบียบ พอมาออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีก็ทำกันไปได้ ไปดูแล้ว

๗๐ กว่าโครงการกระทบกระเทือนเพราะสิ่งนี้ไม่มีเลย มีโครงการเดียวที่เขาถอนกลับไป เพราะเรื่องอื่น นี่ผมเป็นกรรมการเรื่องนี้อยู่ ผมไม่เห็นด้วย เห็นด้วยกับรัฐบาลที่จะไม่เอาเข้ามา เพราะอะไร เพราะไปตั้งองค์กรอิสระองค์กรเดียวรวบรวมทั้งประเทศ มีอำนาจทั้งประเทศ ซึ่งไม่เห็นด้วย

อีกอันหนึ่งก็คือ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการที่ดินสงวนหวงห้ามของรัฐ พ.ศ. .... ที่ผมไม่เห็นด้วยเพราะว่าไม่ได้ยกเลิกกฎหมายอะไรเลย ตั้งคณะขึ้นมาแล้วมีความขัดแย้งคณะกรรมการที่ดินแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติ ผมดูกฎหมายแล้วแม้จะผ่านออกไปก็ทำอะไรไม่ได้มาก คณะกรรมการนี้ก็ช้าซ้อน มีปัญหากับสำนักงานปฏิรูปที่ดินอะไร ซึ่งไม่ได้รับการแก้ไข ขณะนี้สภาที่ตั้งคณะกรรมการไปแก้ไขแล้ว ผมเห็นด้วยกับรัฐบาลที่กฎหมายที่ไม่สมบูรณ์หรือปฏิบัติไม่ได้ ขัดแย้งกับกฎหมายเดิมที่มี การบริหารจัดการที่ดินเป็นเรื่องจำเป็นครับต้องทำครับ แต่ว่าออกกฎหมายใหม่เถอะครับ ให้มันมีครอบคลุมสมบูรณ์อะไรพอยกเลิกก็ยกเลิกไปครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปจะเป็นท่านสุมนะครับ แล้วก็ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา แล้วก็ท่านพีระพันธุ์นะครับ เชิญท่านสุมนะ สุตะวีริยะวัฒน์ ครับ

นางสาวสุมนะ สุตะวีริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมนะ สุตะวีริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา -----

กล่าวคือ ดิฉันต้องแสดงความคิดเห็นว่าเสียตายแล้วก็เสียใจกับกฎหมายที่ค้างการพิจารณาของรัฐสภา กฎหมาย ๒๙๓ ฉบับของรัฐบาลชุดที่แล้ว แต่รัฐบาลภายใต้การนำของคุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รับรองหรือยืนยันเพียงแค่ ๒๔ ฉบับ ซึ่งเทียบเอาที่แล้วกันว่ามันเป็นอย่างไร ในความคิดของดิฉันว่าท่านได้มีคณะกรรมการที่เรียกว่าปฏิรูปกฎหมายให้กลั่นกรองให้พิจารณาแล้วว่ากฎหมาย ๒๙๓ ฉบับนั้นสมควรที่จะเข้าสู่การพิจารณาของสภาต่อไปนั้นมีประโยชน์ต่อประชาชนอย่างไร คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายยืนยันมาว่า ๒๖ ฉบับ สมควรที่รัฐบาลจะยืนยันให้คงเป็นกฎหมายต่อไป แต่ทำได้เป็นเช่นนั้นไม่ รัฐบาลกลับประกาศเพียงแค่ ๒๔ ฉบับ แล้วใน ๒๔ ฉบับนั้นเป็นเรื่องที่ดิฉันคิดว่ามีความสำคัญเพียงแค่ ๑๒ ฉบับเท่านั้นเอง แล้วอีก ๑๒ ฉบับนั้นก็เป็นเรื่องที่ดิฉันถือว่าทั่วไป ก็เห็นความสำคัญ แต่ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องมายืนยันในช่วงนี้ เพราะมันมีกฎหมายอีกมากมายที่ประชาชนรออยู่ เพราะฉะนั้นดิฉันก็ตั้งข้อสังเกตว่ากฎหมายทั้ง ๗ ฉบับ รัฐบาลแตกแขนงเป็น ๘ ฉบับ ที่เป็นเรื่องที่ประชาชนเสนอเข้ามานั้นท่านเห็นชอบ ผ่าน ยืนยัน ดิฉันชื่นชม แต่อีกจำนวนที่เรียกว่า ๑๐ กว่าฉบับ ดิฉันกล่าวไปแล้วว่าไม่ต้องเร่งร้อน ไม่ต้องรีบเร่ง ยังมีกฎหมายที่สำคัญ ท่านก็ไม่ได้ยืนยัน ทำให้ตกไปอย่างน่าเสียดาย ดิฉันยกตัวอย่างซึ่งเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไปแล้วคือกฎหมายองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ พ.ศ. .... ซึ่งคงไม่ต้องพูดถึงว่ามันเสียหายอย่างไร เพราะว่าท่านสมาชิกได้กล่าวไปแล้ว แต่สิ่งที่ดิฉันได้ยินเมื่อคืนนี้จากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติบอกว่าไม่เห็นด้วย เพราะเนื่องจากว่าเป็นองค์กรเดียว อยู่ส่วนกลาง แล้วก็จะไปดูหมดทั่วประเทศไม่เห็นด้วย ซึ่งดิฉันไม่ได้ก้าวล่วงค่ะ แต่ดิฉันไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านเมื่อคืนนี้ว่า การที่รัฐธรรมนูยกกำหนดไว้ในมาตรา ๖๗ วรรคสอง ให้มีองค์กรกลางตัวนี้ ดิฉันว่ามันเป็นความเป็นธรรม เพราะดิฉันเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมประจำจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันทราบว่าการที่ท่านคิดที่จะตั้งองค์กรอิสระประจำท้องถิ่นไม่ให้เอาเป็นส่วนกลางตามที่รัฐธรรมนูกำหนด ท่านจึงไม่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วการที่มีองค์กรอิสระที่พิจารณาภายในท้องถิ่นเฉพาะจังหวัด ๆ ที่จะอนุมัติเรื่องของสิ่งแวดล้อมนั้น ดิฉันพูดได้เลยว่าความเป็นธรรมมีน้อย เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูจึงเห็นว่าควรจะมีองค์กรกลางที่อยู่ส่วนกลางในการพิจารณาทั่วประเทศ จะได้เป็นบรรทัดฐานเดียวกัน เป็นมาตรการอันเดียวกัน แต่ท่านผู้ทรงเกียรติเมื่อก็บอกว่าไม่เห็นด้วย เพราะอยู่ส่วนกลางแล้วจะไปดูอะไรทั่วประเทศนี้ ความคิดดิฉันว่าไม่ถูกแล้วตรงนั้น ไม่อย่างนั้นรัฐธรรมนู

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๓๙/๑

คงไม่กำหนดเช่นนั้น ฉะนั้นตรงนี้ก็จึงบอกว่า ณ วันนี้รัฐบาลได้ยกเลิกกฎหมายถึง ๒๐๐ กว่าฉบับ หรือเรียกว่าตกไป หรือหายไป หรือทิ้งไป เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา เป็นนิติบัญญัติ เป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย รัฐบาลของคุณยิ่งลักษณะจะต้องรีบเสนอกฎหมาย ขึ้นมาที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนให้เร็วที่สุด ไม่อย่างนั้นแล้วดิฉันถือว่าได้ละทิ้งต่อหน้าที่ ในการเป็นนิติบัญญัติ ขอขอบคุณค่ะ

พลเอก อีรเดซ มีเฟียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์
รัชดา ธนาดิเรก ครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน รัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมาย ๒๔ ฉบับ มาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาในครั้งนี้ ดิฉันก็ไม่ตั้งใจเพราะถือว่าเป็นดุลยพินิจ ของคณะรัฐมนตรี แต่ก็ยังมีกฎหมายอีกจำนวนมากที่รัฐบาลปฏิเสธที่จะให้มีการพิจารณา ต่อไป มีหลายฉบับที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายซักถามถึงเหตุผลว่าทำไมรัฐบาลถึงไม่ให้ความ สนใจ แต่ก็ยังมีอีกฉบับหนึ่งที่ยังไม่ได้มีการกล่าวถึงนะค่ะ ก็คือร่างพระราชบัญญัติ จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. .... ท่านประธานคะ ดิฉันรู้สึกกังวลใจเป็นอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะต้องตกไปทั้ง ๆ ที่เป็นร่างที่ผ่านวาระที่ ๑ ไปแล้ว แล้วคณะกรรมการวิสามัญซึ่งประกอบด้วยสมาชิกทั้งฝ่ายรัฐบาลในช่วงรัฐบาล ชุดที่แล้ว ทั้งฝ่ายค้านแล้วก็มีตัวแทนจากภาคแรงงานนะค่ะ อย่างเช่น รองประธาน คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย คุณวิไลวรรณ แซ่เตีย ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ก็เป็นตัวแทนของภาคแรงงาน เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการวิสามัญเข้ามาร่วมพิจารณา กฎหมายฉบับนี้ แต่รัฐบาลก็ไม่ได้เห็นความสำคัญ ท่านประธานคะ การที่รัฐบาลได้มีมติ ที่จะเพิ่มค่าแรงขึ้นเป็น ๓๐๐ บาทนั้น ท่านคิดว่ามันจบแล้วหรือสำหรับการแก้ไขปัญหา ในภาคส่วนของแรงงานไทย จริง ๆ แล้วมันยังไม่ใช่นะค่ะ ภาคแรงงานยังมีปัญหาอีกมากมาย ที่รอการแก้ไข

อีกส่วนหนึ่งก็คือเรื่องของกฎหมาย แล้วร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและ คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. .... นี้จะเป็นกลไกสำคัญที่จะสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นกับพี่น้อง แรงงาน ดิฉันจึงต้องขอทำหน้าที่ทวงถามว่ารัฐบาลคิดอะไร ท่านไม่เข้าใจปัญหาแรงงาน หรืออย่างไรคะ ยิ่ง ณ ปัจจุบันนี้เป็นเวลาที่ประเทศไทยประสบปัญหาหามาทุกภัย คาดว่า จะต้องมีคนจำนวนมากตกงาน คนจำนวนมากต้องเข้าไปพึ่งพาบริษัทจัดหางาน แต่ก็เป็นที่รู้ ๆ กันว่าตลอดระยะเวลาที่มีการจัดตั้งบริษัทจัดหางานของภาคเอกชน มันมีความไม่เป็นธรรม เกิดขึ้น มีการหลอกลวงเอาค่านายหน้า ส่งคนงานไทยไปทำงานต่างประเทศ สุดท้ายแล้ว เงินก็เสียค่านายหน้า เงินเดือนก็ไม่ได้รับ ส่งไปทำงานในบางประเทศที่สภาพการทำงานนั้น คนอยู่ไม่ได้ ปัญหาเหล่านี้กฎหมายเท่านั้นละค่ะที่จะมาช่วยสร้างความเป็นธรรม ถ้าฟัง พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. .... ที่มีอยู่ใช้ ณ ปัจจุบันนี้มันไม่มี ประสิทธิภาพเพียงพอหรือคะ ดังนั้นมันเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องเร่งเสนอ

กฎหมายที่มีการปรับปรุงแก้ไขเข้าสู่สภาเพื่อการพิจารณา ท่านประธานคะ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับภาคแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นนายหน้าหลอกลวงพี่น้องแรงงานนะคะ เรียกเก็บค่านายหน้าเป็นจำนวนมาก หลอกว่าจะได้งานแต่ก็ไม่ได้ หลอกว่าไปทำงานอย่างหนึ่งแล้วสุดท้ายก็ให้เขาไปทำงานอีกอย่างหนึ่ง กลับมาก็ได้เงินเดือนนิดเดียว บริษัทเหล่านี้ท่านจะปล่อยให้เขาได้มีสิทธิในการประกอบอาชีพเป็นผู้จัดหางานได้อย่างไร แต่กฎหมายปัจจุบันมันไม่มีประสิทธิภาพมากพอ ทำผิดถูกจับได้ก็ปิดบริษัท แล้วคนเดิมเจ้าของบริษัทเดิม ๆ นั้นก็ไปตั้งบริษัทใหม่ กฎหมายก็ตามไปเอาผิดไม่ได้ เป็นปัญหาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถ้าไม่มีกฎหมายฉบับที่ปรับปรุงแก้ไขพี่น้องแรงงานก็ต้องถูกเอาเปรียบอย่างนี้เรื่อยไป ดิฉันอยากจะกราบเรียนท่านประธานให้ย้อนกลับไปเมื่อช่วงที่เกิดปัญหากรณีทางการเมืองในประเทศตะวันออกกลาง อย่างเช่น กรณีที่ลิเบียนะคะ มีพี่น้องแรงงานจำนวนมากที่ไปทำงานแล้วต้องรีบอพยพกลับมาเงินเดือนก็ไม่ได้ ณ วันนี้ยังมีอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่สามารถเรียกร้องความคุ้มครอง เรียกร้องความชดเชยได้เต็มจำนวนที่เขาควรจะได้รับ กฎหมายก็ยังเข้าไปคุ้มครองดูแลเขาไม่ถึง ดังนั้นการปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. .... จึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง ดิฉันก็จะเผื่อว่าในสมัยประชุมนิติบัญญัติสมัยหน้ารัฐบาลจะเสนอกฎหมายที่ตอบสนองความจำเป็นแล้วก็เป็นเรื่องที่จะแก้ไขปัญหาของพี่น้องแรงงาน เพราะว่าในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ได้ยื่นเสนอให้สภาพิจารณาไปแล้วคะ ขอขอบคุณคะ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพีระพันธุ์
สาสิริรัฐวิภาค ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ในวันนี้ะครับก็มีเพื่อนสมาชิกให้ความชื่นชมรัฐบาลที่ได้ยืนยันร่างกฎหมายมา ๒๔ ฉบับ แล้วก็ยังมีเพื่อนสมาชิกได้ต่อว่าก็ดี สอบถามรัฐบาลเพราะยังมีกฎหมายอีกหลายร้อยฉบับที่ไม่ได้ยืนยันกลับเข้ามา ทำให้กฎหมายเหล่านั้นได้ตกไป หนึ่งในจำนวนนั้นครับท่านประธานครับ เป็นกฎหมายที่ผมคิดว่า แสดงให้เห็นถึงความไม่จริงจังใจของรัฐบาลในการที่จะป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ มันเป็นอย่างกว่าการไม่ได้ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ เหมือนที่มีเพื่อนสมาชิกจากวุฒิสภาได้กล่าวไป เพราะว่าหนึ่งในจำนวนกฎหมายที่รัฐบาลไม่ได้ให้การยืนยันนั้นคือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการยกเลิกอายุความคดีทุจริต ที่ได้เสนอในสมัยรัฐบาลของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กว่าจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ได้ กว่าจะกลั่นกรองออกมาได้ กระทั่งวุฒิสภามาในขณะนั้นได้ศึกษา แล้วก็เปรียบเทียบดูแล้วครับว่ามีอยู่หลายประเทศที่ได้ให้ความสำคัญ และถือว่าการกระทำทุจริตประพฤติมิชอบนั้นเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม และสร้างความเสียหายให้กับบ้านเมือง เขาจึงไม่มีอายุความให้กับผู้กระทำความผิดประเภทนี้ที่จะอาศัยช่องของการอายุความที่มีกำหนดอายุความในการกระทำความผิด เป็นช่องที่จะล่อนวลจากความรับผิดชอบตามกฎหมาย กระทั่งวุฒิสภาก็ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ไปทางคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ แล้วก็นำมาบรรจุรอพิจารณาวาระแรก ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ได้เคยแถลงนโยบายไว้ต่อรัฐสภา และแสดงถึงความจริงจังในการป้องกันปราบปรามการทุจริตนั้นจะเป็นความจริง และท่านจะทำอย่างที่ท่านพูด แต่ก็ไม่ต่างอะไรกับการที่ท่านได้บอกกับคนที่พิการ เหมือนที่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้บอกไปรับปากเขาแล้วก็โยนทิ้ง วันนี้กฎหมายฉบับนี้ถ้าหากว่าได้รับการยืนยันและเดินหน้าต่อประเทศไทยจะมีกฎหมายจะมีเครื่องมือในการป้องกันปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบอีกหนึ่งอย่าง แต่ท่านก็โยนมันทิ้งไปอีกเช่นเดียวกัน บัดนี้กฎหมายฉบับนี้เท่ากับไม่มีเหลือแล้ว ซึ่งผมกับคณะจากพรรคประชาธิปัตย์คงจะยื่นเข้ามาใหม่ แต่ตรงนี้เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความไม่จริงจังใจของรัฐบาล ไม่ใช่เป็นแต่เพียงว่าไม่ดำเนินตามนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาเท่านั้นครับ และถ้าหากว่าท่านประธานได้ยังจำคำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเมื่อวานในระหว่างอภิปรายไม่ไว้วางใจ ท่านรังเกียจการทุจริตประพฤติมิชอบ

๘๓

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๔๑/๒

ท่านรับไม่ได้ จากประวัติชีวิตการทำงานของท่าน ท่านรับไม่ได้ แต่ผมแปลกใจครับว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นทำไมท่านกลับปล่อยให้รัฐบาลซึ่งต้องถามความเห็นของท่านในฐานะรัฐมนตรี ไม่ยืนยันร่างกฎหมายฉบับนี้ที่จะเป็นเครื่องมือของท่านในการป้องกันปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบ กรรมมันส่อเจตนาครับ ด้วยเหตุนี้ครับ ผมอยากจะเรียนว่าผมไม่แน่ใจครับ ว่าในการพิจารณาของคณะของท่านนั้น ท่านได้พิจารณาถึงกฎหมายฉบับนี้ และไม่ให้การยืนยันด้วยเหตุผลใดครับ เพราะมันจะเป็นเครื่องมือและเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ประเทศไทย สามารถยกระดับในการที่ถูกจัดชั้นในเรื่องของการกระทำทุจริตในระดับที่เป็นเรียกว่าระดับสากลได้ด้วย จะทำให้ผู้ที่กระทำความผิดฐานทุจริตประพฤตินั้นเกรงกลัวมากขึ้น เพราะไม่สามารถอาศัยช่องกฎหมายในการที่ขาดอายุความมาหลบหนีการกระทำความผิด และความรับผิดชอบออกไปได้ ผมคงไม่มีอะไรมาทะเลาะครับ นอกจากบันทึกไว้ในสภา เพราะว่า มีเพื่อนสมาชิกอีกหลายคนต้องการพูด แต่อย่างน้อยการที่รัฐบาลท่านไม่ยืนยันกฎหมาย ฉบับนี้ มันก็เท่ากับว่าท่านไม่ได้เห็นความสำคัญของการป้องกันปราบปรามการทุจริตเหมือนที่ ท่านได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอบครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความเคารพท่านประธาน ด้วยความเคารพผู้ที่อภิปราย ผมขออนุญาตประทั่ง ผู้อภิปรายนะครับ กระทำผิดข้อบังคับของการประชุมร่วมรัฐสภาของเราครับ ที่ว่าด้วยการอภิปรายนอกประเด็น ท่านประธานครับ ที่ผมกราบเรียนเรื่องอภิปรายนอกประเด็น ยุติที่บรรจุเป็นยุติที่คณะรัฐมนตรีร้องขอมา ขอให้ความเห็นชอบกฎหมาย ๒๔ ฉบับ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ สาระอยู่ตรงนั้นครับ จะเห็นด้วยไม่เห็นด้วย กับเรื่องนี้ ๒๔ ฉบับ จริงอยู่ครับข้อสังเกตเป็นประโยชน์ครับ อาจจะไม่ฝากข้อสังเกตได้ แต่ไม่ใช่ว่าอภิปรายนอกประเด็นแล้วไปโจมตีรัฐบาล ผมคิดว่าไม่น่าจะถูกต้อง -----

เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยครับ ถ้าอยู่นอกประเด็นท่านประธาน
ควรจะเตือน เขาต้องอยู่ในกรอบครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าประเด็นวาระรัฐมนตรี
คงตอบนะครับ ๓ ท่านต่อไปนะครับ จะมีนายแพทย์เจตนร์ ศิริธรานนท์ ท่านศุภชัย ศรีหล้า
ท่านจะอาหมิง โตะตาหยง นะครับ เชิญนายแพทย์เจตนร์ครับ

นายเจตนร์ ศิริธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตนร์ ศิริธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา ท่านประธานครับ ผมฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านอภิปรายแล้วก็ท้วงติง
แล้วก็ไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายหลายฉบับ แต่ความเป็นจริงแล้วถ้าจะโทษต้องโทษ
คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งรัฐบาลใช้เป็นเครื่องมือ ท่านประธานครับ คณะกรรมการ
ปฏิรูปกฎหมายซึ่งมีศาสตราจารย์คณิต ณ นคร เป็นประธานนั้น เราก็เป็นผู้ออกแบบ
ผมก็ผิดหวังเหมือนกันนะครับ การออกแบบมาคือคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอ
ร่างกฎหมายมา ๒๖ ฉบับ ซึ่ง ๕ ฉบับ ไม่ยืนยันเป็นร่างพระราชบัญญัติการประชุม
ในที่สาธารณะ พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม ฉบับ ครม. พ.ศ. ....
ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. .... ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ....
แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. .... ท่านประธานครับ
รัฐบาลก็ให้เหตุผลที่ดีว่าในกรณีนี้รับร่างที่เป็นร่างของประชาชนที่เสนอทั้งหมด ๗ ฉบับ
อีก ๑๙ ฉบับ รัฐบาลก็ทบทวนแล้วก็เห็นว่าจาก ๑๙ ฉบับ รับแค่ไม่ถึง ก็หายไป ๒ ฉบับ
เพราะฉะนั้นจาก ๒๖ ฉบับ ก็เลยเหลือ ๒๔ ฉบับ ที่นี้ประเด็นปัญหาก็คือว่า ๒๖ ฉบับ
ที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเสนอ แล้วทำไมรัฐบาลถึงไม่รับหมด ทำไมรัฐบาลถึงไม่รับ
๒ ฉบับ ประเด็นปัญหาอยู่ที่ตรงนี้ ฉบับหนึ่งคือ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระ
ด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ พ.ศ. .... มีเพื่อนสมาชิกอภิปรายไปแล้ว
ผมไม่พูดถึงนะครับ แต่ผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗
วรรคสอง แล้วก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องมีความชัดเจนว่าจะมุ่งนโยบายไปทางด้านไหน
ระหว่างการพัฒนาจีดีพี (GDP) การเติบโตของจีดีพี กับผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ
ตามยุทธศาสตร์ ตามแผน ๑๐ นะครับ ตรงนี้กับสุขภาพรัฐบาลจะเลือกอะไร อันนี้อันที่ ๑ นะครับ
แต่ว่าอีกฉบับหนึ่งที่รัฐบาลไม่รับร่าง ก็คือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... รัฐบาลต้องตอบครับ ๒ ฉบับนี้ทำไมถึงไม่รับ

เพราะว่าท่านรับหมดทุกฉบับ ๒๔ ฉบับ แต่ ๒ ฉบับไม่รับเป็นเรื่องที่แปลก แล้วก็ต้องอธิบายให้มากด้วย เพราะว่าเครื่องมือเครื่องมือคือตรงคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนั้นเขาก็ยืนยัน เพราะว่าคณะกรรมการชุดนี้ทำงานโดยใช้วิธีการประชาพิจารณ์ฟังความเห็นของประชาชนเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องสงสัยว่า ๗ ฉบับ ที่เป็นร่างที่เสนอโดยประชาชน รัฐบาลรับทุกฉบับ ท่านประธานครับ ผมขอไปที่ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๒๓ กับ ฉบับที่ ๒๔ ซึ่งเป็นร่างที่รัฐบาลรับก็คือ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ. .... เสนอโดย นางสาวสารี อ๋องสมหวัง และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ได้รับผลกระทบจากระบบบริการสาธารณสุข พ.ศ. .... เสนอโดย คุณหมอรพรณ เมธาติลกุล กับประชาชน ประชาชนทั้งคู่ครับ ๒ ร่าง ประเด็นปัญหาก็คือว่าร่างทั้งสองเป็นร่างคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ได้รับผลกระทบก็คือผู้ให้บริการ ต่อไปรัฐบาลคงจะต้องมีร่างของ ครม. ซึ่งเป็น ครม. ชุดใหม่ ไม่ใช่ร่างของ ครม. ชุดของรัฐบาลที่แล้ว ครม. ชุดใหม่ก็จะเสนอร่างของ ครม. เป็นร่างหลัก แล้วก็ใช้ร่างของประชาชนทั้งสองร่างนี้ประกบ ตรงนี้อยากจะฝากประเด็นไว้ว่า เมื่อปี ๒ ปีที่แล้วมีการประท้วงของแพทย์ พยาบาล แล้วก็วิชาชีพอื่น ๆ ที่ไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับนี้ในประเด็นรายละเอียดของมาตราต่าง ๆ ผมจะไม่เสียเวลาในที่นี้ -----

แต่ผมจะบอกว่ารัฐบาลจะต้องฟังความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งประชาชน ผู้ให้บริการ แล้วก็สภาวิชาชีพ ฟังความเห็นให้ตกลงก่อน อย่าเพิ่งเสนอกฎหมายโดยที่ไม่ได้รับการยอมรับ ไม่ได้การรับรองจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แพทย์แล้วก็พยาบาลเป็นผู้ที่ทำงานหนัก สนองนโยบายรัฐบาลมาตลอดตั้งแต่ ๒๕๔๕ มาจนถึงปัจจุบัน เหนื่อยนะครับ ซึ่งตรงนี้ รัฐบาลไม่ได้เห็นความสำคัญ แต่เห็นความสำคัญของภาคประชาชน ถูกต้องครับ แต่ว่าประชาชนจะได้รับการที่ไม่มีคุณภาพ ถ้าหากผู้ให้บริการมีปัญหาเหน็ดเหนื่อย มากจนเกินไป ซึ่งตรงนี้ก็จะต้องฟังความเห็นแล้วก็เสนอเป็นร่างที่ได้รับการยอมรับ แล้วจึง เสนอเข้ามาในสภาอีกชั้นหนึ่งตามขั้นตอนของนิติบัญญัติ ผมฝากไว้เท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านศุภชัย ศรีหล้า ครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อับลราชธานี) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม ศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ เรากำลัง พิจารณาเรื่องสำคัญซึ่งเป็นเรื่องด่วนเพื่อให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบและยังไม่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ ท่านประธานที่เคารพครับ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เกี่ยวโยงมาถึงมาตรา ๑๓๖ และมาตรา ๑๕๓ ซึ่งผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานไปเมื่อสักครู่ เกี่ยวโยงกัน ในประเด็นที่ว่าโดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ ภายหลังจากเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรก หลังการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งจะครบหกสิบวันเอาในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน นั้นหมายถึงวันพรุ่งนี้ ถ้าเผื่อว่ารัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบ ท่านประธานที่เคารพครับ มีสมาชิกแห่งรัฐสภา หลายท่านได้อภิปรายให้เห็นถึงการให้ความสำคัญต่อกฎหมายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงที่ผ่านมาสภาผู้แทนราษฎรของเรามีกฎหมายที่ค้างอยู่มากถึง ๒๙๓ ฉบับ ใน ๒๙๓ ฉบับ วันนี้ทางรัฐบาลหยิบยกมาเพียง ๒๔ ฉบับ ในขณะที่หยิบยกมาเพียง ๒๔ ฉบับ ก็มานำเสนอ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเอาในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน คือวันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นั้นบ่งชี้ว่ารัฐบาลนี้ให้ความสำคัญต่อระบบรัฐสภาไม่น้อยเพียงใด ในฐานะที่ผมเป็น

สมาชิกรัฐสภารู้สึกเสียใจต่อการให้ความสำคัญต่อระบบรัฐสภาของท่านนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นอย่างยิ่ง ท่านมาเอานาฬาคู่สุดท้าย ท่านมาเอาวันสุดท้ายก่อนที่กำลังจะปิดสมัยประชุม ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้จึงอยากจะเป็นประเด็นแรกที่กราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังผู้เสนอกฎหมายทั้ง ๒๔ ฉบับ

ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากเสนอกฎหมายทั้ง ๒๔ ฉบับแล้ว ถ้าเผื่อว่าเราจะดูเอกสารประกอบการประชุม มีเอกสารอย่างน้อย ๒ ฉบับ ฉบับแรกเป็นเอกสารที่นำเสนอโดยท่านประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ไม่ทำให้เสียหาย คือท่านศาสตราจารย์คณิต ณ นคร และอีกฉบับหนึ่งเป็นเอกสารที่นำเสนอกฎหมายของรัฐบาลซึ่งก็มี ๒๔ ฉบับเช่นกัน มีเพื่อนสมาชิกของพวกเราหลายท่านปรารภกับผม เสียตายกฎหมายหลายฉบับที่ขาดหายไป ยกตัวอย่าง กรณีร่างพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. .... ซึ่งรัฐมนตรีกรณ์ จาติกวณิช ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นพิเศษหวังใจว่าในอนาคตพี่น้องประชาชนจะได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ และเช่นเดียวกันท่านประธานที่เคารพครับ ผมเสียตายกฎหมายอีกหลายฉบับที่ตกหล่นไป ท่านนคร มาฉิม ได้กรุณานำเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ผ่านท่านประธานไปเพื่อกลับไปบอกรัฐบาลว่าเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับที่ดิน ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อพี่น้องประชาชน และพี่น้องประชาชนของเรา เฝ้ารอเครื่องมือของรัฐบาลเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเกิดความเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชน

กฎหมายฉบับดังกล่าวผมเคยอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ท่านประธานคงจะจำได้ ผมได้นำเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ถึงที่ดินสาธารณประโยชน์หลายแห่งในจังหวัดอุบลราชธานี ไม่ว่าจะเป็นท่าวังหิน ไม่ว่าจะเป็นสนามม้า บริเวณพื้นที่ที่เป็นสาธารณประโยชน์ กฎหมายฉบับนั้นก็ตกไปเช่นเดียวกัน และที่สำคัญเรามีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งผมเสียดายมาก นั่นคือร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. .... เพื่อนสมาชิกของเราหลายคนหวังจะเห็นกฎหมายฉบับนี้มาเป็นเครื่องมือสำคัญในการดูแลพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ นักลงทุนหลายท่านอยากได้ความมั่นใจ นักลงทุนหลายท่านไม่อยากจะเห็นการชุมนุมข้างถนน ซึ่งอยากชุมนุมเมื่อใด กีดขวางการสัญจรไปมาของพี่น้องประชาชนมากน้อยเพียงใด หรือแม้กระทั่งไปชุมนุมในบางพื้นที่ ซึ่งในท้ายที่สุดทำให้ขาดความเชื่อมั่นต่อการบริหารจัดการของกลไกของรัฐที่มีอยู่ในแต่ละช่วงเวลา

ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงการให้ความสำคัญต่อกฎหมายต่อระบบรัฐสภาของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ผมจึงขอถือโอกาสนี้นำเรียนต่อท่านประธานในวาระสุดท้ายของการประชุมซึ่งเป็นวาระสมัยประชุมนี้ ท่านประธานครับ รัฐบาลโดยนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ให้ความสำคัญต่อระบบรัฐสภาอย่างจริงจังด้วยเถอะครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอเป็นท่านสุดท้ายนะครับ ท่านจะอามิง โตะตาหยง ครับ เชิญครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้อ่านเรื่องการขอความเห็นเกี่ยวกับการร่างกฎหมายที่ค้างการพิจารณาของรัฐสภา กระผมขออนุญาตท่านประธาน อันดับแรกคือหุดหู่ใจและผิดหวังกับรัฐบาลที่ได้หยิบยกกฎหมายที่ได้ค้าง ๒๕๓ ฉบับในสมัยรัฐบาลท่านอภิสิทธิ์มาบรรจุไว้ในระเบียบวาระเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาวันนี้เพียง ๒๔ ฉบับ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านคงจะทราบครับว่าการทำกฎหมายกระบวนการการทำกฎหมาย ๑. ต้องผ่านคณะกรรมการได้มีการพิจารณาใช้ระยะเวลาเท่าไร ใช้งบประมาณของรัฐไปเท่าไร ๒๕๓ ฉบับที่รัฐบาลไม่ได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาทำให้รัฐสูญเสียบประมาณไปอีกจำนวนเท่าไร วันนี้ต้องกลับมาพิจารณาใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้รัฐบาล

ยื่นยันแค่ ๒๔ ฉบับ ถามว่ากฎหมายอีก ๒๙๓ ฉบับนี้รัฐบาลก่อนหน้าที่ได้ทำไว้มันไม่มี
 ความหมายอะไรเลยหรือ หรือว่าเป็นเพราะกฎหมายที่ทำมาโดยมือของรัฐบาลของ
 พรรคประชาธิปัตย์ภายใต้การนำของท่านอภิสิทธิ์ รัฐบาลนี้ถึงไม่หยิบยกขึ้นมาพิจารณา
 สิ่งเหล่านี้ครับที่เราเป็นสมาชิกในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่มีความหุดหู่ใจและละเอียดใจกับ
 ความคิด ถ้าใช้ความคิดในกรอบความคิดของตัวเองไปวางกรอบในการวางนโยบายในการที่
 จะนำกฎหมายให้เป็นไปตามทิศทางของตัวเอง กระผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับว่า
 กฎหมายทั้งหมดนี้ในการร่างกฎหมายถ้าผ่านกระบวนการของคณะกรรมการธิการจะมี
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสัดส่วนของพรรคฝ่ายค้านและรัฐบาล ก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรอยู่ในสถานะนี้ครับ ช่วยกันพิจารณา บางส่วนก็ต้องผ่านจากการขอความคิดเห็นจาก
 ภาคประชาชน ใช้กระบวนการในการไปทำประชาพิจารณ์ ไปพูดคุยในพื้นที่ในภาคประชาชน
 ใช้งบประมาณไปเท่าไร วันนีรัฐบาลถ้ากลับไปทำลายงบประมาณที่ได้ทำไว้ก่อนหน้าแล้ว
 แล้วก็ต้องขึ้นมาพิจารณาใหม่อีก เพียงแต่ว่าต้องการว่ากฎหมายที่จะผ่านคือต้องผ่านในมือ
 ของตัวเองและตัวเองเป็นผู้เสนอ อันนี้กรอบความคิดที่สมาชิกรัฐสภาอย่างกระผมสามารถ
 ที่จะแสดงความคิดเห็นว่ามันเป็นอย่างนี้ใช่หรือไม่ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ พร้อมกับ ๒๙๓ ฉบับ ที่ไม่ได้หยิบยื่นขึ้นมาเนะครับ มันมี ๒ ฉบับ
 ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกกระผมซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและในฐานะสมาชิกรัฐสภา
 ได้นำเสนอกฎหมายอยู่ ๒ ฉบับ ที่รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณา นั่นคือ
 พระราชบัญญัติอาหารฮาลาล ผมขออนุญาตลงลึกนิดเดียวครับ พระราชบัญญัติเรื่อง
 กฎหมายฮาลาล ประเด็นมันก็คือว่าหลักการและเหตุผลที่มีความจำเป็นต้องเสนอกฎหมาย
 อาหารฮาลาล เพราะว่าวันนี้ประชากรซึ่งเป็นมุสลิมอยู่ในประเทศนี้มีจำนวนหลายสิบล้านคน
 หลายล้านคน มันมีอยู่ช่วงหนึ่งครับท่านประธาน มีการนำบรรจุอาหารที่ไม่ฮาลาล
 ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการศาสนาอิสลาม มีเนื้อสุกรไปเจือปนในอาหาร ทำให้มีผลกระทบต่อ
 พี่น้องมุสลิมในประเทศ และยังไม่มีความหมายอะไรเลยที่ไปควบคุม จะสามารถเอาความผิดกับ
 ผู้ที่ได้กระทำในลักษณะที่ผิดบทบัญญัติด้านศาสนา ที่สำคัญที่สุดก็คือวันนี้อาหารฮาลาล
 ในประเทศไทยนำสู่โลกสากล ซึ่งเป็นโลกมุสลิม ๑,๖๐๐ ล้านคน พอทราบว่าอาหารฮาลาล
 ในประเทศไทยมันมีสิ่งเจือปนโดยมีเนื้อสุกรอยู่ในอาหารทำให้ต่างประเทศหลายประเทศ
 ไม่มีความเชื่อมั่นต่ออาหารฮาลาลในประเทศไทย เลยไม่สั่งอาหารฮาลาลจากประเทศไทย
 นี่มีผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ ในรายละเอียดผมจะไม่ลงลึกไปมากกว่านี้ แต่ผมอยากจะถาม
 ประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ขอทราบเหตุผลพระราชบัญญัติว่าด้วยอาหารฮาลาลมีเหตุผล
 อะไรที่ท่านไม่หยิบยกขึ้นมา และอีกหนึ่งกฎหมายคือกฎหมายชะกาต กฎหมายชะกาต
 ในความหมายชะกาตก็คือ การที่ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะต้องมีการบริจาคทานประจำปี
 หมายถึงทรัพย์สินส่วนหนึ่งซึ่งมุสลิมจะต้องจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิที่จะได้รับเมื่อครบรอบปี
 ในความหมายก็คือ ในประเทศไทยประชากรซึ่งเป็นมุสลิมอยู่ในประเทศไทยจะต้องเสียภาษี
 เป็นภาษีปกติและเงินชะกาต เงินชะกาตในหลักการก็คือว่าถ้ามีกฎหมายว่าด้วยชะกาต
 ก็หมายถึงว่ากระบวนการในการจัดการเงินภาษีจากเงินชะกาตจากพี่น้องมุสลิมจะสามารถ
 ควบคุมและดูแลเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ซึ่งกฎหมายนี้ก็ยังไม่มีการปฏิบัติ
 ในประเทศที่มีมุสลิมประชากรทั่วโลกเขาจะมีกฎหมายเหล่านี้ใช้ในการควบคุม แล้วก็ให้
 สอดคล้องว่าด้วยกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่ด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ
 พระราชบัญญัติชะกาต ผมจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังทางรัฐบาลว่าหลักใหญ่อยู่ ๘ ประการ
 ที่ผู้ที่มีสิทธิที่จะได้รับ ก็เข้าในหลักเกณฑ์ทั่วไปละครับ ผู้ที่จะได้รับสิทธิเงินชะกาต
 ๘ ประเด็น แต่ผมจะพูดสั้น ๆ คนที่มีสิทธิที่จะได้รับคือ ผู้ยากจน ผู้เดินทางไกล ผู้กำพร้า
 สร้างศาสนสถาน ก็หมายถึงว่าในประเทศนี้เราจะต้องมีเงินทุนส่วนหนึ่งจากชะกาตนี้มาช่วย

๙๑

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ครุณี ๔๕/๒

ในทางรัฐบาลด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตถามผ่านไประบบว่า
ขอทราบเหตุผลร่างกฎหมาย ๒ ฉบับที่กระผมได้เรียนต่อท่านประธาน ขอทราบเหตุผลว่า
เป็นเหตุผลเพราะอะไรที่ท่านไม่นำขึ้นมาพิจารณาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

- ๔๖/๑

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้ชี้แจงกับท่านผู้ทรงเกียรติที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ได้ฝากข้อสังเกตต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผมกราบเรียนว่ากฎหมายที่ค้างจากการพิจารณาในรัฐสภาสมัยที่แล้วมีอยู่ทั้งหมด ๒๙๓ ฉบับ รัฐบาลให้ความสำคัญได้ศึกษาโดยละเอียดในแต่ละฉบับ การที่เราจะนำกฎหมายกลับมาหรือว่ายืนยันร่างกฎหมายดังกล่าว นั้น รัฐบาลจะคำนึงถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับประเทศชาติและประชาชนเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกฎหมายที่ยืนยันมานั้น ๒๔ ฉบับ ซึ่งผมได้กราบเรียนไปแล้ว ผมคงจะไม่ใช้เวลาในตรงนี้อีกนะครับ แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ขอกราบเรียนเพิ่มเติมก็คือ กฎหมายที่เสนอโดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นกฎหมายที่รัฐบาลให้ความสำคัญที่สุด เนื่องจากเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมโดยตรงของประชาชน ประชาชน ๑๐,๐๐๐ คนที่ลงลายมือชื่อมานั้นเป็นเครื่องหมายสัญลักษณ์ที่ชัดเจนว่าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่สนใจและมีปัญหาหรือความเดือดร้อนที่ต้องการให้มีกฎหมายฉบับนั้น ถ้ารัฐบาลไม่ให้การยืนยันกฎหมายที่ประชาชนเสนอจะทำความลำบากให้กับประชาชนกลุ่มนั้นในการจะเสนอใหม่เป็นอย่างยิ่ง การไปรวบรวมรายชื่อผู้เสนอกฎหมายถึง ๑๐,๐๐๐ คน เป็นเรื่องที่รัฐบาลมองเห็นว่าสิ่งนั้นเป็นความยากลำบาก ดังนั้นกฎหมายทั้ง ๙ ฉบับที่ประชาชนเสนอรัฐบาล คณะรัฐมนตรีจึงรับไว้ทั้งหมดนำมายืนยันเพื่อที่จะดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายในรัฐสภาต่อไป

ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนกฎหมายที่ไม่ได้ยืนยันมาทั้งหมด ๒๖๙ ฉบับ ๒๖๙ ฉบับเป็นกฎหมายที่ผ่านวาระที่หนึ่ง ๙ ฉบับ ใน ๙ ฉบับนี้รัฐบาลก็ได้พิจารณาเป็นรายฉบับเลยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีการอภิปรายกันในวันนี้ว่าทำไมไม่ยืนยันกฎหมายบางฉบับ เช่น ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการที่ดินสงวนหวงห้ามของรัฐ พ.ศ. .... ผมกราบเรียนว่ารัฐบาลชุดนี้มีนโยบายชัดเจนว่าจะดำเนินการในเรื่องจัดหาที่ดินทำกินให้กับประชาชนผู้ยากไร้ รัฐบาลมีนโยบายชัดเจน ซึ่งกระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในเรื่องของการจัดหาที่ดินทำกินนั้นเป็นนโยบายหลัก ซึ่งรัฐบาลมองเห็นว่ากฎหมายที่เสนอมานั้นได้ผ่านการพิจารณาในหลายขั้นตอน แต่ก็ยังมีบางสิ่งบางอย่างที่ยังจะต้องเพิ่มเติมเพื่อที่จะให้ครอบคลุมได้กว้างขวางมากขึ้น ดังนั้นกฎหมายการบริหารจัดการที่ดินสงวนหวงห้ามของรัฐ พ.ศ. .... รัฐบาลรับไปเพื่อที่จะไปปรับปรุงแก้ไขในรายละเอียดให้ครอบคลุม

๙๓

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๔๖/๒

เพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งที่เราได้เห็นจุดในบางจุดในกฎหมายฉบับดังกล่าว และจะ
เสนอกลับเข้ามาโดยเร็ว ร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. .... ก็เป็น
ร่างพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่งที่มองเห็นความสำคัญ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดชัดเจนว่าให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการชุมนุม
แต่กฎหมายที่เสนอมานั้นที่รัฐบาลไม่ยืนยันนั้นยังมีบางส่วนบางอย่างที่มองแล้วเหมือนกับว่า
เป็นการควบคุม เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากเกินไป เพราะฉะนั้นรัฐบาล
จะนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้ใช้สิทธิเสรีภาพ
ในการชุมนุมได้พอเหมาะ กับสถานการณ์ปัจจุบัน

- ๔๗/๑

สำหรับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ก็กราบเรียนว่า ยังมีบางสิ่งที่ยังไม่ครอบคลุม เช่นเดียวกับกับร่าง พ.ร.บ. จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. .... ร่าง พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... ซึ่งทั้ง ๓ เรื่องรัฐบาลให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แต่ยังมีบางสิ่งบางอย่างที่รัฐบาลเห็นว่าควรที่จะเพิ่มเติมในหลักการ จึงนำกลับไปพิจารณาใหม่

สำหรับร่าง พ.ร.บ. องค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ผมกราบเรียนว่าในเรื่องสิ่งแวดล้อมปัจจุบันเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อมวลชน มวลมนุษย์ในโลกเราเป็นอย่างยิ่ง ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่ง ที่ประสบปัญหา ดังนั้นในเรื่องนี้รัฐบาลได้มีนโยบายชัดเจนว่าจะต้องมีกฎหมายที่เอื้ออำนวยประโยชน์ในด้านการลงทุนในด้านชีวิตสุขภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นจึงนำกฎหมายฉบับนี้กลับไปปรับปรุงพิจารณา และจะดำเนินการเสนอเข้ามาโดยเร็ว

สำหรับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... ฉบับนี้ ผมกราบเรียนว่ารัฐบาลก่อนที่จะนำมายืนยันนั้น ได้ถามความเห็นไปยังหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ กฎหมายฉบับนี้เสนอโดยศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ยืนยันครับ ในเมื่อผู้ที่เสนอกฎหมายไม่ยืนยันเราก็จึงไม่ยืนยันเข้ามา เพราะว่าคงจะมีการปรับปรุงในส่วน of ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อจะได้เสนอเข้ามาใหม่

ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างเสนอโดย ส.ส. ๑๖๗ ฉบับ ๑๖๗ ฉบับนี้ รัฐบาลได้มองเห็นว่า ส.ส. บางส่วนก็เลือกตั้งชนะเข้ามาในสมัยนี้ บางส่วนก็เป็นผู้เสนอกฎหมายแต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ไม่ได้กลับเข้ามาเป็น ส.ส. ในสมัยนี้ อย่างไรก็ตามความคิดเห็นต่าง ๆ ของ ส.ส. ผู้เสนอกฎหมายนั้นอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปสำหรับผู้ที่ได้เข้ามาในสมัยนี้ และท่านเองเป็นผู้ที่มีโอกาสที่จะเสนอกฎหมายเข้ามาได้ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความล่าช้าแต่ประการใด เพราะว่า ส.ส. นั้นสามารถที่จะเสนอกฎหมายได้อยู่แล้วนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ มีกฎหมายที่เสนอโดย ครม. ๙๓ ฉบับ ๙๓ ฉบับนั้น รัฐบาลได้ศึกษาโดยละเอียดแล้วก็อาจจะส่งไปให้หน่วยงานที่เป็นต้นเรื่องได้ทำการศึกษาระเอียดและปรับปรุงเพื่อนำเสนอต่อไป ผมกราบเรียนว่าในส่วนนี้ท่านสมาชิกคงไม่ต้องกังวลครับว่าจะทำให้เกิดความล่าช้า สำหรับการเสนอกฎหมายเข้ามาในครั้งนี้ยืนยันมานั้น หลายคนบอกว่ายืนยันมาช้า ความจริงไม่ช้าครับ รัฐบาลเสนอเข้ามาตั้งแต่วันที่ ๒๘ ส่งถึงรัฐสภาตั้งแต่

วันที่ ๒๘ เดือนกันยายน ตามกรอบของเวลาที่กำหนด แต่ว่าเนื่องจากปัญหาหลาย ๆ อย่าง ซึ่งเราก็อารบกันดีครับ จึงได้มีการพิจารณาในวันนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ มีกฎหมายบางฉบับที่มีการพูดถึง ผมต้องขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความสนใจกับกฎหมายดังกล่าว นั้น เช่น ร่างพระราชบัญญัติจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... หรือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รัฐบาลชุดนี้โดยท่านนายกรัฐมนตรีมีความเป็นห่วงเป็นใยเป็นอย่างยิ่งในเรื่องของคนพิการและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ มีนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องคนพิการนั้นในข้อ ๔.๓.๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ผมขออนุญาตได้นำมากราบเรียนครับว่า รัฐบาลสนับสนุนโครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและผู้พิการ เพื่อดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยให้ได้เข้าถึงการบริการอย่างมีศักดิ์ศรี มีคุณภาพ เป็นธรรม รวมทั้งให้มีระบบฟื้นฟูสุขภาพในชุมชนจัดการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพผ่านสื่อแขนงต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ จะเห็นได้ว่าชัดเจนครับ -----

รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ทอดทิ้งคนพิการ รัฐบาลเอาใจใส่คนพิการ แต่กฎหมายที่มีอยู่นั้น ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ยังไม่ครอบคลุม รัฐบาลชุดนี้จะเพิ่มเติมให้สมบูรณ์แบบ และจะเสนอกลับเข้ามาโดยเร็วครับ

สำหรับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปและพัฒนากระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. .... ก็เช่นเดียวกันครับ กฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลชุดนี้ทราบดีว่า กฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญต่อกระบวนการยุติธรรมของประเทศมาก รัฐบาลได้มีนโยบาย ชัดเจนเกี่ยวกับกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ข้อ ๘.๒.๑ ขออนุญาตได้นำเรียน ท่านสมาชิกครับว่ารัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ทั้งระบบให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย เท้าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับหลักนิติธรรม เร่งรัดจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ที่ดำเนินการโดยอิสระตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ รวมถึงสนับสนุนคณะกรรมการปฏิรูป กฎหมายและองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้สามารถดำเนินการ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้อย่างเป็นรูปธรรมครับ ท่านคงสบายใจว่ารัฐบาลชุดนี้ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง และจะดำเนินการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายดังกล่าวเพื่อที่จะนำเสนอกลับเข้ามาให้ครอบคลุมได้มากยิ่งขึ้น

ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายเกี่ยวกับองค์กรอิสลามทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นร่าง พ.ร.บ. อาหารฮาลาล พ.ศ. .... พ.ร.บ. กิจการฮัจญ์ พ.ศ. .... พ.ร.บ. อิสลามว่าด้วย ครอบครั้ว มรดก และวิธีพิจารณาคดี พ.ศ. .... นั้น รัฐบาลได้ศึกษาในเรื่องดังกล่าว และจะ ปรับปรุงแก้ไขในหลักการหลาย ๆ อย่างเพื่อที่จะให้ครอบคลุมและจะนำเสนอกลับเข้ามาอีก ครั้งหนึ่ง

สำหรับร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางเพศ พ.ศ. .... ซึ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็เป็นห่วงเป็นใย รัฐบาลทราบเรียนว่าในเรื่องนี้กฎหมายฉบับนี้ ก็จะมีการปรับปรุงแก้ไขและจะนำเสนอกลับเข้ามาในไม่ช้านี้ครับ ร่าง พ.ร.บ. การยาง แห่งประเทศไทย พ.ศ. .... รัฐบาลนี้มองเห็นว่าเรื่องอย่างนั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ กำลัง ศึกษา เพราะว่าขณะนี้ปัญหาเรื่องยางพาราคงจะต้องปรับปรุง ทั้งในเรื่องของการปรับปรุง คุณภาพของยาง ทั้งเรื่องราคา ทั้งเรื่องต่าง ๆ ซึ่งผู้ปลูกต่าง ๆ ก็มีปัญหา รัฐบาลมองว่าเรื่องนี้

จำเป็นจะต้องครอบคลุมจึงนำกลับไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขและจะเสนอกลับเข้ามาอีกนะครับ
เรื่อง พ.ร.บ. การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ....

ท่านประธานที่เคารพครับ ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเป็นการกำหนดให้การกระทำความผิดของเจ้าพนักงานไม่มีอายุความ เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แต่ยังมีบางสิ่งบางอย่างที่รัฐบาลต้องการที่จะให้ครอบคลุมมากกว่านี้ และจะนำเสนอเข้ามาเพื่อให้ครอบคลุม เพราะรัฐบาลต้องการที่จะป้องกันปราบปรามปัญหา การทุจริตและประพฤติมิชอบต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับหลาย ๆ ท่านที่ได้เสนอกฎหมายมานั้น ได้เสนอข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตมานั้น รัฐบาลขอน้อมรับไปเพื่อจะพิจารณา ยังมีกฎหมาย อีกหลายฉบับที่ผมไม่ได้กล่าวถึง แต่รัฐบาลจะนำไปปรับปรุงแก้ไข นำไปสอบถามกับองค์กร ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะทำร่าง พ.ร.บ. กฎหมายดังกล่าวให้สมบูรณ์แบบและนำกลับเข้ามา พิจารณาโดยเร็ว รัฐบาลขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกให้ช่วยพิจารณาให้การยอมรับ กฎหมาย ๒๔ ฉบับ ที่รัฐบาลได้ยืนยันกลับมาในครั้งนี้ เพื่อที่จะได้นำไปดำเนินการ ตามขั้นตอน ส่วนการเร่งรัดต่าง ๆ หลายท่านบอกว่าอยากจะให้ฉบับนั้นฉบับนี้ขึ้นมาก่อน ก็คงจะอยู่นอกเหนือกรอบอำนาจของรัฐบาล น่าจะเป็นเรื่องของรัฐสภานะครับ แต่รัฐบาล ยืนยันว่ารัฐบาลจะให้ความร่วมมือในสิ่งที่เป็นกรอบอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนา กฎหมายดังกล่าว ในการดำเนินการดังกล่าวครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอหารือปิดอภิปรายนะครับ
ท่านอภิชาตนิตหนึ่งครับ เชิญครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษชฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ ผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษชฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องกราบขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒๔ ฉบับ ที่เราจะต้องยืนยันให้ความเห็นชอบนะครับ แต่ผมมีประเด็นฝากท่านประธาน นิดเดียวผ่านไปถึงรัฐบาลก็คือ กรณีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ในสมัยประชุมหน้า จะมีกฎหมายที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้นำเสนอแล้วก็ เป็นกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ซึ่งจะต้องผ่านการรับรองจากนายกรัฐมนตรี กราบเรียนท่านประธานว่า อยากจะขอความกรุณาให้รัฐบาลพิจารณากฎหมายเหล่านั้นแล้วให้การรับรองโดยเร็ว เนื่องจากว่ากฎหมายทั้ง ๒๔ ฉบับที่รัฐบาลเสนอมา แล้วก็เข้าใจว่าจะต้องเข้าสู่การพิจารณา ของสภาในวาระแรก ๆ ล้วนแล้วแต่เป็นกฎหมายที่เสนอโดย ๑. ภาคประชาชน ๒. โดยองค์กรอิสระ และ ๓. โดยภาคราชการ แต่ว่ากฎหมายของผู้แทนราษฎรไม่มีเลย เนื่องจากว่าติดขัดค้างอยู่กับการที่นายกรัฐมนตรียังไม่ได้ให้การรับรอง เนื่องจากเป็น กฎหมายการเงิน ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไปด้วยนะครับว่าขอให้เร่งรัดเรื่องนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ หากหรือ ปิดการอภิปรายนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ปิดการอภิปรายครับ ผมขอมติเลยนะครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิก ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอก เข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ ท่านสมาชิกครับ ก่อนลงมติผม **ขออนุญาตตรวจสอบ องค์ประชุมก่อนนะครับ** เชิญสมาชิกใช้สิทธิแสดงตนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

นวพร ๕๐/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีท่านใดไม่เรียบร้อยไหมครับ
กรุณายกมือเลยครับ ถ้าไม่เรียบร้อยครับ เรียบร้อยนะครับ ท่านเครือข่ายคนไทยรักถิ่น
ก็นั่งลุ้นอยู่ข้างบนหลายชั่วโมงเลยครับ เรียบร้อยนะครับ ส่งผลครับ ผู้เข้าประชุม ๕๑๔ ท่าน
ครบองค์ประชุมครับ

ผมขอมติเลยนะครับ ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้เลยครับ
ท่านใดเห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ครับ ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีใครยังไม่ใช้สิทธิไหมครับ
เรียปร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลได้เลยครับ มติครับ เห็นด้วย ๕๑๑ ท่านครับ
ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบครับ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทั้ง ๒๔ ฉบับต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ วรรคสอง ตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอนะครับ

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นวพร ๕๐/๓

ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตครับ

เรื่องด่วนที่ ๒ พิธีสารฉบับที่สอง เพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้ง

เขตการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐอินเดีย (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีเรื่องด่วนทำนองเดียวกันครับ คือเรื่องด่วนที่ ๓ และเรื่องด่วนที่ ๕

ผมขออนุญาตเอามารวมพิจารณานะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่น
นะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามนี้นะครับ ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยนะครับ
เรื่องด่วนที่ ๒ ครับ

๑๐๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

นวพร ๕๐/๔

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม
นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
ขอเสนอพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย
ให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังมีรายละเอียดเรื่องเดิมปรากฏอยู่ในเอกสาร
ประกอบการพิจารณา โดยมีสาระสำคัญของพิธีสารฉบับที่สอง สรุปได้ดังนี้

การจัดทำพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้ง
เขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย เป็นผลสืบเนื่องจากไทยและอินเดียได้เคยลงนามกรอบความตกลง
ว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๖ และได้ลงนามพิธีสาร
แก้ไขกรอบความตกลงดังกล่าวเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๗ -----

- ๕๑/๑

เพื่อจัดทำรายการสินค้าเร่งลดภาษี จำนวน ๘๒ รายการ ครอบคลุมสินค้า เช่น เงานะ มังคุด ทุเรียน ลำไย อาหารทะเลแปรรูป สิ่งของทำด้วยเหล็ก เม็ดพลาสติก กระจุกเกียร์ เครื่องปรับอากาศ เป็นต้น โดยได้มีการลดภาษีศุลกากรของสินค้านี้ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ เป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม ภายใต้อุปทานกฏถิ่นกำเนิดสินค้าชั่วคราว สำหรับรายการสินค้าเร่งลดภาษีทั้ง ๘๒ รายการ ไม่ได้มีถ้อยคำรับรองการส่งซื้อสินค้าที่ออกโดยประเทศที่สามที่มีใช้ภาษี หรือที่เรียกว่า เจริต คันทรี อินวอยซิ่ง (Third Country Invoicing) ทำให้การซื้อขายสินค้าเร่งลดภาษีผ่านประเทศที่สามไม่สามารถได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรได้ ผู้นำเข้าจึงต้องเสียภาษีนำเข้าทั่วไปที่อัตราปกติ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงมีการจัดทำพิธีสารฉบับที่สองนี้ขึ้น ซึ่งเป็นการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่ให้คณะกรรมการการเจรจาการค้าไทย-อินเดีย ซึ่งมีกระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงานหลักดำเนินการจัดทำพิธีสารและจัดทำกรอบการเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย โดยคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกรอบการเจรจาไปเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ และรัฐสภาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจา เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔

ต่อมาเดือนกันยายน ๒๕๕๔ ไทยและอินเดียได้สรุปผลการเจรจาจัดทำพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย โดยพิธีสารฉบับที่สองมีรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหา ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. การเพิ่มระเบียบพิธีปฏิบัติให้รองรับการซื้อขายผ่านประเทศที่สามหรือเจริญ คันทรี อินวอยซิ่ง สำหรับสินค้ากลุ่มเร่งลดภาษี แต่จะไม่มีผลย้อนหลังไปก่อนที่พิธีสารฉบับที่สองจะมีผลบังคับใช้

๒. การเพิ่มรายการสินค้าคู่เย็น ๒ ประตุ พิกัด ๘๔๑๘.๑๐ ไว้ในรายการเร่งลดภาษี โดยไทยและอินเดียจะลดภาษีศุลกากรของสินค้านี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป อย่างไรก็ตาม วันที่พิธีสารฉบับที่สองมีผลใช้บังคับ รายการพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าจะใช้เกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากรระดับ ๖ หลัก ควบคู่กับสัดส่วนมูลค่าเพิ่มในประเทศร้อยละ ๔๐

ทั้งนี้ การเพิ่มระเบียบพิธีปฏิบัติให้รองรับการซื้อขายผ่านประเทศที่สามหรือเจริญ คันทรี อินวอยซิ่ง จะส่งผลให้การซื้อขายสินค้าเร่งลดภาษีผ่านประเทศที่สามนั้นได้รับสิทธิยกเว้นภาษีศุลกากร โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้า วัตถุดิบ หรือชิ้นส่วนจากประเทศอื่น

เพื่อนำมาประกอบหรือผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปในประเทศไทย ทำให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้า
ถูกลง ส่งผลต่อความได้เปรียบในการแข่งขันในด้านราคาของผู้ประกอบการในประเทศ
รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งอื่น ๆ ในตลาดส่งออกของไทย

สำหรับรายการสินค้าตู้เย็น ๒ ประตู พิกัด ๘๔๑๘.๑๐ ปัจจุบันอินเดีย
เก็บภาษีนำเข้าทั่วไปในอัตราร้อยละ ๑๐ และไทยเก็บภาษีนำเข้าทั่วไปในอัตราร้อยละ ๓๐
ทั้งนี้ การเพิ่มรายการสินค้าดังกล่าวไว้ในรายการเร่งลดภาษีจะส่งผลให้ไทย-อินเดีย สามารถ
ลดภาษีศุลกากรสินค้าดังกล่าวเป็นร้อยละ ๐ ทั้งนี้ที่พิธีสารฉบับที่สองนั้นมีผลบังคับใช้

เมื่อพิจารณาตลาดสินค้าตู้เย็นในอินเดีย จะพบว่ามีความต้องการ
สูงมากและมีกำลังซื้อมหาศาล การดำเนินการลดภาษีศุลกากรสินค้าดังกล่าวนี้ จะทำให้
ไทยได้รับประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น เป็นเครื่องมือที่จะผลักดันให้ไทยสามารถขยายการส่งออก
สินค้าตู้เย็นสู่อินเดีย และสามารถที่จะครองส่วนแบ่งตลาดในอินเดียมากขึ้น รวมทั้งได้เปรียบ
คู่แข่งจากประเทศอื่น ๆ

เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐
มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้หนังสือใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
หรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรือ
งบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา กระผม
จึงขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาให้ความเห็นชอบพิธีสารฉบับที่สอง เพื่อแก้ไขกรอบ
ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย ที่นำเสนอนี้ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขอความร่วมมือช่วยอยู่ น่าจะใช้เวลาไม่มากนักครับ ช่วยอยู่เพื่อลงมติด้วยนะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ เรื่องด่วนที่ ๓ เรื่องด่วนที่ ๕ ต่อเลยครับ

เรื่องด่วนที่ ๓ หนังสือสัญญาเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา รวม ๓ ฉบับ

นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอเสนอให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยกับ สาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีทางการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และพิธีสารเพิ่มเติมระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้า สินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าต่อรัฐสภา จำนวน ๒ ฉบับ และร่างกรอบเจรจา ความตกลงการค้าเสรีไทย-เปรู สำหรับการขยายการเจรจาจัดทำความตกลงทางการค้าเสรี ไทย-เปรู ครอบคลุมการเปิดเสรีการค้าสินค้าส่วนที่เหลือรวมทั้งการค้าบริการและการลงทุน โดยมีความเป็นมา สำคัญของพิธีสารและร่างกรอบการเจรจา สรุปได้ดังนี้

ไทยและเปรูได้ลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นหรือเฟรมเวิร์ค อะกรีเมนต์ ออน โคลสเซอร์ (Framework Agreement on Closer Economic Partnership) เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ครอบคลุมเรื่องของการเปิดเสรี การค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน การอำนวยความสะดวกทางการค้าและความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ในระหว่างปี ๒๕๔๘-๒๕๔๙ ไทยและเปรูได้จัดทำ พิธีสาร ๒ ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ ๑ พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิด เสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ลงนามเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ มีสาระสำคัญคือ การเร่งลดภาษีและยกเลิกภาษีก่อนบางส่วน คิดเป็นร้อยละ ๗๐ ของจำนวนสินค้าทั้งหมด

ฉบับที่ ๒ พิธีสารเพิ่มเติมระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู เพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ลงนามเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ มีสาระสำคัญคือ การกำหนดกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดเฉพาะรายสินค้า

ซึ่งพิธีสารทั้ง ๒ ฉบับได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้มีการลงนามร่วมกับเปรู เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ และวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ตามลำดับ แต่ไม่ได้มีการใช้บังคับ ต่อมา มีการแก้ไขปรับปรุงโดยจัดทำพิธีสารเพิ่มเติมอีก ๒ ฉบับ ซึ่งพิธีสารเพิ่มเติมทั้ง ๒ ฉบับนั้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

บัดนี้ การแก้ไขปรับปรุงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อให้การดำเนินการเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างไทย-เปรู มีผลบังคับใช้ ดังนั้น ทางกระทรวงพาณิชย์จึงได้นำเสนอพิธีสาร ๒ ฉบับเดิมที่กำหนดเร่งลด เลิกภาษี และกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า รวมทั้งพิธีสารเพิ่มเติมอีก ๒ ฉบับ ตามรายละเอียดปรากฏในระเบียบวาระการประชุมวันนี้ ซึ่งพิธีสารดังกล่าวนั้นเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ และได้รับความเห็นชอบให้นำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการเพื่ออนุมัติพิธีสารทั้ง ๔ ฉบับให้มีผลบังคับใช้ในคราวเดียวกันต่อไป

สำหรับร่างกรอบการเจรจาการตกลงการค้าเสรีไทย-เปรู รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทยและเปรูนั้นได้หารือทวิภาคีเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเห็นชอบที่จะเจรจาต่อในส่วนที่เหลือ -----

ก็คือการเปิดตลาดสินค้าอีกร้อยละ ๓๐ ของจำนวนสินค้าทั้งหมด รวมทั้งการค้าบริการ และการลงทุน ตลอดจนความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบความตกลงการเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างไทย-เปรู

ในการนี้คณะรัฐมนตรีนั้นได้ให้ความเห็นชอบร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-เปรู ครอบคลุมการเปิดเสรีการค้าสินค้าส่วนที่เหลือ การค้าบริการ และการลงทุนแล้ว เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ และให้นำเสนอร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-เปรู ตามรายละเอียดปรากฏในระเบียบวาระการประชุมวันนี้ เพื่อเข้าสู่การพิจารณาให้ความเห็นชอบของรัฐสภาต่อไป

สาระสำคัญของร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-เปรู จะครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

การลดหรือเลิกอากรศุลกากร รวมทั้งมาตรการกีดกันและอุปสรรคทางการค้าที่มีใช้ภาชีระหว่างกัน

การปรับปรุงกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าให้สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตสินค้าของไทย

ความร่วมมือทางศุลกากรเพื่อลดและขจัดอุปสรรคทางการค้า และอำนวยความสะดวกทางการค้า

มาตรการปกป้องเพื่อคุ้มกันเศรษฐกิจภาคการผลิตภายในประเทศ และกรณีที่เกิดปัญหาด้านดุลการชำระเงิน

การเปิดเสรีภาคบริการเพื่อเปิดตลาดบริการในสาขาที่ไทยมีศักยภาพและอำนวยความสะดวกให้ผู้บริหารและบุคลากรที่มีฝีมือของไทยเข้าไปทำงานได้

การเปิดเสรีหรือลดอุปสรรคต่อการลงทุนระหว่างประเทศ

ความร่วมมือเพื่อเพิ่มการอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างกัน และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้มีระดับที่สอดคล้องกับระดับการคุ้มครองตามความตกลงขององค์การการค้าโลก และ/หรือความตกลงระหว่างประเทศที่ไทยเป็นภาคี รวมทั้งหารือในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการค้าและการลงทุนของไทย

ดังนั้นเพื่อให้พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และพิธีสารที่เกี่ยวข้องจำนวน ๔ ฉบับ สามารถเริ่มมีผลบังคับใช้ได้ภายในช่วงต้นปี ๒๕๕๕ ตลอดจนเพื่อให้การเจรจา

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

หทัยกาญจน์ ๕๓/๒

จัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-เปรู ในส่วนการค้าสินค้าที่เหลืออีกร้อยละ ๓๐ ของจำนวนสินค้าทั้งหมด รวมถึงการค้าบริการ การลงทุน ซึ่งเป็นไปตามกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรูที่ได้ลงนาม เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๖ รวมทั้งเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ ววรรคสองและวรรคสาม กระผมจึงขอเสนอให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบเอกสารดังกล่าวที่นำเสนอมา

ท่านประธาน ผมขออนุญาตเสนอ เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ผม นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอเสนอให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องกรอบการเจรจาต่อเนื่องภายใต้ความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่น สำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจหรือเจเทปป้า (JTEPA) ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินการเจรจาต่อเนื่อง รวมทั้งการขยายความสัมพันธ์และอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและญี่ปุ่น

เจเทปป้าเป็นความตกลงการค้าเสรีระดับทวิภาคีหรือเอฟทีเอ (FTA) ของไทย ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีสาระครอบคลุมรอบด้านทั้งการเปิดเสรีทางการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เจเทปป้าได้ช่วยขยายปริมาณการค้าและการลงทุนระหว่างไทยกับญี่ปุ่น ส่งผลให้ปริมาณการค้ารวมของ ๒ ประเทศเพิ่มมูลค่าขึ้นกว่าร้อยละ ๓๔ จากเดิมในช่วงปี ๒๕๔๖-๒๕๔๙ มีค่าเฉลี่ยที่ ๓๗,๐๙๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นเป็นมูลค่าเฉลี่ย ๔๙,๗๘๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓ เจเทปป้ามีข้อกำหนดให้ไทยและญี่ปุ่นต้องเจรจาต่อในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

จงถนอม ๕๔/๑

๑. การค้าสินค้า ได้แก่ การยกเลิกอากรศุลกากรสำหรับสินค้าที่ต้องมีการเจรจาบทวน ซึ่งกำหนดให้ดำเนินการในปี ๒๕๕๕ และการทบทวนข้อบทเรื่องการค้าสินค้า ซึ่งกำหนดให้ดำเนินการในปี ๒๕๖๐ หรือปีก่อนหน้าหากไทยและญี่ปุ่นเห็นชอบร่วมกัน

๒. การค้าบริการ ได้แก่ การหารือเพื่อเจรจาจัดทำมาตรการปกป้องผูกฉืน และการทบทวนข้อบทเรื่องการค้าบริการซึ่งกำหนดให้ดำเนินการในปี ๒๕๕๕

๓. การลงทุน ได้แก่ การทบทวนข้อบทเรื่องการลงทุน ซึ่งกำหนดให้ดำเนินการในปี ๒๕๕๕

ในอดีตนั้นรัฐบาลโดยกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้รับผิดชอบ เจเทปป่า และต่อมาได้ถ่ายโอนงานมายังกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งนับตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓ กระทรวงพาณิชย์นั้นได้ดำเนินการให้ข้อมูลผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ข่าวประชาสัมพันธ์ สื่อทางอินเทอร์เน็ตและจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับสาระสำคัญของความตกลง ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการใช้สิทธิประโยชน์ แนวทางการดำเนินการเจรจาต่อเนื่องตามพันธกรณีต่าง ๆ หรือประเด็นที่ไทยและญี่ปุ่นต้องแก้ไขปรับปรุง เพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการใช้ประโยชน์จากความตกลงเพื่อจัดทำเป็นกรอบเจรจาต่อเนื่องภายใต้เจเทปป่า ซึ่งมีสาระครอบคลุมการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและญี่ปุ่น

ท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ในการจัดทำกรอบการเจรจาต่อเนื่องภายใต้เจเทปป่านี้ นอกเหนือจากการดำเนินการตามที่กล่าวมาแล้ว รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ได้มอบหมายให้สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์หรือนิรุตทำการศึกษาถึงผลประโยชน์และผลกระทบจากการจัดทำเจเทปป่าและการเจรจาต่อเนื่องในอนาคต รวมทั้งข้อเสนอแนะในการเจรจาและมาตรการรองรับในการปรับตัวทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อให้ผู้ประกอบการและประชาชนนั้นสามารถใช้ประโยชน์จากความตกลงนี้ได้อย่างเต็มที่ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ ในช่วงที่ผ่านมาทั้งไทยและญี่ปุ่นต่างประสบปัญหาภัยธรรมชาติอย่างรุนแรง สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินและขวัญกำลังใจของประชาชน เกษตรกร ภาคอุตสาหกรรมของทั้ง ๒ ประเทศ แต่ไทยและญี่ปุ่นต่างก็ได้ให้ความช่วยเหลือฉันทมิตรในฐานะหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

จกณอม ๕๔/๒

ในช่วงวิกฤติมหาอุทกภัยของไทยที่ผ่านมา นั้น ญีปุ่นได้ให้ความช่วยเหลือทั้งด้านการเงิน สิ่งของ บุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหและป้องกันน้ำท่วมอย่างเต็มที่ดังที่ทุกท่านนั้นทราบกันดี ดังนั้นการเจรจาต่อเนื่องภายใต้เจตเพป้าจึงเป็นการยืนยันถึงความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นของทั้ง ๒ ประเทศ รวมทั้งยังสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ประกอบการและนักลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทยด้วย เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม ซึ่งกำหนดให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนดำเนินการ กระผมจึงขอเสนอให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาต่อเนื่องภายใต้ความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานในการขยายความสัมพันธ์และอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับญี่ปุ่นในอนาคตต่อไป

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกุสุมาลวดี

นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กุสุมาลวดี ศิริโกมุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันมีความเห็นชอบต่อพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไข กรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐ อินเดียนะคะ

ท่านประธานคะ ไทยและอินเดียนั้นมีความสัมพันธ์ที่ดีมาช้านาน อินเดียนั้นมีแนวโน้มในการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างแข็งแกร่ง ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินเดียนั้นที่สำคัญ คือการลงทุนที่มีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๓๐ ของจีดีพีคะ อินเดียนั้นมีความก้าวหน้าในเรื่อง เศรษฐกิจสร้างสรรค์หรือเราเรียกว่า ครีเอทีฟ อีโคโนมี (Creative Economy) คะ มีตลาดอุตสาหกรรมที่เติบโตเร็วที่สุดในโลกถึง ๒๑.๑ เปอร์เซ็นต์ และใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของโลก รองจากจีนและฮ่องกง โดยเฉพาะธุรกิจสำคัญ เช่น ภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์ และการออกแบบ สินค้าแฟชั่น มีนักเรียนไทยเป็นจำนวนมากอยู่ที่บังกลอร์นะคะ

ท่านประธานคะ การขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะปัจจัยการลงทุนจากต่างประเทศส่งผลกระทบต่อการบริโภคของอินเดียนหลายด้าน ขณะที่อุปสงค์ในตลาดยังพัฒนาตามอุปทานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและจะส่งผลดีต่อการส่งออกของประเทศไทยเราด้วย ขณะนี้มีนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นชนชั้นกลางของอินเดียนได้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากขึ้น สินค้าส่งออกของไทยได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดภาษีภายใต้กรอบ ความตกลงการค้าเสรีไทยและอินเดียน และกรอบความตกลงการค้าเสรีอาเซียนอินเดียน ทำให้ สินค้าส่งออกหลายรายการมีแนวโน้มสู่ตลาดอินเดียนได้มากขึ้นคะ ขึ้นส่วนรถยนต์และ เครื่องใช้ไฟฟ้าในระยะยาว ถ้าหากมีการลงทุนในกลุ่มธุรกิจนี้ในอินเดียน สินค้าส่งออกของไทย ก็จะได้เปรียบในระยะยาวด้วย ผู้ส่งออกของไทยควรพิจารณาที่จะเข้าไปลงทุนในอินเดียน เช่น การลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมเพื่อช่วงชิงความได้เปรียบในการเจาะตลาดอินเดียน ซึ่งมี ผู้บริโภคที่มีกำลังซื้อปานกลางถึง ๓๐๐ ล้านคน จึงน่าจะเป็นโอกาสของธุรกิจไทยที่จะเติบโต โดยได้รับปัจจัยเกื้อหนุนจากการปรับปรุงนโยบายด้านการลงทุนและผ่อนผันระเบียบ มาตรการการลงทุนในหลายธุรกิจให้ได้เข้าถึงการลงทุนของนักธุรกิจไทย อินเดียน ขยาย การส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าเอฟทีเอของอินเดียนได้มากขึ้นคะ

ท่านประธานคะ เป็นที่น่าสังเกตจากข้อมูลเมื่อปี ๒๕๕๓ คะว่าไทยได้นำเข้า กลุ่มเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่ง ทองคำจากประเทศอินเดียนมากถึง ๓๑๔.๕ ล้านเหรียญสหรัฐ

๑๑๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๕๕/๒

ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยได้ส่งสินค้าประเภทเดียวกันนี้ไปยังอินเดียถึง ๒๓๖.๔ ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งน่าจะเป็นผลจากเอฟทีเอ อาเซียน อินเดีย ที่ไม่มีการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศซึ่งกันและกัน ท่านประธานที่เคารพคะ สินค้าส่งออกจากไทยที่น่าจะมีศักยภาพในตลาดอินเดียก็คือ เครื่องปรับอากาศ เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เครื่องประดับตกแต่งบ้าน เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องสำอาง อาหารสำเร็จรูป ขนมขบเคี้ยว ซอสเครื่องปรุงรสต่าง ๆ ผลไม้ซึ่งแปรรูป รวมทั้งอาหารทะเลแช่แข็งนะคะ ซึ่งจะเป็นโอกาสของพี่น้องเกษตรกรไทยที่ปลูกยาง ปลูกมันสำปะหลังที่จะได้อานิสงส์จากเรื่องที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้คะ ท่านประธานคะ ดิฉันจึงขอสนับสนุนรัฐบาลในการแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรี ระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐอินเดียของรัฐบาลด้วยคะ ขอบคุณคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านเจริญ ภัคดีวานิช และตามด้วยท่านอลงกรณ์ พลบุตร ครับ

นายเจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภา (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ผมขอสนับสนุนรัฐบาลในการทำพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ด้วยเหตุผลอยู่ ๓-๔ ประเด็น ท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานจะอ่านเอกสารหลักใหญ่อยู่ ๓-๔ ข้อ

ประการแรก ก็คือเจตนาของคู่การค้า ทั้ง ๒ ประเทศพยายามที่จะลดภาษีการค้าระหว่างคู่ภาคีเพิ่มขึ้น

ประการที่ ๒ ทั้ง ๒ ประเทศต้องการเห็นความก้าวหน้าในการเจรจาด้านการค้าระหว่างคู่ภาคี

ประการที่ ๓ ทั้ง ๒ ประเทศต้องการเร่งเปิดเสรีการค้าระหว่างคู่ภาคี

เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีก็แจ้งต่อสมาชิกรัฐสภาว่า ๗๐ เปอร์เซนต์ของสินค้าอาจจะลดหรือยกเลิกภาษี ๕๐ เปอร์เซนต์ของสินค้าอาจจะยกเลิกภาษีหรือเป็น ๐ อีก ๕ ปีข้างหน้านี่คือรัฐมนตรีได้กราบเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาให้ทราบ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเราเองมีความจำเป็นต้องหาตลาดรองในการที่จะส่งสินค้า เนื่องจากตลาดหลักของเราค่อนข้างมีปัญหา ซึ่งผมจะกราบเรียนท่านประธานครับ

ในปี ๒๕๕๔ นั้นเราตั้งเป้าว่าเราจะส่งสินค้าไปต่างประเทศเติบโตประมาณ ๑๐ เปอร์เซนต์ ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านยูเอส (US) หรือ ๖ ล้านล้านบาท แต่เนื่องจากว่าประเทศหลักนั้นหลายประเทศมีปัญหา ไม่ว่าจะญี่ปุ่นก็ตาม ซึ่งเราตั้งเป้าไว้ประมาณ ๒๑,๐๐๐ ล้านยูเอส อเมริกาประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านยูเอส อียู (EU) ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านยูเอสเหมือนกัน ๓ กลุ่มนี้มีปัญหา ท่านประธานจะติดตามข่าว อียูเองก็มีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจกระทบจากเศรษฐกิจ อเมริกาก็มีปัญหา ญี่ปุ่นก็มีปัญหาเศรษฐกิจตามที่รัฐมนตรีกราบเรียน มีเพียงจีนประเทศเดียวเท่านั้นที่ค่อนข้างมั่นคง เราตั้งเป้าไว้ประมาณ ๒๔๕,๐๐๐ ล้านยูเอส เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ รัฐบาลเองจำเป็นต้องเร่งไปสู่ตลาดอเมริกาใต้ ตลาดแอฟริกา หรือตลาดตะวันออกกลาง สำหรับอเมริกาใต้ ๑๐ เดือนที่ผ่านมาท่านประธานครับ เราสามารถส่งสินค้าไปได้ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านยูเอส ใน ๔-๕ ประเทศก็คือ เปรู ชิลี แล้วก็โบลิเวีย เอกวาดอร์ ๔ ประเทศนี้เราสามารถส่งไปได้ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านยูเอส จะเห็นได้ว่ามีโอกาสเติบโตอีกมาก แล้วประกอบกับทั้ง ๒ ประเทศ ก็คือทั้งเปรู แล้วก็ทั้งไทย ต้องการกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาค เราต้องการยึดฐานเปรูกระจายไปสู่ชิลี โคลัมเบีย หรือไม่บราซิล ขณะเดียวกันเปรูก็ต้องการกระจายสินค้าจากไทยไปสู่อาเซียนต่าง ๆ เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ประเทศจึงมีความจริงใจในการเจรจาร่วมภาคีการค้าด้วยกัน การเปิดเสรีทางการค้าผมมีปัญหาที่จะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีจะได้เข้าไปดูแล

ปัญหาแรกท่านประธานครับ เนื่องจากการขนส่งไกลใช้เวลาประมาณ ๓๖ วัน ถึง ๖๐ วัน เพราะฉะนั้นต้นทุนในการขนส่งค่อนข้างสูงมาก เพราะฉะนั้นสินค้า

เกษตรของเราบางรายการเกือบจะส่งไปขายที่นั่นได้ยากมาก เพราะอะไร เพราะว่ามันไกล ค่าใช้จ่ายแพง ตู้คอนเทนเนอร์ (Container) ตู้หนึ่งประมาณ ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ ยูเอสนะครับ ซึ่งมันแพงมาก สายการบินเรือก็มีแค่ ๖ สายเท่านั้น เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีช่วยดูว่า ๖ สายการบินเรื่อนั้นเราจะเพิ่มได้อย่างไร ถ้าเราไม่เพิ่ม โอกาสที่เราจะเพิ่มสินค้าไปขายที่เปรูค่อนข้างยาก ท่านประธานครับ ในรอบปี ๒๕๕๓ เราสามารถส่งสินค้ามูลค่าทางสินค้าไปที่เปรูประมาณ ๔๐๐ กว่าล้านยูเอส ไปได้ตุลการค่าอยู่ประมาณ ๒๐๓ ล้านยูเอส ซึ่งก็ค่อนข้างมาก และโอกาสเติบโตมาก เพราะว่าเปรูเองก็มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง ประเทศเขา ๑๐ กว่าปีแล้วที่อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจเติบโตติดต่อกัน ๑๑ ปี เพราะฉะนั้นผมคิดว่ารัฐบาลต้องให้ความสำคัญตลาดนี้ ซึ่งจะเป็นตลาดรองที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่เราจะส่งสินค้าไปขาย กระผมมีข้อเสนอให้กับท่านรัฐมนตรี ๓-๔ ข้อ ต่อไปนี้

ประการแรก ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีต้องวางแผนเรื่องการกระจายสินค้า เพราะว่าตรงนี้ถ้าสินค้าเราไม่มีศูนย์กระจายสินค้าที่เปรูโอกาสที่เราจะกระจายไปชิลีก็ดี หรือโบลิเวียก็ดีค่อนข้างยาก อยากให้ท่านดูแผนที่เรามีแผนหรือยังที่จะกระจายสินค้า ถ้าเพื่อท่านรัฐมนตรีจะได้ไปดูแผนการกระจายสินค้า ศูนย์กระจายสินค้าของประเทศจีนนี้รับค่อนข้างดี ถ้าเพื่อท่านไม่เริ่มตัวนี้ โอกาสที่เราจะเพิ่มมูลค่าในการส่งออกค่อนข้างยาก

ประการที่ ๒ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานก็คือ ผมสังเกต และติดตามเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด โอกาสของผู้ประกอบการระหว่างไทยกับเปรูพบปะกัน มีไม่มากนัก เพราะฉะนั้นถ้าเราพบปะน้อย โอกาสที่นักลงทุนหรือผู้ประกอบการของเปรู จะรู้สินค้าของเราเพิ่มเติมนอกจากรถยนต์ ตู้เย็น สินค้าหลักที่เราส่งปัจจุบันนี้แล้ว โอกาสสินค้าอื่นที่เรามีศักยภาพที่จะไปขายค่อนข้างยาก นอกจากให้พบปะแลกเปลี่ยน ระหว่างผู้ประกอบการทั้ง ๒ ประเทศแล้วก็คือ การจัดงานแสดงสินค้า เท่าที่ผมติดตามดูรู้สึก มีน้อยมากหรือเกือบไม่มี การจัดแสดงสินค้าของไทย ผมดูตัวอย่างที่จัดที่รัสเซียก็ดี หรือที่จีน ค่อนข้างดี เพราะฉะนั้นประเทศเหล่านี้อีก ๑๐ ปี ๕ ปี มีโอกาสเติบโตสูงมาก

ประการที่ ๓ ผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านทางรัฐมนตรี เรื่องของการขนส่งต้องมีแผนชัดเจน ที่ผมกราบเรียนข้อมูลท่านประธานไปแล้ว

อีกเรื่องหนึ่งที่อยากกราบเรียนท่านประธานครับ ผมสังเกตและติดตามดูว่า ในความร่วมมือนั้นมีการพูดถึงการท่องเที่ยว แต่นักท่องเที่ยวจากเปรูมาเมืองไทยก็ยังมีน้อยมาก ปีหนึ่ง ๒,๐๐๐ กว่าคน อยากให้ท่านรัฐมนตรีร่วมกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ทำแผน เพราะว่าประชาชนเขาค่อนข้างมีศักยภาพ รายได้เฉลี่ยที่มีฐานะดีค่อนข้างมาก ถ้าเมื่อเราสามารถเพิ่มนักท่องเที่ยวจากเปรูได้ปีหนึ่งจาก ๒,๐๐๐ กว่าคน ๒,๒๐๐ กว่าคน เป็น ๑๐,๐๐๐ คนหรือ ๒๐,๐๐๐ คน ก็จะช่วยทำให้เศรษฐกิจของเราดีขึ้น ขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานผ่านทางรัฐมนตรีเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ขอขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรองกรณ์ พลบุตร ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

วันนี้ต้องขอแสดงความสนับสนุนสำหรับการนำเสนอให้รัฐสภาได้พิจารณา ความตกลงระหว่างประเทศในรูปของสัญญากรอบเจรจาและพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับ การทำงานอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลในอดีตจนถึงปัจจุบัน ความจริงต้องเรียนว่าหนังสือ สัญญาหรือว่ากรอบการเจรจาที่นำเสนอในครั้งนี้นั้นมีความสำคัญต่ออนาคตของประเทศ ของเรา เพราะว่าโดยยุทธศาสตร์ของประเทศเรามุ่งที่จะขยายการค้า การลงทุน ภาคบริการ และความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ อย่างกว้างที่สุด เนื่องจากประเทศไทย

๑๑๖

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

วีรพร ๕๗/๒

เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด และมุ่งที่จะสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพ
ตลอดจนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในลักษณะของการใช้เครื่องมือที่เรียกว่า
เอฟทีเอ หรือเครื่องมือที่เรียกว่า ความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ดังนั้นจะเห็นว่าในอดีต
จนถึงปัจจุบัน ความจริงก็ในช่วงทศวรรษนี้ครับ เราได้ทำความตกลงในเรื่องของเอฟทีเอ
โดยหวังว่าจะเป็นเครื่องมือในการขยายเศรษฐกิจของเรากับประเทศต่าง ๆ ซึ่งก็มีความผูกพัน
ขณะนี้ ๙ ฉบับด้วยกัน ที่เป็นทวีภาคี ๔ ฉบับ และภายใต้กรอบพหุภาคีของอาเซียนอีก
๕ ฉบับ วันนี้ท่านรัฐมนตรีศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ ขอภัยเอ่ยนาม ในนามของคณะรัฐมนตรี
ได้นำเสนอในส่วนของพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้า
เสรีระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐอินเดีย ๑ ฉบับ หนังสือสัญญาเพื่อขอ
ความเห็นชอบจากรัฐสภา ๓ ฉบับ ที่เกี่ยวข้องกับเปรูและไทย รวมไปถึงกรอบการเจรจา
ต่อเนื่องเจแปน-อาเซียนไทยกับญี่ปุ่น -----

- ๕๘/๑

๑๑๗

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

ธนัชญา ๕๘/๑

จะเห็นได้ชัดเจนว่าการขอความเห็นชอบจากรัฐสภาทั้งในส่วนพิธีสารที่ได้ตกลงกันแล้ว หลังจากเจรจากันยาวนาน หรือในส่วนของร่างกรอบเจรจาที่จะมีการไปเจรจาก็ดี หรือว่า กรอบเจรจาเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้ตกลงไปแล้ว ได้เกี่ยวข้องกับ ๓ ภูมิภาคที่สำคัญ ๓ ภูมิภาคที่สำคัญนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นภูมิภาคที่เป็นอนาคตทางเศรษฐกิจในทศวรรษนี้ นั่นคือ ภูมิภาคเอเชียและลาตินอเมริกาหรืออเมริกาใต้ อินเดียถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของโลก หรืออันดับ ๔ ของโลก และกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ปีที่แล้วผมได้มีโอกาสเดินทางไปเยือนเป็นทางการและร่วมคณะกับท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้เห็นถึงการเติบโตอย่างต่อเนื่องเกือบ ๘ เปอร์เซ็นต์ครับ ในปี ๒๕๕๓ และมีการค้าระหว่างไทยกับอินเดียเป็นมูลค่าโดยประมาณถึง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบการค้า ๒ : ๑ ครับ และแน่นอนที่สุด อินเดียนั้นมีศักยภาพของความเป็นผู้นำในเอเชียใต้ และเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำของกลุ่มบิมสเทค (BIMSTEC) คือกลุ่มกรอบความร่วมมืออ่าวเบงกอลที่มี ๗ ประเทศ เป็นกรอบความร่วมมือที่มีไทย พม่า อยู่ในส่วนอาเซียน แล้วก็มีอินเดีย ศรีลังกา บังกลาเทศ ภูฏาน อยู่ในส่วนของเอเชียใต้ เอเชียใต้เองยังมีกรอบความร่วมมือคล้าย ๆ อาเซียนที่เป็นกลุ่มประเทศเอเชียใต้อยู่ อินเดียก็เป็นกระดูกสันหลังที่สำคัญ เพราะฉะนั้นการที่เราได้มีการพิจารณาในส่วนหลักการเพื่อให้ความเห็นชอบที่เกี่ยวข้องกับอินเดียจะเป็นเสมือนการเชื่อมโยงกระดูกสันหลังของเอเชียใต้ เปรู เช่นเดียวกันครับ เปรูนั่นเป็นประเทศแรกทีเดียวที่เราได้ทำเอฟทีเอกับทางเปรู ผมเองได้มีโอกาสลงนามเป็นตัวแทนประเทศไทย ในการประชุมเอเปค (APEC) ที่สิงคโปร์เมื่อปี ๒๕๕๒ ในพิธีสารที่มีความสำคัญ และยังคงทำงานต่อเนื่องจนถึงรัฐบาลนี้ และวันนี้รัฐสภาสมควรจะให้ความเห็นชอบ เพื่อให้เอฟทีเอแรก ของไทยในภูมิภาคลาตินอเมริกานั้นมีผลบังคับใช้ รวมไปถึงร่างของกรอบเจรจาต่อเนื่อง เพื่อที่จะขยายจากความตกลงในเรื่องของสินค้า ซึ่งปัจจุบันก็ยังเป็นรายการสินค้าเร่งลดภาษี ที่เรียกว่าเป็น เออร์ลี่ ฮาร์เวสต์ (Early harvest) เหมือนอย่างของอินเดียที่มาขอความเห็นชอบในวันนี้ เพื่อขยายให้เป็นกรอบความตกลง ความร่วมมือหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ ทั้งในเรื่องความตกลงทางการค้า ความตกลงการลงทุน ความตกลงภาคบริการ และความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เป็นต้น ถ้าเราสามารถที่จะยึดหัวหาดในลาตินอเมริกา โดยการเปิดเข้าไปสู่เปรู และปีนี้ก็ฝากรัฐบาลฝากท่านรัฐมนตรีที่จะต้องพยายามจบความตกลงในการเจรจากับทางชิลี ก็จะทำให้ประเทศไทยนั้นมีเกตเวย์ (Gateway) หรือมี

๑๑๘

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ธนัญญา ๕๘/๑

ประตู่เป็นฐานที่จะขยายการส่งออกสินค้าและบริการของเรา รวมทั้งส่งออกการลงทุนและธุรกิจของเราไปยังลาตินอเมริกา ซึ่งว่ากันว่าเป็นอนาคตของเศรษฐกิจโลกหลังยุคแฮมเบอร์เกอร์ ไครซิส (Hamburger crisis) ญี่ปุ่นเองถึงแม้ว่าจะมีภาวะชะงักงันในช่วงร่วม ๒ ทศวรรษนะครึบ แต่ก็ยังเป็นประเทศที่มีศักยภาพและมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่อันดับ ๒ อันดับ ๓ ของโลกอยู่ ไม่ว่าจะในเชิงของการวัดมูลค่าการส่งออก การวัดมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ การวัดมูลค่าการลงทุนระหว่างประเทศ หรือว่าขนาดของจีดีพี ญี่ปุ่นเป็นประเทศแรก ๆ ที่เราได้มีการทำความเข้าใจที่ว่าเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจเจเทปป่า ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ วันนี้เป็นเวลาของการทบทวน ทั้งเรื่องของการค้า การบริการ การลงทุนและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยและญี่ปุ่นมีความผูกพันกันยาวนานทั้งในยามทุกข์ ยามสุข ยามทุกข์ญี่ปุ่นเจอสึนามิ ประเทศไทยเจอไทยฟlood (Thai flood) ในท่ามกลางการแสวงหาโอกาสความมั่นคงของการทำธุรกิจขยายเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่น ประเทศไทยเป็นประเทศที่น่าลงทุนและเป็นประเทศที่น่าที่จะทำธุรกิจมากที่สุดและรวมถึงการค้าด้วย ---

- ๕๘/๑

มูลค่าการค้าระหว่างไทย-ญี่ปุ่นในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาได้ขยายตัวกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นมูลค่ารวม ๕๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของการส่งออกของไทย นั้นหมายความว่ากรอบการเจรจาจากนี้ไปมีความจำเป็นที่เราจะต้องใช้ความใกล้ชิด แล้วก็ใช้ความเห็นใจกันและกันในการสร้างระบบของความยืดหยุ่นในการเจรจา ญี่ปุ่นถือได้ว่าเป็นประเทศชั้นนำในเอเชียตะวันออก ๓ ภูมิภาคที่วันนี้รัฐสภาจะต้องพิจารณาและมีประเทศที่ถือได้ว่าเป็นเสมือนหนึ่งเป็นเขตเวทย์ของมันและกัน อินเดียนเป็นเขตเวทย์ในเอเชียใต้ เปรูเป็นเขตเวทย์ของลาตินอเมริกา ญี่ปุ่นเป็นเขตเวทย์และฐานในเอเชียตะวันออก ผมให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก เพราะว่าท่านประธานคงทราบนะครับว่าประเทศไทยมีมูลค่าการค้าระหว่างประเทศสูงกว่ามูลค่าจีดีพีของประเทศ การส่งออกของเราในปีที่ผ่านมา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ ๖ ล้านล้านบาท การนำเข้าก็ใกล้เคียงกัน ประมาณ ๖ ล้านล้านบาทเศษ การส่งออกและนำเข้าคิดเป็นมูลค่ากว่า ๑๒ ล้านล้านบาท ซึ่งสูงกว่ามูลค่าจีดีพี นั้นหมายความว่าประเทศนี้ถือได้ว่าเป็นประเทศการค้าพาณิชย์ หรือเป็นเทรดดิ้ง เนชั่น (Trading nation) หรือเป็นคอมเมอร์ซ เนชั่น (Commerce nation) เครื่องมือเอฟทีเอจะเป็นในรูปแบบของความตกลงทางการค้าในเบื้องต้นที่เป็นเออร์ลี ฮาร์เวสต์ บางรายการ และขยายไปให้ครบทุกรายการอย่างกรณีที่มาขอความเห็นชอบเรื่องของเปรู ในการเห็นชอบพิธีสารเพื่อขยายจากรายการสินค้าเร่งรัดลดภาษี ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เรียกว่า เออร์ลี ฮาร์เวสต์ ไปสู่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และขอความเห็นชอบกรอบการเจรจาเพื่อขยายไปให้เต็มรูปแบบที่เรียกว่าเป็นคอมพรีเฮนซีฟ (Comprehensive) หรือว่าเป็นความตกลงว่าด้วยหุ้นส่วนเศรษฐกิจครอบคลุมทั้งการค้า การลงทุน ภาคบริการ และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้าระหว่างประเทศจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และการใช้เครื่องมือที่ถูกต้องและเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์การขยายตัว รวมถึงตลาดเป้าหมายที่เป็นภูมิภาคที่เป็นอนาคต ผมเชื่อว่านั่นคือการวางยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อให้ประเทศไทยนั้นสามารถก้าวล้า นำหน้าสู่การเป็นประเทศการค้าและเป็นศูนย์กลางของอาเซียน การค้า การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจนั้นเป็นเรื่องของ ๒ ด้านของเหรียญ ไม่มีประเทศหนึ่งประเทศใดที่ได้ประโยชน์ฝ่ายเดียว และเสียประโยชน์ฝ่ายเดียว ต่างฝ่ายต่างพึ่งพาอาศัยใช้ประโยชน์กัน และกัน จึงเปรียบเสมือน ๒ ด้านของเหรียญ เมื่อเราต้องการให้เปรุนั้นเป็นเขตเวทย์ของเรา ในลาตินอเมริกา เปรูก็หวังว่าเราจะเป็นฐาน เป็นประตูการค้า เป็นฐานการส่งออก เป็นฐานการผลิต ฐานการลงทุนของเปรูในอาเซียน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ บิ๊กโคล่า บิ๊กโคล่า

๑๒๐

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

ดร.ณิธี ๕๙/๒

เป็นบริษัทที่ประสบความสำเร็จของเปรูที่เข้ามาสู่ภูมิภาคในยุโรป ในลาตินอเมริกา ในอเมริกากลาง และในเอเชีย โดยเฉพาะอาเซียน เช่นเดียวกันเราก็ต้องการที่จะขยายสินค้าของเราไปยังอาร์เจนตินา บราซิล นิการากัว เข้าไปยังกัวเตมาลา เข้าไปยังโคลัมเบีย เข้าไปยังชิลี ก็โดยผ่านเปรู ตรงนี้คือเป้าหมายตลาดที่อยากจะย้ำเน้น แล้วก็อยากให้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญว่าจะต้องเร่งรัด ซึ่งหวังว่าในสมัยประชุมหน้าจะสามารถที่จะสรุปผลการเจรจา แล้วก็ขยายไปสู่การทำความตกลงอย่างกว้างที่สุดระหว่างไทย-เปรู เช่นเดียวกับการเจรจาระหว่างไทย-ชิลี ผมมีข้อสังเกตอยู่บางประการที่อยากจะฝากถึงรัฐบาล

- ๖๐/๑

๑๒๑

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๖๐/๑

ประการที่ ๑ ก็คือว่า ใน ๓ ประเทศที่ได้ขอความเห็นชอบ ไม่ว่าจะเป็น ไทย-อินเดีย ไทย-เปรู หรือว่าไทย-ญี่ปุ่นนั้น เป็นรูปแบบความตกลงทวิภาคี คือระหว่าง ๒ ประเทศ โดยหลักก็คือว่า ความตกลงจากการเจรจาที่จะเกิดขึ้นต่อไปจะต้องให้มากกว่า กรอบพหุภาคี นั้นหมายความว่าจะต้องมากกว่าความตกลงภายใต้กรอบของอาเซียน หรือภายใต้กรอบอื่น ๆ เพราะมันเป็นความเห็นพ้องต้องกันของ ๒ ประเทศ แม้ว่าอาเซียน อินเดียจะผูกพันไทยไว้ภายใต้ความตกลงดังกล่าวแล้ว แต่ว่าทวิภาคีไทย-อินเดีย จะต้อง มีจำนวนสินค้า มีความตกลงที่ลึกและกว้างกว่าจึงจะเกิดประโยชน์ ไม่อย่างนั้นไม่มีประโยชน์ครับ ไม่อย่างนั้นความตกลงในกรอบอาเซียนครอบคลุมอยู่แล้ว คราวนี้จะต้องให้ได้มากกว่า และผมเชื่อว่าต้องการความกล้าหาญในการที่เราจะต้องเตรียมความพร้อม โดยเฉพาะ ส่วนราชการและผู้ประกอบการ ตรงนี้จึงเป็นข้อเสนอ ข้อเสนอที่เป็นเรื่องของแนวทาง ของการเจรจาจะต้องลึกและกว้างกว่าพหุภาคี

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ขอให้คำนึงถึงผลประโยชน์และผลกระทบควบคู่กันไป ช่วงที่ผ่านมาได้มีการมอบหมายให้สถาบันการศึกษา เช่น อย่านิด้าและอื่น ๆ นั้นไปศึกษา ทั้งผลประโยชน์ ผลกระทบที่ใช้การวิเคราะห์โดย สวอท (SWOT) แน่นอนที่สุด จะมีผู้ประกอบการของเรา สินค้าบางรายการ เศรษฐกิจบางภาคที่อาจจะมีทั้งข้อดี ข้อจืดอ่อน จำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงกองทุนเอพีที่เอที่อยู่ภายใต้กระทรวงพาณิชย์ จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงระเบียบและแนวทางปฏิบัติและการบริหารของกองทุน ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรที่อยู่ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผมคิดว่า น่าที่จะมีการรวมกองทุนทั้งสอง และเพิ่มปริมาณงบประมาณให้กับกองทุนดังกล่าว มากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้ส่วนราชการทำงานแบบบูรณาการมาอยู่ในภายใต้โครงสร้างการบริหาร เดียวกัน เพราะที่ผ่านมาอันนี้อาจจะกล่าวได้ว่าเรายังเข้าไปดูแลไม่มากเท่าที่ควร ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเอสเอ็มอี (SME) และรวมไปถึงเกษตรกรของเราบางสาขานั้น จำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลทั้งในเชิงของการพัฒนาผู้ประกอบการ ที่เรียกว่า เอนเทอร์พรีเนอร์ชิพ ดีเวลลอปเมนต์ (Entrepreneurship development) หรือว่าการดูแลในส่วนการพัฒนา เกษตรกรของเราในสาขาที่ยังไม่สามารถแข่งขันได้

ประการที่ ๓ ก็คือข้อเสนอในการกำหนดแผนปฏิบัติการเชิงรุกและเชิงรับ สำหรับการทำเอพีเอ อย่างมองแต่เพียงว่าไทยกับเปรู อย่างมองแต่เพียงว่าไทยกับอินเดีย อย่างมองแต่เพียงว่าไทยกับญี่ปุ่น แต่ขอให้มองในลักษณะของความเป็นการรวมกลุ่ม

๑๒๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๖๐/๒

ทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคที่เรียกว่าเป็น เนชั่นแนล อินทิเกรชั่น (National integration) เพราะว่าเราจะต้องใช้หัวสมองของความตกลงทวิภาคีในการเจาะในระดับภูมิภาค นี่คือนโยบายศาสตร์และกลยุทธ์ที่สำคัญที่เราจะแสวงประโยชน์ เช่น ในกรณีของไทย-อินเดีย เราสามารถใช้ทวิภาคีเป็นตัวอย่างตัวนำไปสู่กรอบความตกลงพหุภาคีที่มี ๗ ประเทศ แล้วก็พูดได้ว่าเป็นโค้งสุดท้ายแล้วที่รัฐบาลชุดนี้จะต้องยิงประตูเข้าโกล (Goal) ให้ได้ และจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเชื่อมโยงเศรษฐกิจของอาเซียนกับเอเชียใต้ โดยมีประเทศไทยนั้นเป็นศูนย์กลาง การกำหนดยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ขอให้อำนาจถึงหลักการสำคัญ และท่านจะเข้าใจว่าก้าวเดินในการที่จะจับมือต่อไปข้างหน้าจะมีฐานการยืนของประเทศอย่างไร -----

- ๖๑/๑

ผมอยากฝากข้อสังเกตเป็นข้อเสนอไว้ ๓ หลัก ๑. คืออาเซียน ฮับ (ASEAN Hub) ๒. คืออาเซียน เฟิร์สท (ASEAN First) และ ๓. คืออาเซียน เซนทราลิตี้ (ASEAN Centrality) ขอภัยที่ใช้ภาษาอังกฤษ เพราะว่ามันเป็นเรื่องการเจรจาระหว่างประเทศ

อาเซียน ฮับ หมายความว่า เราจะเจรจาอะไรก็ตามจะต้องใช้ ๑๐ ประเทศอาเซียนเป็นเหมือนไม้ที่มัดรวมกันต่อรอง

อาเซียน เฟิร์สท หมายความว่า อาเซียนต้องมาก่อน จะมีข้อเสนอจากมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา หรือจากยุโรป หรือประเทศใดก็ตาม จะต้องถือว่าอาเซียนต้องมาก่อน เช่น ความตกลงเรื่องทีพีพี (TPP) มีการเสนอกันแล้วก็หลายคนหลายประเทศอยากจะกรู๊ป (Group) เข้าไป แต่โดยแท้ที่จริงต้องมองหลายมิติว่าจะกระทบต่อก้าวเดินและโรดแมพ (Road map) ของการก้าวของอาเซียนหรือไม่

อาเซียน เซนทราลิตี้ คือความเป็นศูนย์กลางของอาเซียน จะเจรจาวิภาคีใช้เป็นหัวส่วนไปสู่ประโยชน์ที่มากกว่าในระดับภูมิภาคก็ต้องยึดอาเซียนเป็นหัวใจให้มากที่สุด ตรงนี้เป็นทั้งยุทธศาสตร์การเมืองระหว่างประเทศ และยุทธศาสตร์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ ที่ประเทศไทยเมื่อยามใช้เครื่องมือที่เป็นเอฟทีเอจะเป็นอย่างแคบหรืออย่างกว้างที่สุดจะต้องยึดถือหลักเหล่านี้

สุดท้าย ก็คือข้อเสนอแนะในเรื่องของโลจิสติกส์ (Logistics) การค้าท่านประธานครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากวุฒิสมาชิกได้พูดถึงความไกลของเปรู ความจริงช่วงที่ผมไปเยือนลาตินอเมริกา นั้น ผมได้ประกาศนโยบายเรื่องท่าไกลให้ใกล้ ตลาดลาตินอเมริกาเป็นตลาดที่ไกลที่สุดของประเทศไทยครับที่เราค้าขายมา ๒๐๐ ประเทศ ความตกลงในกรอบหนังสือสัญญา ๓ ฉบับ ระหว่างไทย-เปรูที่นำเสนอในวันนี้ จะมีกรอบหนึ่งที่ฝากไว้ก็คือในเรื่องของกรอบการเจรจา ทั้งเรื่องของการขยายการค้าในเรื่องของการลงทุน ภาคบริการและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เรื่องของโลจิสติกส์การค้าวันนี้กลายเป็นหัวใจสำคัญของความได้เปรียบทางการค้าระหว่างประเทศ ถ้าฝั่งแปซิฟิกสำหรับลาตินอเมริกานั้น ท่าเรือที่สำคัญที่สุดคือ คาลยา (Callao) พอร์ต คาลยา (Port Callao) นั้นเป็นพอร์ตที่ใหญ่ที่สุดทางแปซิฟิกของลาตินอเมริกา เมื่อเทียบกับพอร์ตที่ใหญ่ที่สุดทางแอตแลนติกที่บราซิลคือ ซานโตส (Santos) พอร์ต แต่เชื่อไหมครับ ค่าระวางเรือ ค่าตู้คอนเทนเนอร์ที่ไทยส่งออกไปยังพอร์ต ซานโตส ซึ่งอยู่ไกลกว่า ภูเก็ตว่าตู้คอนเทนเนอร์ที่ส่งไปพอร์ต คาลยา ซึ่งอยู่ทางแปซิฟิก ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่ติดกับแปซิฟิกโดยมีทะเลจีนใต้เชื่อม เราข้ามแปซิฟิก

๑๒๔

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณะ ๖๑/๒

ไปเราก็จะเห็นลาตินอเมริกา เพราะฉะนั้นการบริหารโลจิสติกส์จึงเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้ความไกลกลายเป็นความใกล้ ความแพงกลายเป็นความถูก ซึ่งจะมีสัมพันธภาพโลจิสติกส์ที่ได้มีการเจรจากับทางพอร์ต คาเยา และหากเป็นไปได้ควรจะส่งเสริมให้ผู้ประกอบการของไทยนั้นไปดำเนินการจัดตั้งในลักษณะที่เป็นเขตปลอดอากร หรือเขตของการประกอบธุรกิจที่พอร์ต คาเยา เพื่อที่จะสร้างความได้เปรียบในด้านของการนำเข้า ส่งออก และเป็นประตูไปสู่ประเทศลาตินอเมริกาอื่น ๆ เช่นเดียวกันที่อินเดีย ความจริงอินเดียนั้นในด้านของโลจิสติกส์การค้า ท่านรัฐมนตรีในฐานะตัวแทนรัฐบาลคงทราบที่ปัจจุบันเราไม่มีสายการบินเรือประจำที่ส่งสินค้าจากอินเดียมายังประเทศไทยหรือจากประเทศไทยไปอินเดียในฝั่งตะวันตกฝั่งตะวันตกของเรานั้นมีท่าเรือทะเลเพียงท่าเรือเดียวครับ คือท่าเรือระนอง ไม่น่าเชื่อนะครับตลอดทะเลอันดามันของเรานั้นมี ๑ ท่าเรือแม่น้ำ คือท่าเรือกันตังที่อยู่จังหวัดตรัง แล้วก็ท่าเรือทะเลแห่งเดียว คือท่าเรือระนอง -----

ท่าเรือระนองนั้นจะมีสายการบินเรือของอินเดียเคยเดินประจำครั้ง และหยุดไปเมื่อปลายปีที่ผ่านมา นั้นแสดงให้เห็นว่าการอำนวยความสะดวกทางการค้ายังใช้ไม่ได้ สิ่งที่ยากฝักในการทำโลจิสติกส์การค้าสำหรับกรอบการเจรจาโดยเฉพาะความตกลงระหว่างไทย-อินเดียนั้นก็คือเรื่องโลจิสติกส์การค้าในอ่าวเบงกอลครั้ง อ่าวเบงกอลเป็นอ่าวที่แทบไม่มีการพัฒนาเลย และเป็นโอกาสของประเทศไทยในการเข้ายึดครองและครอบงำอ่าวเบงกอล อ่าวเบงกอลนั้นถือได้ว่ามีประชากร ๑ ใน ๔ ของโลกครั้ง ไทย เมียนมาร์ บังกลาเทศ อินเดีย ศรีลังกา อินโดนีเซีย มาเลเซีย ๗ ประเทศนี้รวมกันเกือบ ๒,๐๐๐ ล้านคน ๑,๗๐๐ ล้านคน ๑ ใน ๔ ของประชากรโลก เราสามารถพัฒนาเส้นทางการบินเรือสินค้าในกลุ่มประเทศนี้ โดยมีไทยกับอินเดียเป็นกระดูกสันหลังสำคัญครั้ง สายการบินเรือของเราที่จะสามารถทำโลจิสติกส์ได้ในระดับ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ตัน เช่น ไทฮก เป็นต้น สามารถที่จะเข้าเป็นกองเรือที่สามารถยึดครองน่านน้ำอ่าวเบงกอลได้ สินค้าที่สามารถเข้าไปสู่การทำโลจิสติกส์ ซึ่งควรเป็นหนึ่งในการเจรจาที่ได้เสนอมานี้วันนี้ ไม่ว่าไทยกับอินเดียที่เขียนนาย ท่าเรือเขียนนาย ท่าเรือกัลกัตตา แล้วก็เชื่อมโยงไปสู่ท่าเรือจิตตะกองของบังกลาเทศ ท่าเรือย่างกุ้ง ท่าเรือทวายของพม่า ท่าเรืออาจะห์ อินโดนีเซีย ท่าเรือโคลัมโบของศรีลังกา เราสามารถทำการเดินเรือสายประจำของสินค้าได้ทุกเดือน เราสามารถครอบครองการส่งออกสินค้าและบริการ

ท่านประธานครับ ผมจะจบแล้วก็คือว่า โลจิสติกส์การค้าได้มีความสำคัญอย่างยิ่ง และวันนี้ทุกคนมองเห็นตรงกันว่า อเมริกา ยุโรป กำลังชวเนและกำลังทรุดโทรมจากแฮมเบอร์เกอร์ ไครซิส และปัญหาหนี้สาธารณะ วันนี้การค้าระหว่างประเทศเป็นเรื่องของการที่จะต้องกำหนดเป้าหมายตลาด การสร้างการอำนวยความสะดวกทางการค้าในรูปแบบของการใช้เครื่องมืออย่างเอฟทีเอ เป็นต้น หรือว่าความตกลงว่าด้วยหุ้นส่วนเศรษฐกิจและการลงไปในรายละเอียดของกรอบการเจรจา เช่น เรื่องของโลจิสติกส์แลนด์บริดจ์ (Landbridge) ระหว่างไทย-อินเดีย โดยผ่านพม่า ระยะทางเพียง ๑,๓๖๐ กิโลเมตรเท่านั้น ซึ่งได้เป็นความตกลงในการเจรจาช่วงที่ผมเป็นรัฐมนตรีที่ดี หรือที่ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้เดินทางไปเจรจากับผู้นำอินเดีย ผู้นำพม่า และบังกลาเทศที่ดี ก็คือการเชื่อมโยงเอเชียัน ไฮเวย์ (Asian Highway) จากกระเปียงเศรษฐกิจตะวันตก-ตะวันออกที่สิ้นสุดปลายทางฝั่งไทยที่จังหวัดตาก แม่สอดไปสู่เมียวดี ไปสู่เนปีดอ และเข้าพม่าที่มณีปุระ ๑,๓๖๐ กิโลเมตร ต้นปีก็ตั้งใจว่าจะเดินทางสำรวจเส้นทางนี้ ก็หวังว่าทางรัฐบาลจะได้ใช้เป็นกรอบหนึ่งในการเจรจาเพื่อที่จะทำให้การค้าโดยการขนส่งโลจิสติกส์ทางบกนั้นสามารถ

๑๒๖

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

อารีรัตน์ ๖๒/๒

ดำเนินการได้ในความร่วมมือของไทย-อินเดียเป็นแกน ผมเชื่อว่านั่นคือสิ่งที่ เป็นข้อเสนอ
ข้อสังเกต แล้วก็ประการที่ผมคิดว่าจะทำให้ความมีชีวิตชีวาและอนาคตสามารถขยายโอกาส
ของเรา กับประเทศที่ทำความตกลง นั่นก็คือข้อเสนอสุดท้ายคือกลไกครับ กลไกที่ผ่านมาเราจะ
ยึดระบบอิมพอร์ต (Import) เอ็กซ์พอร์ต (Export) การค้าระหว่างประเทศจะใช้รูปแบบนี้
มาเป็นเวลาร้อยกว่าปีแล้วครับ แต่ ๒-๓ ปีที่ผ่านมาเราได้สร้างรูปแบบกลไกของการค้า
ระหว่างประเทศเพื่อใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงเอฟทีเอให้ได้สูงสุด นั่นก็คือ
การขับเคลื่อนผ่านสภาธุรกิจ ๒ ประเทศ สภาธุรกิจไทย-อินเดีย สภาธุรกิจอินเดีย-ไทย
สภาธุรกิจไทย-ญี่ปุ่น สภาธุรกิจญี่ปุ่น-ไทย สภาธุรกิจไทย-เปรู สภาธุรกิจเปรู-ไทย และให้มี
การประชุมบิสซิเนส ซัมมิต (Business Summit) ทุกปี -----

- ๖๓/๑

๑๒๗

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นำพร ๖๓/๑

และรัฐมนตรีในฐานะตัวแทนภาครัฐเข้าไปร่วมกับภาคเอกชน ตรงนี้ครับที่จะทำให้เป็นกลไกที่ประเทศไทยจะเหนือกว่าอีก ๒๐๐ ประเทศทั่วโลก ยังไม่มีใครทำโมเดล (Model) นี้ ได้มีการทำแล้วระหว่างไทย-มาเลเซีย ในลิมอ ดาซาร์ ซัมมิท (Lima Dasar Summit) ได้มีการทำแล้วระหว่างการประชุมบิสซิเนส ซัมมิท ระหว่างไทย-ลาว ไทย-กัมพูชา ผมหวังว่า ไทย-อินเดีย ไทย-เปรู ไทย-ญี่ปุ่นนั้น จะเป็นกลไกที่ท่านรัฐมนตรีจะได้ขับเคลื่อนดำเนินการ และกลไกที่ ๒ ที่เราต้องมีก็คือสำนักงานผู้แทนการค้าของเรา จะเป็นสำนักงานการพาณิชย์ หรือว่าสำนักงานไทยเทรดเซ็นเตอร์ (Thai Trade Center) ที่กระทรวงพาณิชย์มีอยู่ ๖๐ กว่าสำนักงานทั่วโลกนั้น ไทย-เปรู ยังไม่มีครับ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องขยายไป เพราะเราตั้งใจจะยึดเป็นหัวหาด ถ้าเรามีแต่ความตกลง แต่เราไม่มีฐานที่มั่น ไม่มีสำนักงานตัวแทน ยากครับที่จะขับเคลื่อน และเราต้องการเจาะไปสู่ ไม่ใช่แค่เปรู ในลาตินอเมริกา แต่เจาะไปสู่ประเทศอื่น ๆ ในลาตินอเมริกา

ทั้งหมดนั้นก็คงเป็นเพียงข้อเสนอข้อสังเกตนะครับ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานการค้าระหว่างประเทศภายใต้ความตกลงเอฟทีเอที่ได้นำเสนอในวันนี้ นั้น ผมจะยกมือให้ เพราะเห็นว่าเป็นงานที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากรัฐบาลที่แล้ว แล้วก็รัฐบาลนี้ก็ได้นำเสนอต่อรัฐสภาเห็นว่าเป็นประโยชน์นะครับ ที่จะก้าวข้ามความเป็นการเมืองที่แตกต่างไปสู่ความร่วมมือในเป้าหมายเดียวกันของประเทศไทยของเราครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านสมาชิกเราใช้เวลาประชุมต่อเนื่องกันมาพอสมควรครับ ที่เหลือแสดงเจตจำนงที่จะอภิปรายก็เหลืออยู่ ๘ ท่านนะครับ ถ้าใช้เวลาท่านละประมาณ ๔-๕ นาทีได้ก็จะดี ก็เหนื่อยกันมาพอสมควรครับ ท่านอนุรักษ บัญศล ครับ แล้วตามด้วยท่านสุริยา ปันจอร์ นะครับ

นางอนุรักษ บัญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอนุรักษ บัญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งในพิธีสารฉบับที่สอง เพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย

เรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี แม้อินเดียจะได้ลงนามในความตกลงการค้าเสรีร่วมกันตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ และมีสินค้าลดภาษีระหว่างกันรวมกว่า ๘๒ รายการแล้วก็ตาม ร่างพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีไทย-อินเดีย เพราะจะเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันการขยายการค้า นี้คือ

๑๒๘

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

นำพร ๖๓/๒

ความสำคัญเลยคะ ท่านประธานที่เคารพคะ ผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีก็คือการขยายการค้า และการลงทุนระหว่างไทย-อินเดีย โดยการเปิดเสรีสินค้าตู้เย็น พิกัด ๘,๔๑๘.๑๐ ไว้ในกลุ่ม สินค้าอีเอสเอส (EHS) นะคะ เพราะว่าเดี๋ยวนี้นั้นต้องบอกว่าการแข่งขันในประเทศไทยนั้น สูงมากเลยทีเดียวนะ ฉะนั้นคนที่มีความรู้สูง สมควรที่รัฐบาลจะสนับสนุนให้ไปแข่งขันใน ต่างประเทศ เพื่อที่เราจะได้ขยายวงในการค้ามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในตลาดประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่ มีจำนวนประชากรมากถึง ๑,๑๐๐ ล้านคนเลยทีเดียวนอกจากนี้ การที่อินเดียเปิดประเทศมากขึ้น ก็ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสมากขึ้น โดยเฉพาะครั้งนี้นั้น เป็นตู้เย็น ๒ ประตูนี้ ที่นี้ในการค้ากับประเทศอินเดีย ท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรี จะต้องรู้ว่าพื้นฐานของคนอินเดียนั้น แต่ละรัฐไม่เหมือนกัน -----

- ๖๔/๑

ดังนั้นแล้วรัฐบาลจะต้องศึกษาให้ชัดเจนว่าแต่ละรัฐที่คนไทยจะเข้าไปทำการค้า นั้นมีความต้องการพื้นฐานเป็นอย่างไร และจิตใจเขาเป็นอย่างไรด้วย เพราะว่าคนอินเดียนั้น ต่อรองเก่งมาก ดิฉันว่าดิฉันต่อรองเก่งแล้วนะคะยังสู้คนอินเดียไม่ได้ ซึ่งมีลักษณะคล้าย ๆ ใกล้เคียงกันด้วยนี่นะคะ ก็ยังที่ที่จะต่อรองเก่งมาก ๆ และบวกราคาสินค้าแต่ละอย่างไว้สูงมาก เพื่อการต่อรอง อันนี้นั้นเมื่อทราบว่าคุณลักษณะนิสัยเขาเป็นคนอย่างนี้แล้ว ท่านประธานผ่านไป ถึงท่านรัฐมนตรี จะต้องมีการอบรมสัมมนาในการที่จะสนับสนุนเพื่อการค้า เพราะว่าประเทศอินเดีย ๑,๑๐๐ ล้านคน ๒๐๐ ล้านคนคะท่านประธานคะ ที่เป็นระดับบนไปหา เศรษฐี สามารถที่จะจับจ่ายใช้สอยได้ด้วยเงินจำนวนมหาศาลเลยทีเดียว นี่คะตรงนี้ด้วย ส่วนหนึ่งนะคะ นอกจากนั้นแล้วเฟอร์นิเจอร์ของประเทศไทยนั้นติดอันดับ ๔ ที่ขายอยู่ในประเทศอินเดีย คนที่ไปทำการค้าเรื่องอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ท่านประธานที่เคารพคะ กราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่าเงินเบียครองชีพ เบี้ยยังชีพเขาที่แปลเป็นภาษาไทยว่า อย่างนี้ที่ประเทศอินเดียเก็บเมื่อพนักงาน ๒๐ คนขึ้นไปจะต้องเก็บคนละ ๑๒ เปอร์เซ็นต์นั้น ทำให้นายจ้างไทยค่อนข้างที่จะหวั่นไหวที่จะไปลงทุนในประเทศอินเดีย ฉะนั้นก็ฝากเรื่องนี้ไว้กับรัฐบาลด้วยนะคะ ดิฉันจะไม่ฝากนานสักเท่าไร เพราะว่าจะเป็นการรบกวนเวลาของคนอื่น เพราะว่า การแสดงความคิดเห็นของคนอื่นนั้นยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ มากมายมหาศาลคะ ท่านประธานคะ แล้วต่อจากนั้น ๑๒ เปอร์เซ็นต์ของเบี้ยยังชีพนี้ ถ้ารัฐบาลต่อรองได้เหมือนกับภาษี ๐ เปอร์เซ็นต์จะเป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการเป็นอย่างยิ่งเลยทีเดียวกะ ตรงนี้ก็กราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีคะ ปัจจัยเสี่ยงที่ผู้ประกอบการไทยพึงระวังในการบุกตลาดอินเดีย ท่านประธานคะ ดิฉันมีข้อมูลนำเสนอคะ

ข้อแรก โครงสร้างอัตราภาษีและระบบกฎหมายของอินเดียที่ซับซ้อน และแตกต่างกันในแต่ละรัฐ แต่ละพื้นที่ ท่านประธานคะ ขออีกสัก ๑ นาทีคะ

ข้อ ๒ ภาวะการแข่งขันที่ค่อนข้างรุนแรงในตลาดระดับกลางถึงล่างซึ่งมีจีน และมาเลเซียเป็นคู่แข่งไทยคนสำคัญคะ

ข้อ ๓ ศึกษากฎหมายท้องถิ่นและความต้องการของผู้บริโภคในอินเดีย แต่ละพื้นที่อย่างละเอียด เพราะว่าแต่ละรัฐนั้นไม่เหมือนกัน และคนอินเดียเป็นคนที่ต่อรองเก่งที่สุด

ข้อ ๔ กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้ตลาดไทยไปบุกตลาดอินเดีย อย่างชัดเจน เพราะว่าผู้ลงทุนไม่ต้องการที่จะพับเสื่อกลับบ้านทั้งนั้นคะท่านประธานคะ

สุดท้ายค่ะ กลยุทธ์การตลาดต้องใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายเฉพาะเจาะจงที่เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่แต่ละรัฐ และอีกข้อหนึ่งแถมมาค่ะ ก็คือคนอินเดียนั้นชื่อของไม่ฟุ่มเฟือยเหมือนคนไทย เขาชื่อสมบัติแต่ละชิ้นนั้นจะต้องใช้งานได้ ใช้นานได้ขนาดไหนยิ่งดี

ฉะนั้นตราไทยนี้ค่ะ ความเป็นไทยอินเดียต้องการมากที่สุด ไม่อยากเคลือบแฝงตราประเทศอื่น ๆ แล้วสู่ประเทศไทย คือถิ่นกำเนิดของสินค้าอยากจะได้ความเป็นไทยมากที่สุด ก็กราบเรียนท่านด้วยความเคารพเวลาน้อยค่ะ การค้าไทย-อินเดียเฉลี่ยความมั่งคั่งแต่ต้องเข้าใจทุกอย่างจึงพอสร้างความหวัง เอกลักษณ์ไทย ตราไทย อินเดียอยากได้เป็นพลังสุขสมหวังและความหวังจากการสร้างตราไทย ขอขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านสุรียา ปันจอร์ เชิญครับ

นายสุรียา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา (สตุล) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ
กระผม นายสุรียา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ขอร่วมแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับการจัดทำพิธีสารฉบับที่สองเพื่อแก้ไขกรอบการตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรี
ไทย-อินเดีย ท่านประธานครับ เริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน ก็เกือบ
๑๐ ปีที่ผ่านมา โดยข้อตกลงในเบื้องต้นนั้นมีสินค้าที่ได้ตกลงร่วมกันถึง ๘๒ รายการ บัดนี้
คือฉบับที่สอง กำลังจะเพิ่มอีก ๑ รายการ นั่นก็คือตู้เย็น ตรงนี้เป็นประเด็นที่พูดย้ำ
และซ้ำกันหลายท่าน ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในส่วนที่
ไม่มีท่านใดได้นำมากล่าวตรงนี้

ท่านประธานครับ ประเทศอินเดียเป็นประเทศที่ใหญ่โตมโหฬาร มีประชากร
ถึง ๑,๑๐๐ ล้านคน ถ้าจะแยกเป็นสัดส่วนของศาสนา ศาสนาฮินดูมีถึง ๙๗ เปอร์เซ็นต์
แต่ศาสนาอิสลามซึ่งมาเป็นอันดับ ๒ ร้อยละ ๑๐ มีประมาณ ๑๖๐ ล้านคน ถือเป็นประชากร
ที่มีจำนวนมาก คงจะไม่ถึงที่สุดแต่มีจำนวนมากทีเดียว ท่านประธานครับ เราน่าจะ
ฉวยโอกาสจากปริมาณหรือจำนวนของประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมาก
ดังกล่าว นั่นก็คือเรื่องของอาหาร ท่านประธานครับ ผมดูรายการต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ประเด็นหนึ่ง
ที่ผมติดใจ นั่นก็คือเรื่องอาหารแปรรูป อาหารแปรรูปไม่ได้ระบุว่าฮาลาลหรือไม่ฮาลาล
แต่ถ้าเราจะได้กำหนด เราจะได้เสนออาหารแปรรูปในลักษณะของอาหารฮาลาล ก็อาจจะ
เป็นที่ถูกอกถูกใจของประชากรที่นับถือศาสนาอิสลาม ท่านประธานครับ ก็อยากจะเรียนตรงนี้
ว่าประชากรมุสลิมเลือกรับประทานอาหารหรือเลือกบริโภคอาหารที่ฮาลาลเท่านั้น เว้นแต่
ในกรณีที่มีความจำเป็นไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้ก็บริโภคตามความจำเป็น ในประเทศอินเดีย
เท่าที่ผมได้เรียนและศึกษาดูปรากฏว่ามีองค์กรอยู่องค์กรหนึ่งที่รับผิดชอบแต่เป็นองค์กร
เอกชน แต่รับผิดชอบในการรับรองเครื่องหมายฮาลาลให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศอินเดีย
และองค์กรนี้แหละครับเป็นองค์กรที่ได้ทำความตกลงกับองค์กรที่รับผิดชอบอาหารฮาลาล
ในประเทศไทย นั่นก็คือองค์กรคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็น
องค์กรที่เกิดขึ้นโดยพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ เขาได้คุย
ได้ตกลงกัน และมีการสื่อสารประสานด้วยกัน เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้ารัฐบาลจะใส่ใจ
สนใจในประเด็นนี้ โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้อุตสาหกรรมฮาลาลที่จังหวัดปัตตานี
ได้เป็นรูปเป็นร่าง โดยการเสริมสร้างเชิงวิสาหกิจให้มีศักยภาพและผลิตอาหารฮาลาลประสาน
ต่อไปยังประเทศที่เป็นมุสลิม โดยเฉพาะประเทศอินเดียซึ่งมีประชากรถึง ๑๖๐ ล้านคน

๑๓๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

สุริย์รัตน์ ๖๕/๒

ผมเชื่อว่าเศรษฐกิจของไทยในมิติหนึ่งจะต้องขยายอย่างแน่นอน เพราะขณะนี้เท่าที่ทราบ
อาหารฮาลาลที่แพร่สะพัดอยู่ในประเทศอินเดียคิดเป็นมูลค่าแล้วประมาณ
๒๕๐ ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี และมีโอกาสขยายไม่ต่ำกว่าปีละร้อยละ ๑๐ ต่อปีครับ

- ๖๖/๑

๑ ๓ ๓

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๖๖/๑

เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนผ่านท่านประธานถึงรัฐมนตรีที่รับผิดชอบได้กรุณานำประเด็นนี้ไปศึกษาและกระตุ้นส่งเสริมให้อุตสาหกรรมฮาลาลได้เกิดเป็นตัวเป็นตนที่ชัดเจนและจะได้ขยายเศรษฐกิจของประเทศชาติต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านฝ่ายค้านไม่มีผู้อภิปรายนะครับ เหลือแต่ฝ่ายรัฐบาลท่านสุดท้ายนะครับ แล้วก็จะมีวุฒิสมาชิกเหลืออีกสัก ๔ ท่าน เชิญท่านสงวน พงษ์มณี ครับ

นายสงวน พงษ์มณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ผมคิดว่าผมจะใช้เวลาสั้น ๆ ต้องขออนุญาตท่านประธานรัฐสภาว่าท่านต้องช่วยกรุณาจัดงบประมาณให้มีการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของรัฐสภาในเรื่องมาตรา ๑๙๐ ท่านประธานครับ เพราะว่าเราจะใช้ผลการศึกษาไปแก้รัฐธรรมนูญหรือว่าต้องออกกฎหมายประกอบ เราเสียเวลากับตรงนี้เหมือนเป็นพิธีกรรมเท่านั้นท่านประธานครับ เพราะว่าเรื่องมันหนักมาก หนักหนาสาหัสแล้วรัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้ท่านประธานครับ มันลำบากขนาดไหนท่านประธานครับ บอกว่าถ้าจะทำหนังสือสัญญาต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา วรรคต่อมายังบอกว่าให้รัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ ต่อมาก็บอกว่า จะแสดงเจตนาผูกพันยังจะต้องมีกระบวนการอีกตั้งมากมายท่านประธานครับ ผลกระทบของการทำสัญญาต้องมีการเยียวยาอีก ผมยังคิดว่าเรื่องเหล่านี้ถ้าเรามาใช้สภาแห่งนี้มาทำเหมือนกับเป็นพิธีกรรมในการพิจารณาตามมาตรา ๑๙๐ มันไม่เพียงแต่เสียประโยชน์มันจะหาข้อยุติไม่ได้ด้วย วันนี้เรื่องอย่างนี้มันควรจะมีคณะกรรมการสามัญของ ๒ สภาหรือเปล่า เพราะว่าเมื่อรัฐบาลจะเสนอภายใน ๖๐ วัน ส่งเข้ามาเสร็จคณะกรรมการ ๒ สภา วิเคราะห์อย่างละเอียดหาข้อมูลให้รอบคอบแล้วนำเสนอกรอบ ทำไมพูดอย่างนี้ท่านประธานครับ เล่มนี้หน้า ๔ หน้า ๕ ที่ผมพูดเรื่องเปรูเพราะมีเอกสารประกอบ หน้า ๔ หน้า ๕ และหน้าสุดท้ายอ่านให้ดิครับท่านสมาชิก จะเห็นว่ามีความจำเป็นมากในการจะพิจารณา หนังสือฉบับนี้เอกสารฉบับนี้เป็นนามธรรมนะครับท่านประธาน เขียนเป็นนามธรรมไว้แต่เล่มใหญ่ ๗๐๐ หน้าเต็ม นี่เป็นสาระสำคัญของรายละเอียด ใครได้อ่านบ้างวันนี้ยังงองทับเป็นกระดาษห่ออยู่เลย ผมนั่งดูเห็นชัดว่าเรากำลังทำอะไรกัน จำเป็นต้องเห็นด้วยก็เห็นด้วยตามวิป พูดกันตามตรงอย่างนี้ รัฐสภาแห่งนี้ศักดิ์สิทธิ์ จะปล่อยให้รัฐสภาของเราต้องเป็นพิธีกรรมอย่างนั้นหรือ ท่านครับ ในนี้เขียนผูกมัดไว้มากมายนะครับ

๑๓๔

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๖๖/๒

ท่านประธาน ท่านดูสินค้าตัวเดียวระหว่างอินเดียนี้ครับ แท็บเล็ต (Tablet) เมืองไทย ๑๓,๐๐๐ บาท ในจีนประมาณ ๓,๐๐๐ บาท อินเดีย ๗๐๐ บาทท่านประธาน ถ้าเราค้ากับเขา ประเทศเราเป็นอันดับ ๒ ของโลกในการส่งชิป (Chip) คอมพิวเตอร์ไปต่างประเทศ อะไรจะเกิดขึ้น การเยียวยาหมายถึงเยียวยาบริษัทอุตสาหกรรมหรือเปล่า ผมคิดว่าถ้าเราใช้ตรงนี้เป็นแค่ตรายาง เป็นแค่พิธีกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ล้มเหลว ถ้าเห็นว่ามันมีปัญหาที่รัฐธรรมนูญไม่ไว้วางใจนักการเมืองที่ขึ้นมาบริหารประเทศก็ต้องแก้รัฐธรรมนูญ สิ่งที่ผมกำลังพูดเราเอาข้อเท็จจริงมาพูดท่านประธาน ๗๐๐ หน้าเต็มที่เป็นสาระสำคัญ เสนอขึ้นมาใช้เงินงบประมาณตั้งมากมาย แล้วสำคัญทั้งสิ้น ท่านครับ อ่านดู ๑ รายการก็เห็นแล้วตกใจแล้ว แล้วเอาอย่างนี้มาโชว์ปั๊บ แล้วบอกว่าพอมีกดออกผ่านก็ผ่าน ผ่านไปแล้วปัญหาเกิดขึ้นจะเยียวยาอย่างไร มีคนประท้วงนิดหน่อย เยียวยานิดหน่อย คนเดือดร้อนมีคนไปเจอจากรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านจะพูดจะเข้าใจอะไรก็ตาม ถ้ารัฐนี้ไม่ให้สิทธิในการเจรจากับท่าน เป็นไปไม่ได้ท่านประธาน ไม่กี่วันมานี้รองนายกรัฐมนตรี ๔ ประเทศ ไปคุยกันว่าชายแดนจะต้องมีการดูแลร่วมกัน รองนายกรัฐมนตรี ๓ ประเทศเขาเซ็นได้ ประเทศเราเซ็นไม่ได้ เพราะอะไร เพราะมาตรา ๑๙๐ ทำอย่างไรล่ะ ผมจึงเสนอท่านว่าสรุปอย่างนี้เลยได้ไหมว่าท่านประธานครับ ท่านต้องขอ ขอให้ท่านอนุมัติงบประมาณให้พวกเราในรัฐสภาแห่งนี้เป็นผู้ศึกษาร่วมกัน มีคนภายนอกมาร่วมด้วย อย่าโยนไปที่พระปกเกล้ามันจะเท่ากับศูนย์

๑๓๕

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๖๗/๑

เพราะพระปกเกล้าก็มีส่วนในการเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วย คุณเขียนอย่างนี้ คุณมีเจตนาอย่างไร เราไม่ยอมรับ ต้องให้รัฐสภาของเราตั้งคณะกรรมการขึ้นมาด้วยกัน หรือเป็นคณะทำงานมาศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวุฒิสมาชิก ท่านเจตน์ ศิรธรานนท์ และตามด้วยท่านชินทร์ หาญสืบสาย นะครับ มีท่านประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ ท่านสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล เชิญท่านเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมมีทั้งเห็นด้วยแล้วก็ไม่เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิก ที่เพิ่งอภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ในกรณีที่เสนอตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อศึกษาในรายละเอียด ก่อนที่จะนำเข้ารัฐสภาผมเห็นด้วย ในกรณีที่บอกว่าแจกเอกสารแล้วไม่มีประโยชน์ หรือเอกสารมากไป ผมไม่เห็นด้วย ผมเป็นคนหนึ่งที่ใช้เวลาค่อนข้างมากในการศึกษา รายละเอียด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมได้ใช้ประโยชน์ตรงนั้นเต็มที่ ในการอภิปรายผมก็ พยายามจะโฟกัส (Focus) เฉพาะจุดที่ผมเห็นว่ามันมีประโยชน์ แล้วมีความสำคัญ แล้วก็ มีประโยชน์เกี่ยวเนื่อง อันนี้ก็อยากจะแสดงความในใจผ่านท่านประธานให้ทราบนะครับ

ท่านประธานครับ ในเรื่องของการทำงานเอพีที่เอกับประเทศต่าง ๆ มันเป็น ยุทธศาสตร์ของรัฐบาลทุกรัฐบาล ทุกรัฐบาลเชื่อว่าเห็นด้วยกับประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ทุกท่านคงเห็นด้วยกับการทำอาเซียน+๓ รวมถึงอาเซียน+๖ อินเดียนครั้นท่านประธาน อินเดียนอยู่ในอาเซียน+๖ แล้วก็ถ้าเราดูให้ดีแล้วนะครั้นท่านประธานนอกเหนือจากอินเดีย แล้วยังมีประเทศที่เราควรจะทำเอพีเอด้วย คืออยู่ในกลุ่มบริกส์ (BRICS) หรือบราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน เราทำเอพีเอแค่อินเดียกับจีน เราน่าจะทำเอพีเอกับบราซิลกับรัสเซีย ซึ่งตรงนี้ผมอยากฝากท่านประธานไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องนะครับ ท่านประธานครับ นโยบายของ อินเดียคือ ลุค อีสต์ (Look East) หรือมองตะวันออก หรือตะวันออกเฉียงใต้ เพราะฉะนั้น อินเดียถือว่าอาเซียนเป็นเพื่อน ซึ่งเขาก็อยากจะทำเอพีเอด้วย การที่อินเดียเป็นประเทศใหญ่ มีพลเมืองถึง ๑,๔๐๐ ล้านคน ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่เราน่าจะสนใจแล้วก็น่าจะให้ความสำคัญ

ประเด็นปัญหาก็คือว่าวันนี้เราไม่ได้อภิปรายเรื่องเอพีเอไทยกับอินเดีย แต่เราอภิปรายเรื่องพิธีสารฉบับที่สองของเอพีเอไทย-อินเดีย ซึ่งมีอยู่เพียง ๒ เรื่อง เราไม่ จำเป็นจะต้องอภิปรายมากมายหรือยื่นข้อให้ครอบคลุมไปถึงเอพีเอไทยกับอินเดีย เพราะว่า

๑๓๖

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

หทัยกาญจน์ ๖๗/๒

๒ เรื่องที่เสนอขอความเห็นชอบในวันนี้มีเพียงแต่เรื่องที่ ๑ เพิ่มการรับรองซื้อขายผ่านประเทศที่สามหรือ เอิร์ด คันทรี อินวอยซ์ สำหรับสินค้าเร่งลดภาษี หรืออีเอส หรือเออร์ลี ฮาร์เวสต์ สกิม จำนวน ๘๒ รายการที่ลดภาษีเป็น ๐ ตั้งแต่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเดิม ๘๒ รายการครอบคลุมสินค้า เช่น เงาะ มังคุด ทุเรียน ลำไย อาหารทะเลแปรรูป ของทำด้วยเหล็ก กระปุกเกียร์ เครื่องปรับอากาศ แต่มีปัญหาก็คือว่าประเทศที่สามเขาส่งไปอินวอยซ์ แต่เดิมทำไม่ได้ ทีนี้เราต้องการให้รับรองว่าสามารถที่จะส่งอินวอยซ์ผ่านประเทศที่สามได้ ยกตัวอย่างเช่น สิงคโปร์ ไม่ใช่ไทยกับอินเดีย แต่สิงคโปร์ไปอยู่ในกลุ่มอาเซียน ซึ่งการเจรจา พหุภาคีของอาเซียน-อินเดียยังไม่ครอบคลุมถึงตรงนี้ เพราะฉะนั้นการที่มีประเทศที่สามสามารถส่งไปอินวอยซ์ได้ แต่ว่าให้สินค้าส่งจากไทยไปอินเดียหรือส่งจากอินเดียไปไทยได้ ตรงนี้คือประเด็นสำคัญที่อยู่ในข้อที่ ๑

๑๓๗

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จงถนอม ๖๘/๑

ข้อที่ ๒ เพิ่มรายการสินค้าตู้เย็น พิกัด ๘๔๑๘.๑๐ ไว้เป็นรายการที่ ๘๕ ของ อีเอสเอสเป็นตู้เย็น ๒ ประตู โดยพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าจากพิกัดในระดับ ๖ หลัก เป็นพิกัดประเภทย่อยที่ ๘๔๑๘.๑๐ และใช้โลคอล คอนเทนท์ (Local Content) ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ มันก็เป็นที่น่าสนใจแล้วก็เป็นที่น่าแปลกใจว่าอยู่ดี ๆ ทำไมถึงเกิดเรื่องของตู้เย็น ๒ ประตูนี้ขึ้นมา ท่านประธานครับ บริษัทที่ขอให้ไทยเปิดเสรี การค้าตู้เย็น ๒ ประตู ก็คือบริษัท เวิร์ลพูล อินเดีย เพราะว่าหากเปิดเสรีการค้าจะทำให้ตู้เย็น ประเภทดังกล่าวถูกกว่าของไทย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ทำให้ผู้ประกอบการต้องลดจำนวนการผลิตลง เพราะคนจะหันไปซื้อของราคาถูก ทั้งนี้เนื่องจากบริษัท เวิร์ลพูล อินเดีย ได้ร้องเรียน ผ่านเอกอัครราชทูตอินเดียประจำประเทศไทยว่าได้ส่งออกสินค้าตู้เย็นมาไทย โดยสำแดง ในใบถิ่นกำเนิดสินค้าว่าเป็นสินค้าพิกัด ๘๔๑๘.๒๑ ซึ่งเป็นตู้เย็นชนิดใช้ตามบ้านเรือน แบบประตูเดียวที่ได้รับการยกเลิกภาษี ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว แต่ต่อมากกรมศุลกากร ได้ตรวจสอบพบว่าสินค้าตู้เย็นที่อินเดียส่งมาเป็นสินค้าตู้เย็นที่มีตู้แช่แข็งประกอบอยู่ด้วยกัน โดยมีประตูนอกแยกจากกัน ๒ ประตู ซึ่งอยู่ภายใต้พิกัด ๘๔๑๘.๑๐ และไม่อยู่ในรายการ เร่งลดภาษี จึงไม่ได้รับการยกเว้นภาษี และต้องเสียภาษีนำเข้า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้พอดี การเสนอของอินเดียมันสอดคล้องกับความต้องการของไทย เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็เลย มีการเสนอขึ้นมาซึ่งเป็นประโยชน์ร่วม เพียงแต่ว่าผมอยากจะฝากประเด็นตรงที่ว่า เป็นข้อสังเกตไว้นะครับ ท่านประธานครับ เวลาเปิดเสรีซึ่งมันจะมีประโยชน์ในกรณีทีลดภาษี ๓๔ เปอร์เซ็นต์นี้ นะครับท่านประธาน ประเทศไทยนี้เปิดทั้งประเทศ แต่อินเดียมันมี การเก็บภาษีระหว่างรัฐ เพราะฉะนั้นเราจะได้ประโยชน์เฉพาะรัฐของอินเดียที่มีท่าเรือ ถ้าวัดที่ไม่มีท่าเรือเวลาที่ส่งสินค้า ในที่นี้คือตู้เย็นส่งข้ามไปขายก็ต้องถูกคิดภาษีระหว่างรัฐ ตรงนี้เป็นเรื่องของความจำเป็น ผมอยากฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าท่านต้องใช้ กรอบการเจรจาอาเซียน-อินเดีย ซึ่งจะต้องดำเนินการต่อไป เพราะว่าอาเซียน-อินเดีย เราดำเนินการไปแล้วแต่ว่ามันยังประสบปัญหาอยู่ ในเรื่องของการเจรจาระหว่างทวิภาคี กับพหุภาคีบางครั้งการเจรจาพหุภาคีอาจง่ายกว่า และทำให้เราได้ประโยชน์ในช่วงที่เวทีพหุภาคี ยังเจรจาไม่สำเร็จ บางครั้งการเจรจาพหุภาคีก็เป็นเรื่องง่ายและสะดวกต่อการเจรจา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ท่านต้องใช้พหุภาคีเจรจาเร่งกดดันเรื่องของการเก็บภาษีระหว่างรัฐ โดยใช้กลุ่มอาเซียนเป็นประโยชน์ จึงจะเป็นประโยชน์ที่สมบูรณ์แล้วก็จะช่วยเรื่องของตู้เย็น ที่เราคุยกันวันนี้ให้ประสบความสำเร็จครับ ขอขอบคุณครับ

๑๓๘

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

จงถนอม ๖๘/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก ชีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชรินทร์ หาญสีบสาย ครับ

นายชรินทร์ หาญสีบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชรินทร์ หาญสีบสาย สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ไม่ทราบว่าท่านประธานกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายจะสังเกตเห็นหรือไม่ครับว่า เรากำลังเสียเวลาในสิ่งในสิ่งที่ไม่เป็นเรื่องจริง ๆ เลยนะครับ ร่างกรอบความตกลงระหว่างไทยกับอินเดียก็ดี กับเปรู หรือกับญี่ปุ่นเราทำกันมาหลายปีแล้วนะครับ แล้วสังเกตสิครับว่า มูลค่าการค้าระหว่างไทยเรากับประเทศทั้งสามนั้นก็แค่เพิ่มพูนมากขึ้นอย่างมากมาย อย่างยกตัวอย่างอินเดียนั้นนะครับ เราขยายตัวส่งออกเพิ่มเป็น ๕ เท่า คือตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ถึงปี ๒๕๕๓ หลังจากที่เรามีความตกลงกับอินเดียในเออร์ลี ฮาร์เวสต์ สกิม ขณะที่น่าเข้าเฉลี่ย ๑ เท่าตัว แล้วเราเองก็ได้เปรียบดุลการค้าประมาณถึงปีละ ๗๓๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา สิ่งเหล่านี้มันอำนวยความสะดวกให้กับประเทศไทยอย่างเหลือล้น อย่างมหาศาล เพราะอะไรครับ ก็เพราะผลประโยชน์ที่ได้รับจากการค้าเสรีหรือว่าฟรีเทรด (Free Trade) ระหว่างกัน ซึ่งมันเป็นแนวโน้มที่เกิดขึ้นมาเกือบ ๒๐ ปีแล้ว -----

ทุกวันนี้การเจรจาข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างประเทศชาติไหนในโลกมีหลายร้อยเป็นพันฉบับ ไทยเราเองก็เกาะกระแสโลก เพราะถ้าหากว่าเราไม่ไปร่วมกับเขาแล้วนะครับ เราก็จะตก ขบวนการ นั้นก็คือเราจะขาดขีดความสามารถในการแข่งขัน การค้าทุกวันนี้ต้องการ ความรวดเร็วครับ ต้องการประสิทธิภาพสูง ในการเจรจาการค้าเอฟทีเอ ซึ่งดำเนินการ มาประมาณ ๑๐ ปีแล้วนี่นะครับ เราเองได้ประโยชน์มากมายจากการค้าเสรี เพราะฉะนั้น ผมอยากจะเห็นว่าการเจรจาต่าง ๆ นั้นมีประสิทธิภาพ อย่างนี้แก้ไขพิธีสาร เรื่องที่เกี่ยวกับเจิร์ต คันทรี อินวอยซ์ หรือว่าเรื่องตู้เย็น ๑ ประตุ ๒ ประตุ ผมว่าเป็นเรื่อง จีบจ้อยมากนะครับ นักเจรจาของเราคือจากกระทรวงพาณิชย์ กรมเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ และอีกหลายกระทรวงที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเอกชนนะครับ สภาหอการค้า แห่งประเทศไทย สมาคมที่เกี่ยวข้องเขาได้พิจารณากันอย่างถ่องแท้รอบคอบแล้วว่า มันมีผลดีผลเสียอย่างไร บางครั้งเราก็โอนอ่อนให้เขา บางครั้งเราก็แข็งแรงแรงนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องพวกนี้มันน่าจะแค่มาอินฟอร์ม (Inform) แล้วมาแจ้งให้สภาทราบหลังจาก เสร็จแล้วเท่านั้น หลาย ๆ ประเทศเขาก็ทำอย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องอะไรก็มาให้ทางรัฐสภา เราอนุมัติหมด เรามีเรื่องสำคัญมากมายครับท่านประธาน ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านครับ ในเรื่องที่จะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล การออกกฎหมาย สังเกตไหมครับกฎหมาย หลายฉบับต้องตกไปไม่ใช่อะไรครับ เหตุผลส่วนหนึ่งก็เพราะว่าเรามัวแต่ยุ่งเรื่องไม่เป็น เรื่องเหล่านี้ เสียตายอย่างยิ่งครับที่เรามีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ แล้วเราก็ยัง ปล่อยให้เรื่องนี้เกิดขึ้นอีก ผมคิดว่าอยากจะขอร้องให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาแก้ไข รัฐธรรมนูญฉบับนี้อีกสักครั้งหนึ่งนะครับ มาตรา ๑๙๐ ให้มันเกิดประโยชน์กับประเทศไทย อย่างแท้จริงนะครับ อย่างที่อินเดียเรื่องเจิร์ต คันทรี อินวอยซ์ ก็ดี หรือเรื่องตู้เย็น มันเป็นเรื่องที่อินเดียเขาขอมา แล้วเรื่องเจิร์ต คันทรี อินวอยซ์ นี้เราก็ได้ประโยชน์ นั่นก็คืออย่างเรา สั่งกระปุกเกียร์รถยนต์นี่นะครับ มันทำในอินเดีย แต่ว่าอินวอยซ์มันออกจากสิงคโปร์ เพราะบริษัท ไทโยต้าเขาทำบริษัทค้าขายอยู่ที่สิงคโปร์ แต่ว่าเราเอาเข้ามาแล้วไทยเราไม่ได้ ลดภาษี เพราะเราบอกว่าอินวอยซ์มาจากสิงคโปร์ อันนี้เราได้ประโยชน์ เราก็ต้องมาแก้ไข แล้วเราต้องให้สภาอนุมัติรับรองอีกนะครับ อันนี้เป็นตัวอย่างว่าเป็นเรื่องที่เราได้ประโยชน์ เต็ม ๆ ส่วนไทยกับเปรูก็เหมือนกันนะครับ เราค้ากับเปรูทำมาหลายปีแล้ว ชื่อมันก็ออกแล้ว เฟรมเวิร์ค อะกรีเมนต์ ออน โคลสเซอร์ อีโคโนมิก พาร์ทเนอร์ชิพ นะครับ กรอบเจรจา ความร่วมมือการค้าเสรีที่ใกล้ชิดระหว่างไทยกับเปรูนะครับ ขณะนี้เราได้ตกลงกันไปแล้ว

๗๐ เปอร์เซ็นต์ของรายการค้าทั้งหมด ก็เหลืออีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่จะต้องเจรจากันต่อไป ทุกวันนี้การค้าระหว่างไทยเรากับเปรู เราก็มีทั้งการค้าแล้วก็บริการ เราซื้อปลาปนจากเขา เราซื้อทองแดงจากเปรู เปรูก็ซื้ออาหารจากเรามากมาย ถึงแม้ว่าจะอยู่ไกลกันต้องเดินทาง ตั้ง ๒๐ กว่าชั่วโมง แต่ว่า ๒ ประเทศเราก็มีการค้าที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น หลาย ๆ ประเทศ ในลาตินอเมริกาเขายกย่องสินค้าไทยว่าสินค้าที่มีคุณภาพดี การเปิดเสรีการค้าระหว่างกัน ก็คือเป็นการที่จะทำให้การค้านั้นมีอุปสรรคน้อยลง แล้วก็การอำนวยความสะดวกทางการค้า ก็จะดีขึ้น นั่นก็คือภาษีต่าง ๆ นอกจากจะตัดแล้วก็ยังมีการอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกัน ไม่มีเรื่องอะไรที่เราจะต้องไปวิตกกังวลเลยนะครับ

แล้วก็เรื่องสุดท้ายก็เรื่อง เจเทปป่า ไทย-อินเดียนะครับ ก็เป็นการเจรจาท่อเนื่องจากการเจรจาครั้งก่อน เพราะไทย-ญี่ปุ่นเราใช้เวลาการเจรจากันแบบอย่างเรียกว่า อย่างเข้มข้น และในที่สุดเราก็ตกลงกันได้ มีเรื่องเดียวที่เราผิดหวังนั้นก็คือญี่ปุ่นไม่ยอมลด ภาษีข้าวกับน้ำตาลให้เรา นะครับ เขายืนกรานเลย แต่ว่าเราได้ประโยชน์มากมาย นะครับ อย่างการค้าบริการเราก็สามารถที่จะเข้าไปเปิดร้านอาหาร เปิดสปาได้ เขาให้ เพอร์ซันเนล (Personnel) หรือว่าบุคลากรเราไปทำงานได้สะดวกยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เราได้เปรียบ ฉะนั้น การเจรจาครั้งนี้ก็เป็นการรีวิว (Review) และการทบทวนว่าหลังจากดำเนินการมาแล้ว ๔-๖ ปี ก็ถึงเวลาที่จะต้องเริ่ม และกรอบเวลาจะต้องเริ่มต้นก็คือต้นปีเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ นี้ เพราะฉะนั้นการนำเรื่องนี้เข้ามาก็คือมาขออนุมัติสภาว่าจะขออนุญาตทบทวนต่ออีกว่า มีอะไรบ้างที่เขาจะขอเรา และอะไรบ้างที่เราจะขอเขา ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อที่จะขยายการค้า การลงทุนระหว่าง ๒ ประเทศต่อไปนะครับ ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ที่จะให้ความเห็นชอบทั้ง ๓ ฉบับนี้ ขอขอบคุณมากครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ ครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกวุฒิสภานะครับ ผมในฐานะประธานกลุ่มมิตรภาพไทย-เปรู ก็ขอกล่าว การสนับสนุนเต็มที่นะครับ แต่ก็กลัวว่าเสียตายแล้วก็เสียใจว่าการเปิดแต่ละครั้งทำไม ล่าช้า เสียตายโอกาสที่คนไทยน่าจะมีโอกาสส่งของไปตั้งนานแล้ว ก็เห็นด้วยกับที่ท่าน ส.ส. ลำพูน เมื่อสักครู่นี้ที่ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านสงวน พงษ์มณี จริง ๆ รัฐบาลของเรา ควรจะต้องแก้ไขในฐานะตัวแทนนิติบัญญัติ การค้าขายที่เสียเวลาก็หมายถึงการเสียโอกาส เมื่อสักครู่นี้ท่านประธาน ขออนุญาตนะครับ การที่การค้าระหว่างไทย-เปรู หรือไทย-อินเดีย หรือไทย-ญี่ปุ่น ก็ตาม อะไรที่ล่าช้าเสียโอกาสมาก ไทยเราส่งสินค้าไปทางอเมริกาใต้ ประเทศในกลุ่มนั้นก็ ๓๘๐ กว่าล้านคนแล้ว ก็น่าเสียตายที่เราล่าช้า ขณะเดียวกันที่เปรู ส่งมาทางไทย อย่างบีกโคล่า เป็นต้นนะครับ ท่านจะเห็นว่าบีกโคล่าขณะนี้สัดส่วนนี้ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของโคคาโคล่าแล้วนะครับ เป็นคู่แข่งที่พอสมควร แล้วก็ขยายตลาด ไปทางกัมพูชา ทางลาว ทางอินโดนีเซียต่าง ๆ ดังนั้นก็ต้องมองว่าทางเปรูก็มาลงทุนในไทย ไทยเรายังไปเปรูน้อยนะครับ ดังนั้นจึงเห็นว่ารัฐบาลของไทยควรจะต้องให้ความเห็นชอบ ในวันนี้ แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นอุปสรรคก็คือการเดินทางนะครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านประธาน ที่เคารพ เปรูมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายนะครับ มาชูปิกชู (Machu Picchu) ถ้าท่านสมาชิก มีโอกาสไปนะครับ เป็นสถานที่หนึ่งที่นักท่องเที่ยวลงมติให้เห็นว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ๑ ใน ๗ สมัยใหม่ของโลก ดังนั้นถ้าท่านมีโอกาสเดินทางไปดูแล้วท่านจะประทับใจนะครับ อากาศ ก็เย็น เป็นสถานที่ซึ่งสมัยก่อนสเปนไปไม่พบนะครับ เพราะว่าอยู่ในสถานที่ที่น่าทึ่งนะครับ ชาวบ้านสมัยก่อนเผ่าอินคาเขาอยู่กันอย่างไร เป็นสถานที่ที่น่าท่องเที่ยวมาก แต่สิ่งหนึ่งที่เรา จะต้องตระหนักก็คือไทยกับเปรูห่างกันคนละซีกโลก ประเทศเปรูมีภาษาก็แตกต่างกับเรา ภูมิอากาศแม้จะเหมือนกันแต่ก็มีสภาพที่แตกต่างกันบ้างในบางอย่าง ของเปรูทางซีก ตะวันตกเขามีทะเลน้ำอุ่นนะครับ ปลาจะชุกชุม ดังนั้นปลาก็มากมายเลยทีเดียว ประเทศเขาก็มีเหมืองแร่ ทองแดง ทองคำ โดยเฉพาะทองคำท่านประธานกับท่านสมาชิกคงจะได้ฟัง ข่าวลือนี้ ชาวเปรูก็ออกมาต่อต้านที่อเมริกาไปลงทุน ซึ่งบอกว่าจะก่อให้เกิดสิ่งแวดล้อม ดังนั้นสิ่งที่เปรูมีอยู่ในขณะนี้นักลงทุนไทยควรจะต้องไปลงทุนทางด้านโลหะ ทางด้าน เฟอร์นิเจอร์ ทางด้านป่าไม้ ซึ่งมีมากมายทีเดียวในเปรู ขณะเดียวกันการลงทุนขนาดย่อย หรือว่าการค้าขนาดย่อย เช่น มวยไทยก็เป็นกีฬาหนึ่งที่ชาวเปรูชื่นชอบมากนะครับ ขณะนี้

๑๔๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ภัทรารินทร์ ๗๐/๒

มวยไทยที่เปรูมีชาวเปรูมาเรียนมากที่สุดแล้วก็ขยายไปทางอเมริกาใต้ อาหารไทยในเปรูก็ยังมีน้อย แล้วก็แนวคิดโบราณก็ยังน้อย อาจจะเป็นเพราะว่าภาษาซึ่งเราก็ต้องเข้าใจนะครับ ของเขาใช้ภาษาสเปนเป็นเรื่องที่ยังต้องปรับตัวหนึ่งนะครับ อย่างไรก็ตามผมว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ดี เพราะไทยกับเปรูขณะนี้มีความสัมพันธ์มาจนถึงขณะนี้เป็นเวลา ๔๖ ปี ๑๘ วัน โดยประมาณ เพราะวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน คือวันครบรอบที่เราครบรอบรู้จักกัน ----

- ๗๑/๑

ขณะนี้ก็เป็น ๔๖ ปี กับ ๑๐ กว่าวันแล้วนะครับ เป็นสิ่งที่เราค้าขายกันมานาน แต่ว่ามูลค่าการค้าขายเราน่าจะได้ไฉนเร็วกว่านี้นะครับ

ส่วนทางอินเดียกระผมเองก็เคยเดินทางไปหลายครั้ง ก็เห็นว่าจริง ๆ อินเดียเป็นนักธุรกิจที่ก็คงไม่แตกต่างกับชาวจีนหรือที่ค้าขายเก่ง แล้วก็เจรจาเก่งนะครับ เพราะฉะนั้นการค้าขาย การต่อรองราคาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เขามีความชำนาญ แต่ไทยเราก็มีศักยภาพที่ไม่แพ้กัน ฉะนั้นการที่เอฟทีเอไทย-อินเดียจะไปขยายในสิ่งที่มองว่าประชากรเป็นพันล้านคน จึงมองว่าน่าจะสมควรมาก รวมทั้งประเทศญี่ปุ่นด้วยนะครับ ก็คิดว่าไทยเรากับญี่ปุ่นก็มีรีเลชั่น (Relation) กันมานานมากมายแล้ว ดังนั้นการลงทุนหรือการค้าขายระหว่างไทยกับญี่ปุ่น ในภาวะที่ญี่ปุ่นเองก็ช่วยเหลือไทยเราในทุกระยะ แล้วไทยเราก็ให้การสนับสนุนในกรณีที่เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ก็นับว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน ในโอกาสนี้จึงขอกราบเรียนว่าสนับสนุน ขณะเดียวกันก็อยากจะเรียนนิดหนึ่งว่า ท่านสังเกตว่าทางสมาชิกวุฒิสภาของเปรูจะเดินทางมาไทย ยังไม่ถึงปีเลยนะครับ มา ๒ คณะแล้ว แต่ไทยเรายังเดินทางไปน้อยมาก เมื่อปีที่แล้วก็มีการ ส.ส. เปรูมา เดือนนี้ะครับก็มี ส.ส. หญิงของเปรูมาอีก ซึ่งจะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างเปรูที่ให้เราให้ความสนใจในเมืองไทยเราวันนี้มีคุณค่าแล้วก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการค้าขายระหว่างทั้ง ๒ ประเทศ ขอบพระคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล

นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (ภาพสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดกาฬสินธุ์ ในนามสมาชิกวุฒิสภา ผมขอกล่าวถึงกรอบการเจรจาภายใต้การตกลงไทย-ญี่ปุ่น หรือเราเรียกว่าเจเทปป์ ตั้งแต่มีผลบังคับใช้เมื่อปี ๒๕๕๐ ก่อนหน้านั้นเฉลี่ยดุลการค้า ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ที่เราขายส่งออก และนำเข้า ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท พอเริ่มมีการใช้ข้อตกลงเจเทปป์ ภาคส่งออกมีการขยายตัวค่อนข้างมาก แต่ในทางกลับกันทางด้านนำเข้า มีการขยายตัวที่มากกว่า ทำให้ดุลการค้าระหว่างไทยกับญี่ปุ่นเราขาดดุลมากยิ่งขึ้น เราเน้นว่าการเจรจาทุกครั้งต้องเป็นการเจรจาที่มีความเท่าเทียมกัน สินค้าที่เราส่งออกไปญี่ปุ่น ส่วนใหญ่ที่เราเจรจาจะเป็นสินค้าทางการเกษตรที่มีมูลค่าไม่มาก หรือมีการแปรรูปในบางส่วน แต่สินค้าที่เรานำเข้ามาส่วนใหญ่เป็นสินค้าเรื่องของทุนซึ่งมีมูลค่าค่อนข้างสูง หรือบางอย่างที่เราส่งออกไปเป็นสินค้าที่เราจ้างทำเสียส่วนใหญ่ เป็นบริษัทญี่ปุ่นที่เข้ามา

ประกอบกิจการในเมืองไทย โดยอาศัยแรงงานที่ค่อนข้างถูก น้ำท่วมที่อยุธยาเราสังเกตว่า บริษัทชิ้นส่วนส่วนใหญ่อยู่ที่พระนครศรีอยุธยา ไม่น่าเชื่อว่าในรถยนต์คันหนึ่งมีอะไหล่ ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ชิ้น เป็นโรงงานที่เป็นของคนญี่ปุ่นประกอบธุรกิจในเมืองไทยมหาศาล จึงอยากฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในการเจรจาการค้าในกรอบเจทีพีพีว่า เราต้องทำในการเจรจาที่เป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกันให้ได้ ผมยกตัวอย่าง ปัญหาที่เรา มีการเจรจาครั้งแล้วมีรายละเอียดที่ส่งผลมาถึงปัจจุบันนี้ค่อนข้างมาก ข้อผูกพันรายสาขา ของคนไทยที่เรามีการกำหนดสัดส่วนที่คนญี่ปุ่นถือหุ้นได้ในธุรกิจ ผมยกตัวอย่าง เรื่องรถยนต์ บริการขายส่งและขายปลีกสินค้าที่ผลิตในไทยโดยบริษัทญี่ปุ่นที่ให้บริการขายส่งและขายปลีก บริษัทในเครือยี่ห้อเดียวกัน และรถยนต์ที่ผลิตในญี่ปุ่นโดยบริษัทในเครือยี่ห้อเดียวกัน ญี่ปุ่นสามารถถือหุ้นได้ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ธุรกิจรถยนต์ปี ๒๕๕๕ จะมียอดขายที่คาดไว้ ๑,๐๐๐,๐๐๐-๑,๒๐๐,๐๐๐ คัน -----

เป็นเม็ดเงินก็ประมาณ ๘๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ประมาณเกือบ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีของประเทศไทยนะครับ ญีปุ่นปัจจุบันนี้คอนโทรล (Control) ตลาดได้เกือบทั้งหมด มีบริษัทไฟแนนซ์ตัวเอง มีบริษัทประกันตัวเอง มีบริษัทขนส่งตัวเอง แล้วจากกรอบเจรจาที่เราเคยคุยไว้นะครับ ญีปุ่นสามารถมาเป็นตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ของตัวเองโดยถือหุ้นได้ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ผมได้ข่าวว่าเร็ว ๆ นี้หลาย ๆ ยี่ห้อ จะมีทุนขนาดใหญ่ของญีปุ่นมาเลือกจังหวัดเลยนะครับ กรุงเทพฯ จะติดตั้งที่ดีลเลอร์ (Dealer) จังหวัดใหญ่ ๆ เลือกเลยนะครับ เป็นทุนของญีปุ่นเข้ามา แล้วคนไทยเราจะไปสู้เขาได้อย่างไร เพราะปัจจุบันนี้ข้อมูลลูกค้าต่าง ๆ บริษัทญีปุ่นได้คอนโทรลได้เกือบหมดนะครับ ผมเลยขอเรียนนำฝากว่าเป็นเพียง ๑ ธุรกิจจากอีกหลาย ๆ ธุรกิจที่เรามีการเจรจากรอบการค้ากับบริษัทในญีปุ่นนะครับ แนนอนการเจรจาส่วนใหญ่ญีปุ่นก็จะให้ผลของเราไม่มากนักนะครับ แต่พอเขาต้องการเปิดตลาดของเรา เขาจะเจาะตลาดแต่สิ่งที่จำเป็น ๆ ซึ่งบางอย่างเราให้เขาเป็นเจ้าของได้ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็มีนะครับ เช่น บริการที่ปรึกษา ด้านการจัดการทั่วไป แล้วเขาก็จะรุกเข้ามาเรื่อย ๆ นะครับ ผมเลยนำฝากท่านประธาน ไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนะครับ การเจรจากับญีปุ่นเราต้องต่อรองให้มาก ๆ ไვნะครับ เพราะอย่างไรเราต้องถือว่าเรามีความเท่าเทียม เพราะญีปุ่นอย่างไรผมคิดว่าเศรษฐกิจอันดับ ๒ อันดับ ๓ ของโลก เขามองเราแค่เป็นจุดหาผลประโยชน์นะครับ ขอนำฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ ขอให้เจรจาในเรื่องของหุ้นส่วนที่เท่าเทียมนะครับ ขอกราบขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ ก็หมดผู้อภิปรายแล้วนะครับ ผมขอหารือที่ประชุมว่าจะขอปิดการอภิปรายนะครับ มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : หากไม่มี ถือว่าที่ประชุม เห็นชอบให้ปิดอภิปรายนะครับ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : เรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผม นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์ สมาชิกรัฐสภา ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับ ก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านที่ได้อภิปรายและสนับสนุนแนวทางและนโยบายของรัฐบาล

๑๕๖

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ฉบับชญา ๗๒/๒

ในการดำเนินการเรื่องของการค้าระหว่างประเทศมาโดยตลอด สำหรับข้อเสนอแนะ
ข้อสังเกตที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้ให้เอาไว้แล้วแต่มีประโยชน์เป็นอย่างมากนะครับ
ทางรัฐบาลเองนั้นก็รับไปเป็นแนวทางประกอบในเรื่องของการเจรจาการค้าระหว่าง
ประเทศต่อไป ในข้อเสนอแนะที่ท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านนั้นได้ให้เอาไว้ ก็จะรวบรวมแล้วก็
เป็นแนวทางในการที่จะดำเนินการในการเจรจาทางการค้าต่อไป ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ต่อก็คงจะต้อง
เป็นการลงมตินะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมเพื่อเตรียมลงมติครับ

(พลเอก ชีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่
นอกห้องนะครับ โปรดเข้ามาในห้องเพื่อเตรียมลงมติครับ ก่อนที่เราจะลงมติกันนะครับ
ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ กรุณาเสียบัตรแล้วก็แสดงตนครับ เชิญครับ

๑๔๗

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ดร.ณัฐ ๗๓/๑

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี
พรรคเพื่อไทยครับ ซึ่งวันนี้ทางสมาชิกรัฐสภายังอยู่ที่อาคาร ๒ ก็มี อาคาร ๓ ก็มี
กำลังประชุมคณะอนุกรรมการและคณะกรรมการด้วยนะครับ โปรดรอสักครู่ครับ
ท่านประธาน ขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่าน
สมาชิกที่ยังอยู่ข้างนอกมาที่ห้องประชุมด้วยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดยังไม่ได้เสียบบัตร
แสดงตนใหม่ครับ เชิญครับ ท่านครับ ทุกท่านแสดงตนเรียบร้อยแล้วครับ ขอทราบจำนวนด้วยครับ
ขณะนี้สมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๔๕๘ ท่านนะครับ

- ๗๔/๑

๑๔๘

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๗๔/๑

ต่อไปผมจะขอมติเรียงตามลำดับนะครับ เรื่องด่วนที่ ๒ พิธีสารฉบับที่สอง เพื่อแก้ไขกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างไทย-อินเดีย ขอให้ที่ประชุมเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนะครับ หากท่านผู้ใดเห็นชอบกรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย แล้วก็ถ้าหากจะงดออกเสียงก็กดปุ่ม งดออกเสียง ครับ เชิญลงคะแนนเสียงใช้สิทธิได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ลงคะแนนเสียงหมดแล้วนะครับ ขอทราบผลครับ ที่ประชุมเห็นด้วย ๔๕๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๐ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ มี ๓ ฉบับนะครับ ผมจะขอมติ ๑. ก่อนนะครับ

๑. ร่างกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเปรู หากท่านเห็นด้วยกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ หากไม่เห็นชอบกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย หากจะงดออกเสียงก็กดปุ่ม งดออกเสียง เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิแล้วนะครับ
ขอทราบผลครับ ที่ประชุมเห็นด้วย ๔๕๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๐ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน
๘ ท่านนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยครับ

๑๕๐

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๗๔/๓

ต่อไป ๒. พิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า ท่านที่เห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย กดออกเสียงกดปุ่ม กดออกเสียง เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิแล้วขอทราบผลครับ
ที่ประชุมเห็นด้วย ๔๕๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๐ กดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๗ ท่านนะครับ
ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

๑๕๑

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ศิริพร ๗๔/๔

ต่อไปเป็น ๓. พิธีสารเพิ่มเติมพิธีสารระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐ
เปรูเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าสินค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า หากท่านเห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย
ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย กดออกเสียงกดปุ่ม กดออกเสียง เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านใช้สิทธิหมดแล้ว
ขอทราบผลครับ ที่ประชุมเห็นด้วย ๔๕๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๐ กดออกเสียง ๑ ท่าน
ไม่ลงคะแนนเสียง ๖ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

- ๗๕/๑

๑๕๒

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณะ ๗๕/๑

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ กรอบการเจรจาต่อเนื่องภายใต้ความตกลงระหว่าง
ราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่น สำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (JTEPA) ท่านที่
เห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย กดออกเสียงกดปุ่ม กดออกเสียง
เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีรเดซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ใช้สิทธิหมดแล้วขอทราบผล
ที่ประชุมเห็นด้วย ๔๕๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๐ กดออกเสียง ๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๘ ท่าน
เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

๑๕๓

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณะ ๗๕/๒

ท่านสมาชิกครับ วันนี้เราก็ได้ใช้เวลากันมาตั้งแต่เช้า นะครับ เป็นเวลาหลายชั่วโมงแล้ว ผมคิดว่าเราควรจะยุติการประชุมเพียงเท่านี้ นะครับ ขอให้ที่ประชุมรับทราบพระบรมราชโองการ นะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๔

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทัวไป)

ประกาศลักษณะ ๗๕/๓

“พระบรมราชโองการ
ประกาศพระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป
พ.ศ. ๒๕๕๔

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา
สมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๔ ในวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น บัดนี้
จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ สมควรจะปิดประชุมได้แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๘ และมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุม
รัฐสภาสมัยประชุมสามัญทั่วไป พ.ศ. ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี”

(ที่ประชุมรับทราบ)

๑๕๕

ร ๖/๒๕๕๔ (ส. ทั่วไป)

ประกาศลักษณะ ๗๕/๔

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านสมาชิก
ทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๙ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักgrayงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานgrayงานการประชุม

นางกัลยา พิมเสน เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
บังคับบัญชาข้าราชการกลุ่มงานชวเลข ๑
นางนนทลี พจน์ปฏิญญา เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางเยาวเรศ นवलสกุล เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางจีรภา เตี่ยวสกุล เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางวีณา สัตตวัตรกุล เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดgrayงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๑)

นางสาวธনীชญา สายบุตร นางดรุณี จันทพันธ์
นางศิริพร วรไพศาล นางสาวประภาลักษณ์ ปุณบุตรดา
นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์ นางนำพร ชมพูทอง
นางนงพร อินทร์เขียว นางสาวสุรีย์รัตน์ เรืองจันทร์
นางพุทธชาติ บุญเจริญฤทธิ์ นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว
นางจงถนอม ศรีธนูมาศ นางจินตนา เจริญสุข
นางสาวภัทราวรินทร์ กาหวัง นางวีรพร นุชบางเคียน
นางสุภาภรณ์ เพ็ชรนิล

กลุ่มงานชวเลข ๑

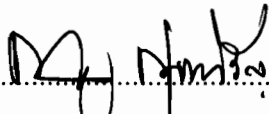
สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน
ก่อนที่จะเสนอให้รัฐสภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ.....
(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)
เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน.....ศุกร์.....ที่.....๑๖.....เดือน.....ธันวาคม.....พ.ศ. ๒๕๕๔

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่.....๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วัน.....อังคาร.....ที่.....๒.....เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ. ๒๕๕๔

ลงชื่อ.....
(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)
ประธานรัฐสภา

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม

ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ สมัยสามัญทั่วไป

วันจันทร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. นายกนก ภูมิตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒. นายกนก วงษ์ตระหง่าน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓. นายกรณ์ จาติกวณิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔. นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๕. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗. นายกษิต ภิรมย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๘. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๙. นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐. นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพังงา
๑๑. นายกัมพล สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๑๒. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสระบุรี
๑๓. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔. นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕. นายการุณ โหสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๖. นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๗. นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุทัยธานี
๑๘. นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๑๙. นายกูอาเซ็ม กูจินามิง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๒๐. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี

๒๑. นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๒. นายเกียรติ สิทธิอมร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓. นายเกียรติ เหลืองขจรวิทย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๔. นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕. นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุตรธานี
๒๖. นายเกื้อกูล คำนชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๗. นายโกวิทย์ ธารณา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘. นายโกศล ปัทมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๒๙. นายขจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุตรธานี
๓๐. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑. นายคมวัฒน์ วศินสังวร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒. นายคมเดช ไชยศิรามงคล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๓. นายครรชิต ทับสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๓๔. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๕. นายคุณากร ปรีชาขณะชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๖. นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๗. นายจตุพร พรหมพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘. นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๙. นายจรรยาพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๔๐. นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๑. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุตรธานี
๔๒. นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๔๓. นายจักรรัตน์ พัวช่วย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๔. นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น

๔๕. นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๗. นายจิรววัฒน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๔๘. นายจिरายู ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๙. นายจตุติ ไกรฤกษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๕๐. นายจุนทร ลักษณ์วิศิษฎ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๑. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๕๒. นายเจริญ คันธวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๓. นายเจริญ จรรย์โกมล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๕๔. นายเจอามิง โตะตาหยง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๕๕. นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๕๖. นายเจือ ราชสีห์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๕๗. นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๕๘. นายฉลาด ขามช่วง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๕๙. นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๖๐. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๑. นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๖๒. นายชนินทร์ รุ่งแสง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๖๓. นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๖๔. นายชยุต ภูมมะกาญจนะ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดปราจีนบุรี
๖๕. นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๖๖. นายชวน หลีกภัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๗. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๘. นางสาวชะวาลักษณ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี

๖๘. นายยุรนันท์ ภมรมนตรี	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๙. นายชัย ชิดชอบ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๐. นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๑. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๗๒. นายชัยวุฒิ ฟ่องแก้ว	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๗๓. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๔. นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๗๕. นายชาดา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุทัยธานี
๗๖. นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๗. นางสาวชินนิษา วงศ์สวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗๘. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๗๙. นายชินชอบ คงอุดม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๘๐. นายชุมพล จุลใส	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๘๑. นายชุมพล ศิลปอาชา	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๒. นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๘๓. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๘๔. นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๕. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๘๖. นายชูศักดิ์ แอกลง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๘๗. นายเชน เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๘๘. นายเชิดชัย ตันศิริรินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๙. นายเชิดพงศ์ ราชป้อมจันทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๙๐. นายไชยวัฒน์ ติมรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๙๑. นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู

๙๓. นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๙๔. นายณรงค์ คูดิง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๙๕. นายณัฐ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๙๖. นายณัฐพล ทีปสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๙๗. นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๙๘. นายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๙. นางดวงแข อรรถนพพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๐๐. นายคิศักดิ์ คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๐๑. นางสาวตรีนุช เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๑๐๒. นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๓. นายตี๋ใหญ่ พุนศรีชนากุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๐๔. นายต๋น จินตะเวช	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๐๕. นายไทรรงค์ ศิธรรม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๑๐๖. นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๗. นายถวิล ไพรสมนธ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๘. นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๙. นายถาวร เสนเนียม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๑๐. นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๑๑. นายทองดี มนิสสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๑๒. นางสาวทัศนีย์ บุรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๑๓. นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๑๔. นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๑๕. นายเทพไท เสนพงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๑๖. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๑๗. นางเทียบจุกา ขาวจำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๑๘. นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๙. นายธนา ชีรวินิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๒๐. นายธนิก มาสีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๒๑. นายธนิศพล ไชยนันท์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๒๒. นายธเนศ เครือรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๒๓. นายธรรมวิษณุ โภสีพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๒๔. นายรัชชัย อนุพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๑๒๕. นายธานินทร์ ใจสมุทร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสตูล
๑๒๖. นายธานี เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๒๗. นายธารา ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๒๘. นายธีรภัทร พริ้งสุลกะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๒๙. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๓๐. นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๓๑. นายธีระ สลักเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตราด
๑๓๒. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๑๓๓. นายเชียรชัย สุวรรณเพ็ญ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๓๔. นายนคร มานิม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๑๓๕. นายนพคุณ รัฐผไท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๓๖. นายนพดล มาตรฐานศรี	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๑๓๗. นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๓๘. นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๙. นายนราพัฒน์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิจิตร
๑๔๐. นายนริศ ขำนุรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง

๑๔๑. นายนิศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๔๒. นางสาวนริศา อติเทพพรพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๔๓. นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๔๔. นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๔๕. นางนันทนา สงฆ์ประษา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๑๔๖. นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๔๗. นางนาที รัชกิจประการ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๘. ร้อยตำรวจเอก นิตินุมิ นวรัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๙. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๐. นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๑๕๑. นายนิพนธ์ บุญญามณี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๒. นายนิพนธ์ วิศิษฏยุทธศาสตร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๓. นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๕๔. นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๕๕. นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๕๖. นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๗. นายนิยม วีวรรณคิษฐกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๕๘. นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๕๙. นายนิรมิต สุจารี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๖๐. นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๖๑. นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๒. พันตำรวจโท นุฎล แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๖๓. นายบัญญัติ เจตนจันทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๖๔. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๖๕. นายคนุพร ปุณณกันต์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๖. นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๑๖๗. นายบุญชู นิลถนอม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรสาคร
๑๖๘. นายบุญฐิน ประทุมดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๑๖๙. นายบุญคำรง ประเสริฐโสภา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๗๐. นายบุญทรง เจริยาภิรมย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๗๑. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๒. นางบุญยิ่ง นิติกาญญา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๗๓. นางบุญรีน ศรีเชรค	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๗๔. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๑๗๕. นางสาวบุญย์ธิดา สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๗๖. นายบุญชัย สมุทรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๗. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๗๘. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๑๗๙. นายประกอบ จิรกิติ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๐. นายประกอบ รัตนพันธ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๘๑. นายประชา ประสพดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๘๒. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๓. นายประชา โปธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๘๔. นายประนอม โพธิ์คำ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๘๕. นายประพร เอกอูรุ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๘๖. ร้อยตรี ประพาส ติมปะพันธ์	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๗. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๘๘. นายประวัฒน์ อุดโมท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๘๙. นายประสาธ ตันประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครสวรรค์
๑๙๐. จำปีตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๙๑. นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๙๒. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๙๓. นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๙๔. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๑๙๕. นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๙๖. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๑๙๗. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๙๘. นายปรีชา มุสิกกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๙๙. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๐๐. ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๐๑. นายปลอดประสพ สุรัสวดี	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๒. นายปวิณ แห่จิ่ง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๒๐๓. นายปัญญาวัฒน์ บุญมี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๔. นายปัญญา จินตะเวช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๐๕. นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๒๐๖. นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๐๗. นางปาริณา ไกรคุปต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดราชบุรี
๒๐๘. นายปิยวัฒน์ พันธุ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๒๐๙. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๒๑๐. ร้อยตำรวจเอก ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักกันสันติ	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๑. นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๑๒. นางศุสดี ตามไท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๑๓. นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๑๔. นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๒๑๕. นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๖. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๒๑๗. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๑๘. นายพงษ์ศักดิ์ เรือนเงิน	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๙. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๒๐. นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๒๒๑. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๒๒๒. นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๒๓. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๔. นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๕. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๒๖. นายพลภูมิ วิกิตภูมิประเทศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๒๗. นายพ้อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๒๘. นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปัตย์ใหม่	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๙. นางสาวพัชรี โภษุธรน	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๒๓๐. นายพัฒนา สัพโส	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๓๑. นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตตา	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๓๒. นายแพทย์ ปั้นเกตุ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๓. นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๓๔. พลเอก พิชายุมเมธ ม่วงมณี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๕. นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๖. นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย

๒๓๗. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๒๓๘. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๒๓๙. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครราชสีมา
๒๔๐. นายพิชญ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๔๑. นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๔๒. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๒๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราอิมมูลา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๔. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๕. นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๒๔๖. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๔๗. นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๒๔๘. นายไพจิต ศรีวรขาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๔๙. นายไพฑูรย์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๐. นายไพโรจน์ ตันบรรจง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๒๕๑. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๕๒. นายภราดร ปริศนานันท์กุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๒๕๓. นายภิรพล ลาภาโรจน์กิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๒๕๔. นายภูซงค์ รุ่งโรจน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๕. นายภูมิ สารผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๕๖. นางสาวกวนิดา คุณผลิน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๗. นายมนต์ไชย ชาตวัฒนศิริ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๕๘. นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๕๙. นายมนตรี ปาน้อยนนท์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒๖๐. นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม

๒๖๑. นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๒๖๒. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๖๓. นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๒๖๔. นายมานะ โลหะวณิชช์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๖๕. นายมานิต นพอมรบดี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๒๖๖. นายมีงขวัญ แสงสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๗. นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๖๘. นายขยยุทธ วิชัยดิษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๙. นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๐. นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๗๑. นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๗๒. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๒๗๓. นายยุทธพล อังกินันทน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๔. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๕. นายยุทธพร บัวอินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๗๖. นางเขาวนิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๗. นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๗๘. นายรศ มะลิผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยะลา
๒๗๙. นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๐. นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๘๑. นายรังสิกร ทิมาดฤกษ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๘๒. นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๓. นางสาวรังสิมา รอดศรีศรี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสงคราม
๒๘๔. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๘๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๘๖. นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๘๗. นายรวิโรจน์ มามะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๒๘๘. นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๘๙. นางสาวเรวดี รัศมีทัต	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๙๐. นายเรวัต อารีรอบ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๒๙๑. นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๙๒. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๓. นางสาวละออง คิยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๙๔. นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๙๕. นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๒๙๖. นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๙๗. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกุล	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๙๘. นายรวังษ์ เอื้ออภิญญกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๒๙๙. นายวราสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๐๐. นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๑. นายรวิวงษ์ พันธุ์ศิลา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๐๒. นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๓๐๓. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสระบุรี
๓๐๔. นายวัชรพล โตมรศักดิ์	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๓๐๕. นายวัชระ เพชรทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๖. นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๗. นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๓๐๘. นายวันชัย บุษบา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย

๓๐๙. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๓๑๐. นายวาสิศ พัยคณบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๑๑. นายวิชัย ล้ำสุทธิ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๓๑๒. นายวิชัย สามิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๓๑๓. นายวิชาญ มินชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๑๔. นายวิเชียร ขาวงำ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๕. นายวิฑูรย์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๖. นายวิทยา แก้วภราดัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๓๑๗. นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๑๘. นายวิทยา บุรณศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๓๑๙. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๒๐. พันเอก วินัย สมพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๑. นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๒. นายวิรัช ร่มเย็น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระนอง
๓๒๓. นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๔. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๒๕. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๒๖. นางอุดมรัตน์ อารณรัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๗. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๘. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๙. นายวิลาส จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๓๐. นายวิวัฒน์ชัย โทตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๓๑. นางสาววิสารดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๓๒. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา

๓๓๓. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๓๓๔. นายวีระชัย วีระเมธีกุล	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๓๕. นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๓๖. นายวีระวัฒน์ โอทยานุเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๓๗. นายวุฒิชัย กิตติชนเสาว	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครนายก
๓๓๘. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๓๙. นายเวียง วรเชษฐ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๔๐. นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรดิษฐ์
๓๔๑. นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๔๒. นายศรีเรศ โกฏกาลี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๔๓. นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๔๔. นายศักดิ์ดา กงเพชร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๔๕. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๔๖. นายศิริโชค โสภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๔๗. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๔๘. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๔๙. นายศุภชัย ใจสมุทร	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๐. นายศุภชัย ศรีหาล้า	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๕๑. นายเสกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๕๒. นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครสวรรค์
๓๕๓. นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๕๔. นายสถาพร มณีรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๕๕. พลเอก สานธิ บุญยรัตกลิน	พรรคมาตุภูมิ	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๖. นายสนอง เทพอักษรณรงค์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์

๓๕๗. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๘. นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๕๙. นายสมคิด บาลไชสง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๓๖๐. นายสมชัย อัสวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๓๖๑. นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๖๒. พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๖๓. นายสมบัติ ยะสินธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๓๖๔. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๖๕. นายสมบุญรณ์ อุทัยเวียนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๖๖. นายสมพล เกตุราพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๗. นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๖๘. นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปัตตานี
๓๖๙. นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๗๐. นายสมศักดิ์ ใจแค้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๗๑. นางสาวหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอำนาจเจริญ
๓๗๒. นายสรชัช สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๗๓. นายสรรเสริญ สมะลาภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๔. นายสรวงค์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๓๗๕. นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชลบุรี
๓๗๖. นายสราวุธ อ่อนละมัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๓๗๗. นางสาวลิทธิพิศ สุขวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๓๗๘. นายสทนต์ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๗๙. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๓๘๐. นายสันตศักดิ์ จรุงญู งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	แบบบัญชีรายชื่อ

๓๘๑. นางบุศรินิธน์ วรพัฒนานันน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘๒. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๘๓. นายสัมพันธ์ อัครวาทย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๘๔. นายสากล ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๘๕. นายสาคร เกี่ยวข้อง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๘๖. นายอาทิตย์ วงศ์หนองเตย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๘๗. นายสาริต ปิติเดชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๓๘๘. นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๘๙. พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๙๐. นายสามารถ มะลูลีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๙๑. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๒. พันโท สนิทพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดนครปฐม
๓๙๓. นายสินิตย์ เลิศไกร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๙๔. นางสิรินทร รามสูต	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๓๙๕. นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๖. นายสุกิจ อัดโถปกรณ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๙๗. นางสุกมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๙๘. นายสุชาติ ชมกลิ่น	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๙๙. นายสุชาติ ธาดาธำรงเวช	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๐๐. นายสุชาติ ภิญโญ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๔๐๑. นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๔๐๒. นายสุชิน เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๔๐๓. นางสาวสุนิษา เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๐๔. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๔๐๕. นายสุทธิชัย จรุงเนตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๔๐๖. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๐๗. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๐๘. นายสุทิน นพจำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๔๐๙. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๔๑๐. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๑. นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๒. นายสุพล ฟองงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๔๑๓. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๔๑๔. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาภินิ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๔๑๕. นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๔๑๖. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๔๑๗. นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๑๘. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๑๙. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๔๒๐. พันตำรวจโท สุรทิน พیمانเมฆินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๒๑. นายสุรพงษ์ โทวิจักขณ์ชัยกุล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๒. นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๔๒๓. นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๔๒๔. นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๔๒๕. พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชลบุรี
๔๒๖. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๒๗. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๒๘. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์

๔๒๘. นายสุรสาธิต ผาสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสิงห์บุรี
๔๓๐. นายสุรสิทธิ์ เจริญวิจักขณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๓๑. นายสุรินทร์ จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๓๒. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๔๓๓. นายเสนาะ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓๔. นายเสรี สาระนั้นันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๓๕. นายโสภณ ชาร์มย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๓๖. นางโสภา กาญจนะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๔๓๗. นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๓๘. นายหวง ไตจิราการ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓๙. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๐. นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๔๑. นายองอาจ วชิรพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๔๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๓. นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๔๔๔. นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๔๔๕. นายอนันต์ ลิ้มปฤตถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๔๖. นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๔๗. นายอนุชา บูรพชัยศรี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๘. นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๔๔๙. นาวาอากาศเอก อนุศิษฐ์ นาคทรรรถ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๕๐. นายอนุวัติ ชูสารอ	พรรคมาตุภูมิ	จังหวัดปัตตานี
๔๕๑. นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๔๕๒. นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร

๔๕๓. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๕๔. นางอนุสรรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๕๕. นายอภิชาติ การิกาญจน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๕๖. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๕๗. นายอภิชาติ ติรสวัสดิชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๕๘. นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๕๙. หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๖๐. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๑. นายอภิรัต ศิรินาวัน	พรรคมหาชน	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๒. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอำนาจเจริญ
๔๖๓. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๕. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๖. นายอรรถพร พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๖๗. นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๖๘. นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๖๙. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๗๐. นางอรอนงค์ คล้ายนก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๗๑. นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๗๒. นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๔๗๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๗๔. นางอัญชติ เทพบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๔๗๕. นายอันวาร์ สาและ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๗๖. นายอับดุลการิม เต็งระกินา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา

๔๗๗. นายอัศวิน วิภูศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๗๘. นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๗๙. นายอาคม เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๘๐. พันตรี อาฉันทน์ วัชรโรทัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๘๑. นางอานิก อัมระนันท์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๘๒. นางอารีญาภรณ์ ชารัมย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๘๓. นายอำนาจ กลังผา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๔๘๔. นายอำนาจ วิลาวัดย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๔๘๕. นายอิทธิเดช แก้วหลวง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๘๖. นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๔๘๗. นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๘๘. นายอิสสระ สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๘๙. นายอุกฤษณ์ ตันสวัสดิ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๔๙๐. นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๔๙๑. นางอุดมลักษณ์ เฟื่องนรพัฒน์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๔๙๒. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๙๓. นางเอมอร ลินฐ์ไพโร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๔๙๔. นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๙๕. นายโอชิษฐ์ เกียรติกิ่งชูชัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๙๖. นายฮอชาติ ม่าเหรัมย์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสตูล